Cemâziye'l-Evvel 1435

tevhid

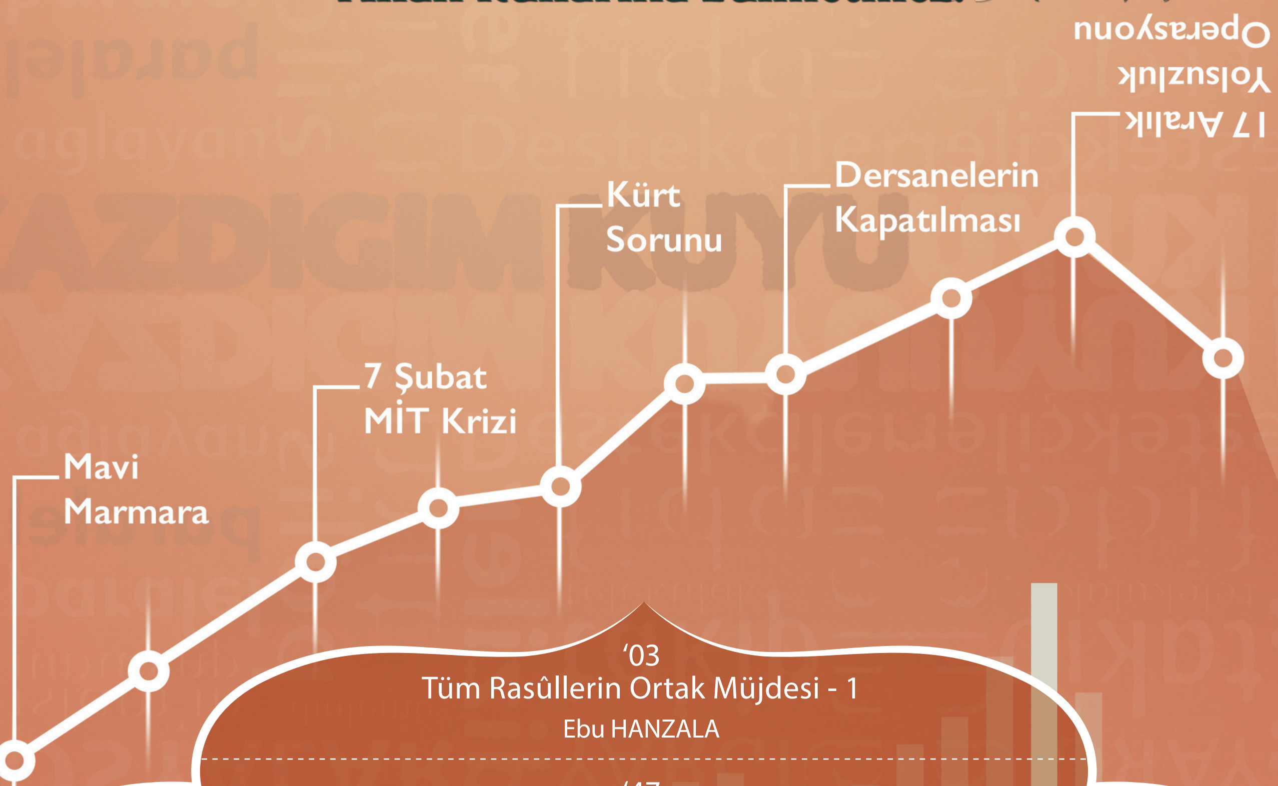
"Tağut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

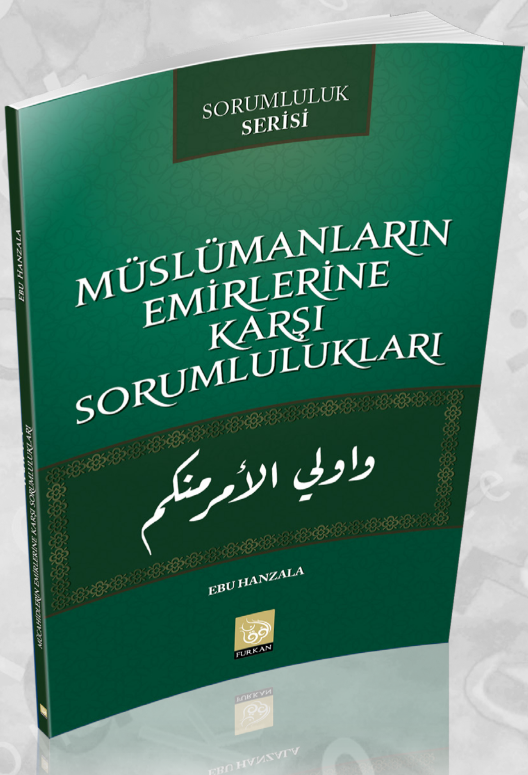
Aylık İslamî Eğitim Dergisi | MART 2014 | YIL: 3 | SAYI: 26 | FİYATI: 5 ₺

﴿ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴾

BAŞYAZI'14

"Bu senin kendi ellerinle yaptığının karşılığıdır. Allah kullarına zulmetmez." (22/Hac, 10)

Sorumluluk Serisi

Müslümanların Emirlerine Karşı Sorumlulukları

Ebu HANZALA
Roman Boy

Her çağda Müslümanların Allah'a, Emirlerine ve Birbirlerine karşı olan Haklarını bizlere Hatırlatan sorumluluklar serisi...

Furkan Basım ve Yayınevi

FURKAN

"Bu Senin Kendi Ellerinle Yaptığının Karşılığıdır. Allah Kullarına Zulmetmez."

22/Hacc, 10

CEMÂZİYE'L-EVVEL 1435
MART '14 SAYI: 26

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salat ve selam olsun…

Alışık olmadığımız bir gündemi ile harareti sönmeyen bir Türkiye var karşımızda… Bir tarafta İslamî(!) STK'ları ve cemaatleri arkasına alan AKP, *'Benden başkası bu sahada at koşturamaz'* mantığı ile İslamî Camia'ya kan kusturan Gülen Hareketi…

Gülen Cemaati, son on yılda İslamî camiaya kan kusturdu. Kendi dışında hiçbir oluşuma tahammül edemedi. AKP'nin de göz yummasıyla açıktan zulümler yaptı. Kontrolü elinde bulundurduğu Yargı-Emniyet ikilisiyle sahte dosyalar hazırladı. Çalışma yaptığı sahalarda kendine rakip gördüğü her yapıyı bu dosyalarla engellemeye çalıştı.

Zulüm ile âbad olanın akibeti berbat olur!

Rabbimizden temennimiz, bu süreci Müslümanların lehine sonuçlandırması, yaşanan olayları bu cemaat için çalışan samimi insanların hidayetine vesile kılmasıdır. Biz Müslümanları kibir, kendini beğenmişlik ve gücün ahlakına kapılmaktan muhafaza etmesidir.

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun" duamız ile…

Editör

İÇİNDEKİLER

tevhid

Aylık Dergi
Cemâziye'l-Evvel 1434
Mart 2014
Sayı: 26
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Emre UYAR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli
Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No:21/A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 545 762 15 15

Yazışma Adresi: Emre UYAR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46
Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan İlgili Yazar Mesûldür.
Kaynak Gösterilerek Alıntı Yapılabilir.

Satış Noktaları
Bursa: İkra Kitapevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/BURSA 0 (532) 138 02 42
Diyarbakır: Tevhid Kitapevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No:190/A Bağlar/DİYARBAKIR 0 (541) 857 34 20

İrtibat Büroları
MERKEZ: Kirazlı Mh. 1. Sk. No:21/A Bağcılar/İSTANBUL
Büro 1: Murat Paşa Mh. Çimen Sk. No:26 Bayrampaşa/İSTANBUL
Büro 2: Güvercin Tepe Mh. Fatih Cd. No:209 Başakşehir/İSTANBUL
Büro 3: Bahçıvan Mh. Eski Banka Sk. No:6/4 Merkez/VAN
Büro 4: 5 Nisan Mh. 749. Sk. No:5 Bağlar/DİYARBAKIR
Büro 5: Şemsi Tebrizi Mh. Kınacı Sk. No:20/A KONYA

EBU HANZALA

Tüm Rasûllerin Ortak Müjdesi "Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın Rasûlüdür"

-1-

Rabbinin yoluna davet eden, 'toplumun ıslahı, ümmetin ıslahıdır' diyerek yola çıkan davetçiler için onda güzel örnekler vardır. 23 yıl gece-gündüz davet yapmıştır.

Allah'ın Adıyla!

Muhakkak hamd Allah'adır. O'na hamd eder, yardım diler, O'ndan mağfiret isteriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüklerinden O'na sığınırız. Allah'ın hidayet ettiğini saptıracak, O'nun saptırdığını hidayet edecek yoktur. Şehadet ederim ki O'ndan başka ilah yoktur.. Ben şahitlik ederim ki Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir." [1]

"Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." [2]

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin. (Böyle davranırsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Rasûlü'ne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur." [3]

Bundan sonra; Şüphesiz ki sözlerin en doğrusu Allah'ın subhanehu ve teâlâ kelamıdır. Yolların en hayırlısı Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem yoludur. İşlerin en şerli olanı sonradan ortaya çıkanlardır. Her yenilik bidat, her bidat sapıklık, her sapıklık da ateştedir.

Allah subhanehu ve teâlâ fırsat verirse bu sayımızla beraber yeni bir yazı silsilesine başlayacağız. İsminden de anlaşılacağı gibi; Allah Rasûlü'nü sallallahu aleyhi ve sellem, ona imanın gereklerini ve onun risaletine şahitliğin ne anlama geldiğini inceleyeceğiz.

İslam dinine girmek isteyen bir insanın, İslam adını telaffuz ettiği ilk şey: Kelime-i Tevhid'le beraber *'Şahitlik ederim ki Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür'* cümlesidir. İnsan İslam'a Kelime-i

1. 4/Nisa, 1
2. 3/Âli İmran, 102
3. 33/Ahzab, 70-71

Şehadet ile girdiği gibi, İslam üzere kalmasının yolu da bu kelimeyi muhafaza etmesidir. Bu da; onun anlamını tasdik, gerekleriyle amel, onu bozan unsurlardan kaçınmakla mümkündür.

Neden *'Muhammedun Rasûlullah'*

1. Şahitlik Vazifesini Yerine Getirebilmek

'Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür' şehadeti, *'Allah'ın tek ve hak ilah oluşuna'* şehadetin ayrılmaz parçasıdır. Kelime-i Tevhid'in sahih olup, kişiyi İslam dinine sokması için birtakım şartlar olduğu gibi, bunun da şartları vardır. [4]

Allah *subhanehu ve teâlâ* bu kabul ve ikrarı *'şahitlik'* kavramıyla ifade etmemizi istiyor. Bizler Allah'ın El-Hakim olduğuna itikad ediyoruz. Yani, *'Abes iş yapmayan, yaptığı her şeyi bir hikmet ve ölçü üzere yapan'* demektir. Öyle ise Rabbimizin bu ikrarı *'şehadet ederim ki'* diye yaptırmasının bir hikmeti olmalıdır.

Kur'an ve Sünnete baktığımızda şahitliğin dört mertebesinin olduğunu görürüz. Kişi şahitliğin mertebelerini yerine getirdiğinde Allah'ın yanında şahitliği geçerli olmuş olur.

a. İlim

Şahitlik edenin şahitlik ettiği şeye dair ilim üzere olması şarttır. Aksi halde kişi cahili olduğu bir şeye şahitlik edecektir ki bu da en basitinden yalan şahitlik kapsamında olacaktır.

"Allah'ın dışında dua ettiklerinin şefaat yetkisi yoktur. Ancak bilerek hakka şahitlik edenler müstesna..." [5]

Ayet açıkça göstermektedir ki Allah'ın yanında faydası olan şahitlik, içinde ilim barındıran şahitliktir.

'Şahitlik ederim ki Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür' diyen bir insan, bunun ne anlama geldiğine dair bir bilgiye sahip değilse, bilmediğine şahitlik etmiş olur. Bu da mutlak bilgi kaynağı olarak kabul ettiğimiz Kitap ve Sünnete yönelmenin önemini bizlere gösterir.

Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* karşı Kelime-i Şehadet'le beraber sorumluluklarımız oluşmaktadır. Bunların tafsilatını, mutlak bilginin tek kaynağı olan Kitap ve Sünnetten almayanlar Allah Rasûlü'ne kabile reisi veya devlet başkanı muamelesi yapacaklardır. Bu da ifrat ve tefrite kapı aralayacaktır. [6]

İnsanın amelleri, tasavvurlarına tabidir. İnsanın tasavvuru da bilgisine... Allah Rasûlü'ne yönelik doğru davranış ancak doğru bir Rasûl tasavvuruyla mümkündür. Bu da doğru, yani Kitaba ve Sünnete dayalı bilgiyle mümkündür. Şahitliğin ilk mertebesi vahye başvurup: *'ona karşı sorumluluklarımız nelerdir?'* sorusunun cevabını aramaktır.

İnsanın amelleri, tasavvurlarına tabidir. İnsanın tasavvuru da bilgisine... Allah Rasûlü'ne yönelik doğru davranış ancak doğru bir Rasûl tasavvuruyla mümkündür.

b. Şahitlik Ettiği Şeyi Dillendirmek

"Rahmanın kulları olan meleklerin dişi olduğunu söylediler. O meleklerin yaratılışına mı şahitlik ettiler? Onların şahitlikleri yazılacak ve ondan hesaba çekileceklerdir." [7]

Burada müşrikler şahitlik ederiz ki melekler dişidir gibi bir cümle kullanmamışlardır. Şahitlik kelimesini zikretmeden sadece melekler dişidir dediler. Allah *subhanehu ve teâlâ* onların bu ikrarını şahitlik olarak isimlendirdi. Kişinin şahitlik ettiği şeyi dillendirmesi, onu konuşması gerekmektedir.

c. İlan Etmek ve Başkalarına Bildirmek

Şahit olan şahitlik ettiği şeyi içinde saklayıp başkalarına bildirmediği sürece ona şahit denmez. Bir şeyin şahitlik olabilmesi için dışarıya sözlü ya da fiili ilan edilmesi gerekmektedir.

---

4. *Kelime-i Tevhid'in şartları için bkz.: 'Tüm Rasullerin Ortak Daveti, Furkan Yayınları'*
5. *43/Zuhruf, 86*
6. *Bunun tafsilatı ileride gelecektir.*
7. *43/Zuhruf, 19*

Bu bazen sözlü olur:

"Allah kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti. Melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. O'ndan başka ilah yoktur. O, Aziz ve Hakim'dir." [8]

Allah'ın şahitliği bunu kullarına bildirmesi ve fıtratlarına yerleştirdiği bu hakikati onlara hatırlatmadır.

Bazen de fiille olur:

"Müşrikler kendi küfürlerine şahitlik ediyorken; onların Allah'ın mescitlerini onarma hakları yoktur..." [9]

Hiçbir müşrik *'şahitlik ederim ki ben müşriğim!'* gibi bir cümle kullanmamıştı. Ancak yaptıkları fiiller Allah'ın şirk dediği şeyler olunca, Allah subhanehu ve teâlâ bu durumu şahitlik olarak kabul etti.

Onu sallallahu aleyhi ve sellem önder kabul ettiğimiz insanlara ilan etmeli, onun sünnetini hayatımıza geçirerek fiillerimizi ona imanımıza şahit tutmalıyız. Bize bakan, *'bunların hayatı ve yaşamı Muhammed'in* sallallahu aleyhi ve sellem *ümmeti olduklarının şahididir'* demelidir.

d. Şahitliğin Gereğini İltizam Edip, Başkalarını İlzam Etmek

Yani, neye şahitlik etmişseniz onun gerekleriyle amel edecek, başkalarına da bunun doğruluğunu anlatacak ve onları yönlendireceksiniz.

Kendisi başka ilah olmadığına şahitlik eden Allah subhanehu ve teâlâ şahitlikle yetinmemiş insanlara da bunu mecburi kılmış, uluhiyetin içeriği olan ibadet için onları yaratmış ve onlara bir tek O'na ibadeti emretmiştir.

"Rabbin, O'ndan başkasına ibadet etmemenizi, anne-babaya iyilik yapmanızı emretti..." [10]

"Ben cinleri ve insanları sadece Bana ibadet etsinler diye yarattım." [11]

"Onlar sadece, dini Allah'a halis kılıp, şirk koşmaksızın O'na ibadet etmekle emrolundular.." [12]

Anlıyoruz ki: bir şeye şahitliğin gereği; onu başkalarına emredip gereğince amel etmek ve insanların da amel etmesini sağlamaktır. [13]

Bu yazı silsilesine başlamamızın gayesi *'Hakkı ayakta tutan adaletli şahitler'*den olabilmektir. İnsanlar söyledikleri sözlerin anlam ve gereklerinden uzaklaştıklarında Allah'ın ve Rasûlü'nün razı olmayacağı durumlar din adı altında ortaya çıkabiliyor. Maalesef Kelime-i Tevhid iki parçasıyla bu olumsuzluktan nasibini almıştır. Onu nutkedip, ikrar ettiğini söyleyenlerin çoğu; bu şahitliklerinin ne anlama geldiğini bilmediği için ona muhalif olup, onu bozan birçok ameli işleyebiliyorlar. Kendi şahitliğimizin Allah katında geçerli olabilmesi için; dört mertebeye muvaffak olabilme umuduyla bu yazı dizisine başladık. Rabbimden temennim: bizleri Rasûlü'nü doğru tanımaya, tanıtmaya ve insanlara bildirmeye muvaffak kıldığı şehadet ehlinden kılmasıdır.

8. *3/Âli İmran, 18*
9. *9/Tevbe, 17*
10. *17/İsra, 23*
11. *51/Zariyat, 56*
12. *98/Beyyine, 5*
13. *Şahitliğin bu dört mertebesini İbnu'l Kayyım Medaricu's Salikin adlı eserinde tafsilatıyla zikretmiştir. Dileyen aslına müracaat edebilir.*

2. Kendinden Önce Yaşayan Peygamberlerin Başına Gelenlerin, Peygamberimizin Başına Gelmesinden Dolayı

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* Allah Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem* aktardı:

"Benim ümmetim kendinden önce geçen milletlerin siyretine adım adım uymadan kıyamet kopmaz." [14]

Ebu Said El-Hudri *radıyallahu anh* Allah Rasûlü'nden *sallallahu aleyhi ve sellem*:

" '...Siz, sizden önceki milletlerin sünnetine adım adım, karış karış tabi olacaksınız. Öyle ki onlar kelerin deliğine girecek olsa siz de peşi sıra gireceksiniz.' 'Ey Allah'ın Rasûlü! Onlar Yahudi ve Hristiyanlar mıdır?' dediler. 'Başka kim olacak?' buyurdu." [15]

Bu hadisler çok açık. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmetini sakındırıyor. Adım adım önceki milletlerin sünnetine, amellerine uyacaklarını bildiriyor. Bu benzeme ve takibin seviyesi ise ürkütücü boyutta...

Buhari ve Müslim'in rivayetinde *"...kelerin deliğine girseler, siz de gireceksiniz..."* diyor. İslam alimleri; bu benzetme onları taklit ve ittibadaki aşırılık ve mübalağalarına vurgu yapmak içindir derler. [16]

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem ümmetini sakındırıyor. Adım adım önceki milletlerin sünnetine, amellerine uyacaklarını bildiriyor. Bu benzeme ve takibin seviyesi ise ürkütücü boyutta...

Bilindiği gibi keler sürüngen hayvanlardandır. Yaptığı yuvaya kendi dışında hiç kimseyi sokmaz. Öyle ki dişi keler dahi bu yuvaya giremez. Adeta Allah Rasûlü şöyle diyor: *'Onlar sizleri onları taklit etmekten men etse dahi onları taklit edecek, onların yaptıklarını yapacaksınız.'* Bu anlamda hadisin Buhari ve Müslim dışındaki varyantlarında benzeşmenin boyutu daha açık şekilde gözler önüne serilmektedir.

"...Onlardan biri yol ortasında eşiyle beraber olsa, siz de olacaksınız."

"...Onlardan biri annesiyle nikah yapsa, siz de yapacaksınız."

Burada şu sorun kaçınılmazdır: Bizden önce yaşayan ve kendilerine Peygamber gönderilen milletler, Peygamberlerine ne yapmışlardı? Bu anlamda onların sünnetini bilmek, Allah Rasûlü'nün sakındırdığı durumdan kurtulmaya yardımcı olacaktır.

Biliyoruz ki mücrimlerin yolundan haberdar olmak, ondan sakınmak için şarttır. Bu sebeple Allah *subhanehu ve teâlâ* kitabının büyük bir kısmını mücrimlerin yolunun beyanına ayırmıştır. Öyle ki: Kitabın apaçık olması ve ayetlerin Allah tarafından beyan edilmesi bu hikmete bağlanmıştır.

"İşte böylece ayetleri tafsilatlandırır ki: mücrim olanların yolu açığa çıksın." [17]

Ömer *radıyallahu anh*:

"İslam'da cahiliyeyi bilmeyenler yetiştiğinde, İslam'ın bağları tane tane kopar..." buyurmuştur.

Bizden önceki milletlerin Peygamberlerine davranış biçimlerini Kur'an tafsilatıyla ele almıştır. İlgili ayetleri incelediğimizde, iki yaklaşımın öne çıktığını görüyoruz:

1. Aşırı yüceltme ve beşeriyetten soyutlama

2. Aşırı indirgeme ve değerden düşürme

Birinciye örnek: Peygamberlerin ilahın bir parçası olduğunu ya da ilahla aralarındaki bağın, baba-oğul ilişkisi olduğunu söyleyen yaklaşımdır.

"Yahudiler, 'Uzeyr Allah'ın oğludur', dediler. Hristiyanlar da, 'Mesih (İsa) Allah'ın oğludur' dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri sözlerdir. (Sözlerini) daha önce kafir olmuş kimselerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan bâtıla) döndürülüyorlar!" [18]

14. Buhari, 7319.
15. Buhari, 7320; Müslim, 2669.
16. Hafız b. Hacer, Kadı İyad'dan naklediyor.
17. 6/En'am, 55
18. 9/Tevbe, 30

"Andolsun ki 'Allah, kesinlikle Meryem oğlu Mesih'tir' diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki Mesih: 'Ey İsrailoğulları! Rabbim ve Rabbiniz olan Allah'a kulluk ediniz. Biliniz ki kim Allah'a ortak koşarsa muhakkak Allah ona cenneti haram kılar; artık onun yeri ateştir ve zalimler için yardımcılar yoktur' demişti. Andolsun 'Allah, üçün üçüncüsüdür' diyenler de kafir olmuşlardır. Halbuki bir tek Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. Eğer diyegeldiklerinden vazgeçmezlerse, içlerinden kâfir olanlara acı bir azap isabet edecektir." [19]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu tarz davranışlara dikkat çekip sahabesini uyarmıştı:

"Hristiyanların İsa'yı övdüğü gibi beni övmede aşırı gitmeyin. 'Allah'ın kulu ve Rasûlü' deyin." [20]

Bu uyarılar dikkate alındığında Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmeti olma iddiasında olan insanların bu hatalara düştüğünü görmekteyiz. *'Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem Allah'ın Rasûlü'dür'* şehadeti ilme muhtaçtır. İlim vahiydir. Aksi halde ortaya risaletine şahitlik ettiğiniz Nebi'nin yasakladığı bir durum çıkar ve bunu yapan, onu övdüğünü zanneder.

Bunların medyatik olanlarından biri Allah Rasûlü'nü övdüğünü zannederek şu beyitleri okumaktadır:

'O kabrinde' bir hayatla diridir

Tüm canlılar onun hayatıyla hayattadır..

Şahsa sorduğumuz takdirde Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* sevdiğini, O'nu övdüğünü söyleyecektir. Oysa El-Hayy/mutlak hayat sahibi Allah'tır. Tüm canlılara ruhundan üfleyen ve onlara El-Hayy ismiyle hayat veren yine Allah'tır. O *subhanehu ve teâlâ,* zatında tek olup ortağı olmadığı gibi, sıfatlarında da tek ve ortağı olmayandır. Adım adım, karış karış önceki milletlerin sünnetine uymak bundan başka bir şey değildir. Peygambere Allah'ın sıfatlarını vermek...

Bir başkası Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* överken:

'Dünya ve ahiret senin keremindendir'

'Levh-i mahfuz ve onu yazan kalem senin ilmindendir', der.

İnsanın, *'Peki Allah'a ne kaldı'* diyesi geliyor. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Sen ve Allah dilerse..."* sözünü duyduğunda kızmış, *"Beni Allah'a ortak mı kıldın!"* diyerek tepkisini belli etmiştir. [21]

Maalesef iyi niyetli yapılan ve kitaplara alınan övgülerin, onun *sallallahu aleyhi ve sellem* asla razı olamayacağı cinsten övgüler olduğunu vahyin bilgisiyle biliyoruz.

Onun terinin gül koktuğu, sünnetli doğduğu, dışkısının olmadığı vb. şeyler... Bunlar asılsız ve onu insanlığından sıyırıp beşer üstü varlık göstermeye matuf yaklaşımlardır. Oysa Allah *subhanehu ve teâlâ* kitabında onun beşer oluşuna özellikle vurgu yapar. Çünkü kitabın muhatabı beşerdir. Kitabı okuyan, kendi gibi insan olan bir Nebi'ye yönlendirildiğini anlar.

"De ki: 'Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. (Şu var ki) bana, ilahınızın, sadece bir ilah olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın.' " [22]

"Yahut da altından bir evin olmalı ya da göğe çıkmalısın. Bize, okuyacağımız bir kitap indirmediğin sürece (göğe) çıktığına da asla inanmayız. De ki: 'Rabbimi tenzih ederim. Ben, sadece beşer bir elçiyim.' " [23]

"(Rasûlüm!) Senden önce gönderdiğimiz bütün Peygamberler de hiç şüphesiz yemek yerler, çarşılarda dolaşırlardı. (Ey insanlar!) Sizin bir kısmınızı diğer bir kısmınıza imtihan (vesilesi) kıldık; (baka-

19. 5/Maide, 72-73
20. Buhari, 3445.

21. Buhari, Edebu'l Mufred, 783; Nesai, 10759.
22. 18/Kehf, 110
23. 17/İsra, 93

lım) sabredecek misiniz? Rabbin her şeyi hakkıyla görmektedir." [24]

Bu saydıklarımız iyi niyetle yapılmıştır. Ancak *'Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür'* şehadeti ile çelişmektedir. Çünkü onun *sallallahu aleyhi ve sellem* yasakladığı şeylerdir.

Bunun bir misali de kainatın *'onun yüzü suyu hürmetine'* yaratıldığı aşırılığıdır. Birçok insan onun Allah katındaki değerine vurgu yapmak için *'Şayet sen olmasaydın alemleri yaratmazdım'* mealindeki zındıkların uydurduğu sözü aktarır. [25]

Kainatın 'onun yüzü suyu hürmetine' yaratıldığı aşırılığıdır. Birçok insan onun Allah katındaki değerine vurgu yapmak için 'Şayet sen olmasaydın alemleri yaratmazdım' mealindeki zındıkların uydurduğu sözü aktarır.

Bu Allah'ın şu ayetine karşılık uydurulmuştur:

"Ben cinleri ve insanları sadece Bana kulluk etsinler diye yarattım." [26]

İnsanlar, cinler ve içinde yaşadıkları alemler sadece Allah'a kulluk için yaratılmıştır.

Bir gün Medine'de güneş/ay tutulması yaşandı. Aynı gün Allah Rasûlü'nün oğlu İbrahim vefat etmişti. İnsanlar tutulmanın bu sebeple olduğunu konuşmaya başladılar. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bunu duyunca bu aşırılığın önüne geçmek için:

"Güneş ve ay Allah'ın ayetlerinden birer ayettir. Ne kimsenin doğumu ne de ölümü için tutulmazlar. Bunu (tutulmayı) gördüğünüzde namaz kılın ve Allah'a dua edin." buyurdu. [27]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bırakın dünyanın kendi hatırı için yaratılmasını, dünyada yaşanan herhangi bir olağanüstülüğün kendiyle ilişkilendirilmesine müsaade etmemiş, ashabını uyarmıştır.

İkinciye Örnek:

"Andolsun, biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peş peşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhu'l Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz?" [28]

"Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve Peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır." [29]

"Dediler ki: 'Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiç bir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burada duracağız.' " [30]

İndirgemeci tavır Yahudilerin karakteriydi. Onlar Allah'ın Rasûllerini kendi hevalarına tabi kılmışlardı. Dilediklerini öldürüyor, hevalarına uymayan bilgileri yalanlıyor, kendilerine ağır gelen emirlerde *"işittik, isyan ettik"* diyorlardı.

"Hatırlayın ki, Tur dağının altında sizden söz almış: 'Size verdiklerimizi kuvvetlice tutun, söylenenleri anlayın', demiştik. Onlar: 'İşittik ve isyan ettik', dediler. İnkârları sebebiyle kalplerine buzağı sevgisi dolduruldu. De ki: 'Eğer inanıyorsanız, imanınız size ne kötü şeyler emrediyor!' " [31]

---

24. 25/Furkan, 20

25. Hadis uydurmadır.

Hadis ulemasından; İmam Acluni, Aliyyu'l Kari, İmam Es-Sağani ve Şevkani bu sözün hadis olmadığını söylerler. Bu sözün iki rivayeti vardır. Birinde 'levlake' lafzı iki kere kullanılmıştır. İkisi de uydurmadır. (Şevkani, Fevaid; Acluni, Keşfu'l Hafa; Aliyyul Kari, Mevduat; Sağani, Risaletu'l Mevduat.) Lecnetu'd Daime bu hadise şöyle demiştir: 'O lafız bakımından da, mana bakımından da batıldır. Çünkü Allah subhanehu ve teâlâ aslında mahlukatı kendisine ibadet etsin diye yaratmıştır. Yüce Allah'ın şöyle buyurduğu gibi: "Ben cinleri ve insanları, ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım." (51/Zariyat, 56) Yer ve göğün veya başka mahlukatın Peygamber için yaratıldığına dair Peygamberden sabit olan bir hadis yoktur.

İmam Muhammed b. Ali Eş-Şevkani uydurma hadisleri anlattığı 'El-Fevaid El-Mecmua fi'l-Ahadis El-Mevzua' adlı eserinde şöyle der: 'Es-Sağani şöyle der: Bu hadis uydurmadır. Allah'ın subhanehu ve teâlâ şu ayeti buna delalet etmektedir: "Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın her şeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle her şeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için." (65/Talak, 12)' (Lecnetu'd Daime, 6756 no'lu fetvadan.)

26. 51/Zariyat, 56

27. Buhari, 1043; Müslim, 915.

28. 2/Bakara, 87

29. 3/Âl-i İmran, 112

30. 5/Maide, 24

31. 2/Bakara, 93

İşittik isyan ettik hallerinin en bariz örneği inek kıssası[32], arz-ı mukaddese girme emri[33] ve cumartesi yasağıdır.[34]

Günümüzde bu yaklaşımı daha ziyade akılcı/mealci diye isimlendirilen çevrelerde görüyoruz. Onlar Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* adeta postacı olarak görüyorlar. Mektubu teslim ettikten sonra, postacının sizinle veya mektubun içeriğiyle bir alakası kalmaz. Allah Rasûlü de *sallallahu aleyhi ve sellem* böyledir onların yanında. Allah'ın risalesi olan mektubu/Kur'an'ı bizlere bildirmiş vazifesini yerine getirmiştir. Onun bu anlamda bizlerden bir farkı yoktur. Tek bağlayıcı olan Kur'an metnidir.

32. *"Hani Musa kavmine: 'Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor' demişti. 'Bizi alaya mı alıyorsun?' dediler. (Musa): 'Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım' dedi.*

Rab'bine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın' dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) 'Şüphesiz Allah diyor ki: 'O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı) dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin' ' dedi.

(Bu sefer) dediler ki: 'Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin.' O: '(Rabbim) diyor ki: 'O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir' ' dedi.

(Onlar yine:) 'Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşallah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz' dediler.

(Bunun üzerine Musa, 'Rabbim) diyor ki: 'O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir' ' dedi. (O zaman): 'Şimdi gerçeği getirdin' dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı.

Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz ve bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı. Bunun için de: 'Ona (cesede, kestiğiniz ineğin) bir parçasıyla vurun' demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız." (2/Bakara, 67-73)

33. *"Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: 'Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden Peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi. Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz.'*

Dediler ki: 'Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır, onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet oradan çıkarlarsa, biz de muhakkak gireriz.'

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: 'Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galipsiniz. Eğer müminlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin.' dedi.

Dediler ki: 'Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burada duracağız.' (Musa:) 'Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır' dedi. (Allah) Dedi: 'Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme.' " (5/Maide, 20-26)

34. *"Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında, balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında ise, gelmiyorlardı. İşte biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. " (7/Araf, 163)*

"Dediler ki: 'Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiç bir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burada duracağız.' "

Bu büyük fitneyi *'tek kaynak'* diye kodladıkları Kur'an'ın bizzat kendisi yalanlamaktadır:

"Apaçık mucizeler ve kitaplarla (gönderildiler). İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman için ve düşünüp anlasınlar diye sana da bu Kur'an'ı indirdik." [35]

"Biz bu kitabı sana sırf hakkında ihtilafa düştükleri şeyi insanlara açıklayasın ve iman eden bir topluma da hidayet ve rahmet olsun diye indirdik." [36]

Bu ayetler açıkça göstermektedir ki Kur'an, Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* tarafından açıklansın diye indirilmiştir. İnsanlar onu anlamada ve yaşamada problem yaşar, ihtilaf ederlerse Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* hakemliğine başvurmaları istenmiştir.

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e ve sizden olan ulu'l emre (idarecilere) de itaat edin. Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz Allah'a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız onu Allah'a ve Rasûl'e götürün (onların talimatına göre halledin); bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha güzeldir." [37]

"Hayır, Rabbine andolsun ki aralarında çıkan anlaşmazlık hususunda seni hakem kılıp sonra da verdiğin hükümden içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın (onu) tam manasıyla kabullenmedikçe iman etmiş olmazlar." [38]

Bu iki ayet de indirgemeci yaklaşımı yerle bir eden ayetlerdir. Allah *subhanehu ve teâlâ* ihtilaf ve çekişme durumunda insanları kendi yüce zatıyla beraber Peygamberine yönlendiriyor. Bu yönlen-

35. *16/Nahl, 44*
36. *16/Nahl, 64*
37. *4/Nisa, 59*
38. *4/Nisa, 65*

dirmenin varlığını imanî bir mesele haline getirip, yeminle pekiştirerek noktalıyor. Anlıyoruz ki dini anlamada Peygamberin rolü çok önemlidir. Ona müracaat insanların keyfine bırakılmamış, içtihadi bir mesele olarak orta yere konmamıştır. Dini anlamada Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* müracaat, imanla alakalı bir durumdur.

Bu iki yaklaşımın gayesi Allah Rasûlü'nü devreden çıkarıp onu örneklik mertebesinden düşürmektir. Biri onun hakkında ifrat, diğeri tefrittir.

Oysa Allah *subhanehu ve teâlâ*, onu bizlere mutlak örnek olarak göstermiştir.

"Andolsun ki, Rasûlullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir." [39]

Ne büyük bir makam...(Allah'ı ve ahiret gününü uman, bunun için çalışan ve Allah'ı zikreden bir insan hangi konumda olursa olsun Allah Rasûlü'nde güzel örnekliği bulacaktır. Burada insanın sıfatının zikredilip statüsüne değinilmemesi çok önemlidir. Yani, derdi Allah'ı razı etmek olan bir insan ne iş yapıyor olursa olsun, sosyal ve ekonomik statüsü ne olursa olsun, Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* örnek alabilir. Bu Allah'ın onun her halinden razı olduğunu ifade eder. Bir baba, eş, devlet başkanı, eğitici, arkadaş, abid, vatandaş... Hangi yönünü örnek almak isterseniz serbestsiniz. Allah'ın rızası onun davranış ve sözlerindedir.)

Dini anlamada Peygamberin rolü çok önemlidir. Ona müracaat insanların keyfine bırakılmamış, içtihadi bir mesele olarak orta yere konmamıştır. Dini anlamada Allah Rasûlü'ne sallallahu aleyhi ve sellem müracaat, imanla alakalı bir durumdur.

Aşırı yücelten yaklaşım farkında olmadan bilinç altına şu mesajı verir:

'O, senin benim gibi alelade bir insan değildir. Tüm kainat onun için yaratılmıştır. O eşsizdir. Sen ise zaaflar ve acziyetle malulsun. O kim, sen kim? Senin onu örnek alman mümkün değildir. Öyleyse seni ona ulaştıracak, senin anlayacağın şekilde onu anlatacak bir şeyh, abi, üstad, hoca veya rehber bulmalısın...'

İndirgemeci yaklaşım ise şu mesajı:

'O da senin gibi bir insandı. Allah'ın kelamını okur, anladığı ile amel ederdi. Sen de onun anladığını anlayabilir, onun amellerini yaparsan onun mertebesine ulaşabilirsin. Senin ona değil, onu o yapan kitabın metnine ihtiyacın var. Oku, ne anladıysan din odur...'

Toplumumuzda genellikle birinci anlayış, kısmen de ikinci anlayış yaygındır. *'Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür'* şahitliğimiz aynı zamanda bu şahitlik etrafında oluşmuş sapkın ve aşırı düşünceleri bertaraf etmeyi içerir. Vahyin ölçüleri içinde onu sevmek, saygı göstermek, örnek almak, nefsimizden evla görmek bu şahitliğin gereğidir. Doğru olanı delilleriyle ortaya koyup, yanlış olanı delilleriyle ortaya koymak için bu silsileyi kaleme almaya karar verdik.

3. Ona Yardım ve İman Sözümüzü Pratiğe Geçirmek

"Hani Allah, Peygamberlerden: 'Ben size Kitap ve hikmet verdikten sonra nezdinizdekileri tasdik eden bir Peygamber geldiğinde ona mutlaka inanıp yardım edeceksiniz' diye söz almış, 'Kabul ettiniz ve bu ahdimi yüklendiniz mi?' dediğinde, 'Kabul ettik' cevabını vermişler, bunun üzerine Allah: 'O halde şahit olun; ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim', buyurmuştu. Artık bundan sonra her kim dönerse işte onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir." [40]

Allah Rasûlü'nden önce gelen her Peygamberden bu söz alınmıştır. Şayet Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* gelirse, ona ittiba edip davetinin yayılmasına yardımcı olacaklardır. Ali ve İbni Abbas *radıyallahu anhuma*:

"Allah hiçbir Peygamber göndermemiş olmasın ki ondan 'Muhammed'e yetişirse ona iman ve yardım' sözü almış olmasın. Aynı şekilde Peygamberlere ümmetlerinden bu sözü almalarını istemiştir." [41]

39. 33/Ahzab, 21

40. 3/Âl-i İmran, 81-82

41. İbni Kesir, Âl-i İmran 81-82. ayetlerin tefsirinde anlatıyor.

Kendisinden önce gelen her Peygamber *aleyhimu's selam* Allah'a söz vermiş ve ümmetlerinden de söz almışlardır. Şüphesiz ona iman ve yardım hususunda bu söze en evla olan insanlar bizleriz. Bizler onun ümmeti olma şerefiyle bahtiyar olmuş insanlarız.

"Şüphesiz, biz seni bir şahit, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Ki Allah'a ve Rasûlü'ne iman etmeniz, onu savunup desteklemeniz, O'nu en içten bir saygıyla yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için..." [42]

Bu ayetlerde Allah bu sorumluluğu biz Müslümanlara da yüklüyor. İşte ona yardımcı olmak, onu saygıyla yüceltmek için de bu yazı dizisini kalem aldık.

4. Onun Örnekliği Asrımızın Tüm Problemlerine Çözümdür

Yaşadığımız dönemin problemleri dikkatle incelendiğinde; İlk problemin dini yorumların çoğalması olduğu görülecektir. Bu problem asıl değildir. Kendinden başka bir problemin neticesidir. O da: Allah Rasûlü'nün merkezden çıkarılıp, onun yerine dini önderlerin konmasıdır. Toplumlar içtihatlarında masum olmayan, vahiyle uyarılmayan ve en önemlisi samimiyetleri sadece Allah'ın huzurunda anlaşılacak olan insanlara tabi olmuşlardır. Bu önderlerin, insanlığın sorunlarına çözüm getirmek adına ortaya koydukları reçeteler; daha fazla bölünmeye, düşmanlık ve probleme sebebiyet vermiştir. Çözüm adına ortaya çıkan dini yorumlar ve reçeteler başlı başına problem ve hastalık olarak ümmetin sorunlar listesinde yerini almıştır.[43]

İnsanların ondan yüz çevirip başka liderler ve çözümler peşinden koşturması onu tanımadıklarından dolayıdır. Onun ümmeti, risaletinin şahidi, ona yardımcı olup, saygı ile onu tazim edeceğine ve kendi nefislerimizden daha evla göreceğimize dair Allah'a söz veren bizler; onu tanıtmak ve çözüm arayışında olan insanlığa onu hatırlatmak istiyoruz.

Çünkü O; Her Konuda Mutlak Örnek Alınabilecek Tek Önderdir

"Andolsun ki, Rasûlullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir." [44]

42. 48/Fetih, 8-9

43. *Kendi yaşadığımız topraklarda buna verilecek en güzel örnek, Said-i Nursi'dir. O iddialı bir çıkış yaparak 'İslam alemini içinde bulunduğu itikadi ve ameli buhrandan kurtaracak nur risalelerini' kaleme almıştır. Sadece Türkiye'nin değil, alem-i İslam'ın ve insanlığın sorunlarını risalelerin çözeceğini söylemiştir. Ona tabi olan insanlar veya tezinde onu haklı bulup savunanlar, onun risalelerini neredeyse ezbere bilmekte, Kur'an'dan bir sure okur gibi harfiyen paragraflar okumaktadırlar. Aynı insanların birçoğu Allah Rasûlü'nün sallallahu aleyhi ve sellem sahih hadislerinden on tanesini harfiyen okuyamamaktadırlar. Bildikleri hadisler ise sadece risalede geçen hadislerdir. Risalede geçen hadislerin büyük bir çoğunluğunu uydurma ve zayıf hadislerin oluşturduğunu görmek isteyenlerin 'Risaleyi Nura Eleştirel Bir Yaklaşım' kitabını okumalarını tavsiye ederim. Bu insanların kötü niyetli olmadığı kesindir. Said-i Nursi'nin Allah Rasûlü'nü sallallahu aleyhi ve sellem adım adım takip ettiğine inandıklarından, ona tabi olmuş ve rehber seçmişlerdir. Ancak sonuç ortadadır.*

Sadece Türkiye'de on taneye yakın farklı risale yorumu vardır. Gayeleri muhabbet olan, lakin muhabbetlerini birbirlerinden esirgeyen onlarca grup. Daha önemlisi risaleler ümmete, 'dinler arası diyalog' hakkını savunan bir grup hediye etmiştir(!) Patlamaya hazır bomba misali Müslümanların arasında duran bu grup, diğer nurcu grupların da beyanlarıyla 'paralel bir problem' olarak orta yerde durmaktadır. Bu açıklama Said-i Nursi'ye veya etbaına eleştiri değildir. Sadece durum tespiti, iddialarla vakıa arasında bir değerlendirmedir.

Başka misal Arap aleminde bulunan İhvan hareketidir. Hareket aynı iddialarla ortaya çıkmıştır. Kendilerine Allah'ın kitabı veya Rasûlü'nün sünnetinden bir delil zikredildiğinde 'esaslarımız' diye harfiyen ezberledikleri ve Hasan El-Benna'nın belirlediği ilkeleri okuduklarını görürüz. 'Arap Baharı'yla beraber: İhvan'ın alem-i İslam'a çözüm olacağı, seksen yıllık çalışmalarının meyve verdiği tezi revaç buldu. Şu anda Arap baharı dediğimiz süreç ümmetin sorunlar listesini kabartmaktan başka bir işe yaramadı... Dediğim gibi bu bir eleştiriden ziyade, bir durum tespiti ve çağrıdır. Onun önderliğine dönüp, dışındaki esaslar ve çözüm reçetelerini elimizin tersiyle tepmedikçe her gün yeni bir sorunun bizi beklediği aşikardır.

Bu, nasların haber verdiği bir durum olduğu gibi, vakıanın da şahitliğiyle sabittir.

44. 33/Ahzab, 21

Allah'ı ve ahiret gününü uman, bunun için çalışan ve Allah'ı zikreden bir insan hangi konumda olursa olsun Allah Rasûlü'nde güzel örnekliği bulacaktır. Burada insanın sıfatının zikredilip statüsüne değinilmemesi çok önemlidir. Yani derdi Allah'ı razı etmek olan bir insan ne iş yapıyor olursa olsun, sosyal ve ekonomik statüsü ne olursa olsun, Allah Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* örnek alabilir. Bu Allah'ın onun her halinden razı olduğunu ifade eder. Bir baba, eş, devlet başkanı, eğitici, arkadaş, abid, vatandaş... Hangi yönünü örnek almak isterseniz serbestsiniz. Allah'ın rızası onun davranış ve sözlerindedir.

Yeter ki çözüm arayan insan samimi olsun. Amacı Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* rızası ve ahiretin nimetleri olan her samimi Müslümana, onda örneklik vardır.

Tağutlara baş kaldıran ve yeryüzünde şirk kalmayıp, otorite Allah'ın oluncaya dek cihad edeceğine dair Rabbi ile ahitleşen her mücahide ondan güzel bir örneklik vardır. On yıl fiili olarak cihad etmiştir.

Tağutlara baş kaldıran ve yeryüzünde şirk kalmayıp, otorite Allah'ın oluncaya dek cihad edeceğine dair Rabbi ile ahitleşen her mücahide ondan güzel bir örneklik vardır.

Rabbinin yoluna davet eden, *'toplumun ıslahı, ümmetin ıslahıdır'* diyerek yola çıkan davetçiler için onda güzel örnekler vardır. 23 yıl gece-gündüz davet yapmıştır.

Her aile küçük bir ümmettir. *'Aile ıslah olmadan toplum ıslah olmaz'* diyen ebeveynler için onda güzel örneklik vardır. Dokuz ailenin babasıdır.

Toplum bireylerden oluşur, *'toplumun ıslahı bireylerin eğitimiyle mümkündür'* diyen eğitimciler için de onda güzel örnek vardır. 23 yıl fiili olarak eğitim vermiştir.

'Ümmetin sorunu teşkilatlanmadır. Bu dağınıklıktır bu ümmeti bu halde kılan' diyen liderlere onda güzel örneklik vardır. Dünyanın en teşkilatsız toplumunu, dünyanın en teşkilatlı toplumu haline getirmiştir.

'Bizi bu hale getiren fakirliktir, ekonomik olarak kalkınmamız lazım' diyenlere onda güzel örnek vardır. Onun sistemi ile çok kısa zamanda zekat verilecek yardıma muhtaç insan kalmamıştır.

Kısacası örnek ve rol model arayanların, yanlış kapılarda beyhude ömür tüketmesi, Allah'ın bu ümmete en büyük nimet ve minneti olan Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem* nankörlüktür.[45]

Çünkü O; Hidayettir

"... Şayet ona itaat edersiniz, hidayet bulursunuz." [46]

"...ve muhakkak sen insanları dosdoğru yola hidayet edersin." [47]

İnsanlığın şirk ve bidat bataklığında helak olduğu bozulma ve ifsadın bireysel olmaktan çıkıp kitlesel bir hal aldığı bir dönemde Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* hidayettir. İtikadî kafa karışıklıklarının, ameli ölçüsüzlüklerin kol gezdiği bir dünyaya, tek çözüm o ve onun önderliğidir.

Çünkü O; Yolları Aydınlatan Bir Kandildir

"Ve kendi izniyle Allah'a çağıran ve nur saçan bir çerağ olarak (gönderdik). Müminlere müjde ver; gerçekten onlar için Allah'tan büyük bir fazl vardır." [48]

Yolların karıştığı, her yolun başında dili bizim dilimiz, rengi bizim rengimiz olan cehennem kapısına bekçilik yapanların davetine muhatabız. [49]

---

45. *"Andolsun ki Allah, müminlere, içlerinde kendilerinden onlara bir Peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki: O,) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler." (3/Âl-i İmran, 164)*
46. *24/Nur, 54*
47. *42/Şura, 52*
48. *33/Ahzab, 46-47*
49. *Huzeyfe bin El-Yeman'dan:*

"İnsanlar Rasûlullah'a iyilikleri sorar, bende bana ulaşır endişesiyle kötülükleri sorardım. Bir defasında:

- Ey Allah'ın Rasûlü biz cehalet ve kötülük üzere idik, ama Allah bize iyilik getirdi. Acaba bu iyilikten sonra bir kötülük var mıdır? dedim.

أسوة حسنة

Her yolun başında duran, bize cennet vadediyor. Ancak davet ettikleri şeyde cennet kokusu yok. Yolların başını tutmuş olanlar birbirlerini yalanlayıp *'Ona inanma, onun cennet tabelası aldatmaca, o yol cehenneme çıkar...'* diyor.

İnsanlığa bir kandil lazım. Tüm yolların tepesine asılacak ve yolların başında duranların iddialarına hakem olacak bir kandil... Yolları öyle bir aydınlatacak ki; ilk adımından son fersahına kadar yolları bütün çıplaklığıyla insanlara gösterecek bir kandil... İşte o Muhammed'dir *sallallahu aleyhi ve sellem*.

Çünkü O; Rahmettir

"...Biz seni ancak alemlere rahmet olasın diye gönderdik." [50]

Modern dünyanın hız, haz ve hareketliliğine aldanıp bencilleşen, kendinden başkasını görmeyen kalabalıklar içinde yaşıyoruz. Anne ve baba çocuğuna katı, çocuklar ebeveyne karşı isyankar. Yöneticiler tebadan nefret ediyor, teba yöneticisine beddua ve lanet okuyor. Patronlar işçileri eziyor, işçi patronu görmek dahi istemiyor... İnsanlığın şefkate, merhamete, anlayışa ne kadar da ihtiyacı var... İşte O Muhammed'dir *sallallahu aleyhi ve sellem*...

Allah'ım! bizleri onu anlamaya, sevmeye ve hakkıyla ittiba etmeye muvaffak kıl. Onun risaletine olan şahitliğimiz gereği: onu insanlığa hakkıyla tanıtmayı bizlere müyesser kıl. Allahumme amin...

- Ever, buyurdu.

- Bu kötülükten sonra iyilik var mıdır? dedim.

- Evet ama içerisinde bulanıklık vardır, buyurdu.

- Bulanıklığı nedir? dedim.

- Benim yolumun dışında bir yol tutan bir topluluktur. Sen onların bir kısmını tanıyıp kabul eder, bir kısmını da reddedersin, buyurdu.

- Bu iyilikten sonra bir kötülük var mıdır? dedim.

- Evet cehennem kapılarının davetçileri vardır ki kim onların davetlerine icabet ederse onu cehenneme atarlar buyurdu.

- Ey Allah'ın Rasûlü! Onların özelliklerini bize anlatsan, dedim.

- Onlar bizim milletimizden insanlardır. Bizim dilimizle konuşurlar(halbuki gönüllerinde hayırdan eser yoktur) buyurdu.

- Bu işler bana ulaşırsa ne emredersiniz? dedim.

- Müslümanların cemaatine ve imamına uyarsın, buyurdu.

- Eğer Müslümanların ne cemaati ne de imamı yoksa? dedim.

- Sen bu hal üzere iken ölüm sana gelene değin(yalnızlıktan) ağaç kökünü kemirecek duruma gelsen bile bu fırkaların tümünden uzak dur, buyurdu." (Buhari, 4754. Müslim, 1847.)

50. 21/Enbiya, 107

"Bu, Senin Kendi Ellerinle Yaptığının Karşılığıdır. Allah Kullarına Zulmetmez." [1]

Müslümanlar kendi siyasetleri ile mücadele etmelidirler. Arkasından ne geleceği bilinmeyen ortamlar, kurgulanmış olaylar kısa vadede faydalı olsa dahi ki bu durumda fayda görünmüyor başkalarının çarkını döndüreceği için kaçınmanın ve uzak durmanın gerekliliğine inanıyoruz.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla..

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* adıyla...
Tüm hamdler âlemlerin Rabbi olan Allah'adır. Salât ve selam O'nun Nebisi'ne *sallallahu aleyhi ve sellem*, âline ve ashabının üzerine olsun.

Bir sayıyla daha bizleri bir araya getiren Allah'a hamd olsun. Şüphesiz Türkiye gündeminin ana maddesini AKP-Cemaat kavgası meşgul ediyor. AKP ve cemaat arasındaki ayrılıklara dair *'Gündem Yazısı'* başlığı altında kanaatlerimizi paylaştık. Mavi Marmara, MİT krizi, Türkiye'nin dış politika tercihleri, Kürt sorunun çözümünde yöntem farkı, Gezi parkı olayları ve son olarak da 17 Aralık yolsuzluk operasyonu...

1. 22/Hacc, 10

Bu olayların her biri Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* şu ayetinin vakıada tefsiri gibiydi:

"Sen onları bir sanırsın, onların kalpleri paramparçadır." [2]

Aradaki ihtilafın ayyuka çıktığı nokta MİT kriziydi. Savcı, Hakan Fidan'ı ifadeye çağırınca Başbakan bunu kendine yönelik bir saldırı olarak algıladı. Hakan Fidan'ı ifadeye göndermediği gibi

2. 59/Haşr, 14

açıkça olayın arkasında durdu. Bir taraf AKP'ye yönelik dosyalar hazırlamaya koyulurken, Hükümet de kurumlarda örgütlenmiş cemaatçilere karşı fişleme operasyonuna başladı.

Hükümete yakın kaynaklar; yapılacak operasyonların MİT takipleriyle bilindiğini, Hükümetin ilk hamleyi Gülen Cemaatinin yapmasını beklediğini belirtiyorlar. Böylece yapılacak tasfiyeye meşru zemin hazırlanacak, AKP saldıran taraf değil, yapılan saldırıyı bertaraf eden taraf olacaktı.

17 Aralık operasyonu ve sonrasında yaşananlar; Gülen Cemaatinin hükümeti hedef aldığını, darbe yapmak suretiyle siyaseti dizayn etmek istediklerini açığa çıkardı. Darbelerin meşhur kuralı onlar için de geçerliydi. Yapılan darbeler sonuca ulaşırsa sahipleri kahraman, netice alınmazsa vatan haini olurdu. Şuan Gülen Cemaatinin içine düştüğü durum da bundan ibarettir. Zahiren Hükümetin bu girişimi püskürttüğü ve yaptığı karşı atakla tasfiye sürecinin hızlanacağı anlaşılıyor.

Özellikle son günlerde casusluk meselesinin Hükümet yanlılarınca dillendirilmesi, sürecin nasıl işleyeceğinin izlerini barındırıyor içinde. Başbakanlık Teftiş Kurulu, dosyanın incelenmesini tamamlayıp savcılığa sundu. Başbakanın ofis ve evinin dinlenmesi devlete yönelik casusluk faaliyeti kapsamında yargıya intikal etti. Yani özellikle cemaat yapılanması, devletin birlik ve bütünlüğüne zarar veren örgütsel bir yapı olarak değerlendirilecek. Bundan sonra en masum faaliyetler dahi örgüt hiyerarşisi içinde ele alınacak. Gülen cemaatinin son on yılda Türkiye'de her kesimden camiaya yaptığı gibi...

Bir oluşuma örgüt manasıyla baktığınızda, örfümüzde saygının gereği olarak kullanılan *'Abi'* kelimesi dahi alt-üst hiyerarşisine delil sayılabiliyor. *'Abi'*leri bol Gülen Cemaati için bu durum baş ağrıtacağa benziyor. Daha sonra cemaatin ekonomik kaynakları... Bunlar örgüte yapılan finansal destek olarak algılanacak... En masumane duygularla yapılan yardımlar/himmet *'örgüte yardım'* kapsamında ele alınacak. Kendileri dışındaki camiaların mal varlığına el koyabilmek için yakın zamanda çıkartılan bir yasa, onları vuracağa benziyor. İlahi adalet...

Gülen Cemaatinin operasyonla atağa kalktığı, sonuç alamayınca mağdur ve mazlum edebiyatı yaptığı bu süreci maddeler halinde özetleyecek olursak;

1. Cemaat, kendi eliyle yaptıklarının karşılığını görüyor. Bu süreç ilahi adaletin tecellisi olarak algılanmalıdır. Kur'an'ın temel düsturlarından olan *"...Bu, sizin kendi ellerinizle yaptıklarınızın karşılığıdır."* ayeti bu sürecin asıl unsurudur.

Gülen Cemaati, son on yılda İslamî camiaya kan kusturdu. Kendi dışında hiçbir oluşuma tahammül edemedi. AKP'nin de göz yummasıyla açıktan zulümler yaptı. Kontrolü elinde bulundurduğu Yargı-Emniyet ikilisiyle sahte dosyalar hazırladı. Çalışma yaptığı sahalarda kendine rakip gördüğü her yapıyı bu dosyalarla engellemeye çalıştı. Elindeki gücü İslam ahlakıyla kullanmak yerine, gücün ahlakı olan zulme teslim oldu.

Bu zulme maruz kalan kardeşlerimizden biri zulmü yapanlara: *'Başkalarının omuzlarına basarak yükselenler, bir başkalarının ayakları altında ezilmeye mahkumdur'* dediğinde, zalim gülmüş

ve *'o iş öyle kolay değil'* diyerek içinde bulunduğu camianın kibir seviyesini de göstermişti.

2. Cemaat kendi eliyle kazdığı kuyuya düşmüştür. Ergenekon süreciyle beraber kamuoyu oluşturmak adına diziler çekildi. Bu dizilerde var olan devlete rağmen ikinci bir oluşumun her halükarda kötü olduğu, bazı eller tarafından rahatlıkla kullanılabileceği anlatıldı.

Bu karanlık yapıların tabanlarının kandırıldığına özel vurgular yapıldı. Gelinen noktada; kendi elleriyle çektikleri dizilerin kurbanı oldular. Seçilmiş yönetime rağmen ikinci bir karar mekanizması *'paralel yapı'*dır. Karanlık odalarda toplanır, şantaj yapar, masum insanları kandırır, ülkeyi kaosa sürükler, belli kesimlerin zengin olmasına katkı sağlar ve en önemlisi başka ülkelerin menfaat ve taleplerini milli menfaatlerin önünde tutarlar.

Sıradan bir vatandaş şu soruyu sorabilir. ABD ve Batı, İran'la nükleer anlaşma imzalayacak kadar yakınlaşmışken Türkiye'nin yanı başında olan bir ülkeyle yakın olmasında ne tür bir sakınca olabilir? Bu, Gülen Cemaatini neden rahatsız eder?

Şu an halk nezdinde Gülen Cemaati bu yargılarla mahkum edilmiştir. Ve bunda en büyük pay kendileri dışındaki camiaları karalamak için çektikleri dizilerdir.

3. Kendilerine yönelik başlayacak bir yargılama sürecinde;

- Terör örgütü olmak
- Anayasal düzeni değiştirmek

suçlarından yargılanacakları yüzlerce emsal karar vardır. Ve ilginç olanı da bu kararlar camia hakimleri tarafından verilmiş, camianın yargıtay ayağıyla da onaylanmıştır.

Zulmen verilmiş bu kararlardan birkaçı emsal kabul edildiğinde dahi cemaatin vatana ihanet eden bir örgüt olarak mahkum edilmesi kaçınılmazdır.

4. AKP aleyhine başlattıkları süreç, dünya kamuoyunda kendi aleyhlerine dönmüştür. AKP'nin El Kaide'ye destek verdiğini ispatlayıp dünya kamuoyunda zor durumda bırakmak istediler. Ancak kalkıştıkları operasyonda başarılı olamayınca kendilerini konuşulan duruma düşürmüş oldular. Elindeki imkanları kendi ülkesinin seçilmiş yönetimine karşı kullanan bir yapının, yabancı bir ülkeye neler yapabileceği konuşulmaya başlandı.

Hiçbir ülke siyasi yönetimi karşısına almak adına bir sosyal yapıyı desteklemez. Basit ekonomik çıkarlar dahi devletlerin sosyal yapıları tasfiyesi için yeterlidir. Ayrıca kendi ülkesi tarafından meşru kabul edilmeyen bir hareket, bulunduğu ülkelerde mülteci konumuna düşer. Buna örnek olarak Almanya'nın tavrı gösterilebilir. Tayip Erdoğan'ın Almanya ziyareti öncesi ülkenin ve dünyanın saygın dergilerinden 'Der Spiegel' Işığın Askerleri başlığıyla Gülen Cemaatini masaya yatıran bir dosya yayınladı. Cemaatin okulları, hiyerarşisi ve bunun Almanya açısından olabilecek tehlikelerine dikkat çektiler.

5. Yapılan operasyonun gerekçelerini açıkladıkça açığa düştüler. Açıkça Hükümetin İran politikasında ABD ve İsrail'in zıddına bir rota çizdiğini ve bunun ülkeye zarar verdiğini söylediler. Bilerek veya bilmeyerek bu operasyonlarda kimin adına hareket ettiklerini ifşa etmiş oldular.

Sıradan bir vatandaş şu soruyu sorabilir: ABD ve Batı, İran'la nükleer anlaşma imzalayacak kadar yakınlaşmışken Türkiye'nin yanı başında olan bir ülkeyle yakın olmasında ne tür bir sakınca olabilir? Bu, Gülen Cemaatini neden rahatsız eder?

6. Ülke içindeki tüm desteklerini kaybettiler. İslamî camialar; gördükleri zulümler ve kimseyi umursamaz kibirli tavırlardan dolayı Gülen Cemaatinden rahatsızdı. Özellikle İHH'ya yapılan son operasyon bu rahatsızlığı iyice belirginleştirdi.

Bunun yanında bireysel desteklerini de kaybettiler. Birçok noktada eleştirilere rağmen onlara olan desteğini esirgemeyen Hayrettin Karaman ve Mustafa İslamoğlu gibi isimler dahi açıktan tavırlarını ortaya koymuş oldular.

Rabbimizden temennimiz, bu süreci Müslümanların lehine sonuçlandırması, yaşanan olayları bu cemaat için çalışan samimi insanların hidayetine vesile kılmasıdır. Biz Müslümanları kibir, kendini beğenmişlik ve gücün ahlakına kapılmaktan muhafaza etmesidir.

Suriye'de Yaşanan Son Gelişmeler Ve Türkiye

Son dönemlerde bir iddia basında yer bulmaya başladı. İddia o ki; Suriye'de bulunan İslamî gruplar, Türkiye'ye yönelik eylem girişiminde bulunacaklar. Kimi zaman Irak Şam İslam Devleti'nin, bazen de En Nusra grubunun ismi öne çıkıyor. Daha farklı bir iddiaysa yeni bir yapılanmanın olduğu yönünde. Ürdün sınırında ABD ve İsrail'e çalışan, uzman bir grup tarafından eğitildiği iddia edilen yaklaşık on bin savaşçının Suriye'ye kaydırıldığı konuşuluyor. Bunların olası bir tehlikede İsrail'in güvenliğini sağlayacağı, ek vazife olarak da Türkiye'nin istikrarsızlaştırılması planını destekleyecek sansasyonel eylemler yapacakları iddialar arasında.

Bunlar birer iddia veya psikolojik savaş taktiği olabilir. Allah *subhanehu ve teâlâ* doğrusunu bilir.

Camia olarak bu konudaki düşüncemizi kardeşlerimizle paylaşmanın faydalı olacağı kanaatindeyiz.

Türkiye'ye yönelik herhangi bir eylem üç sebeple doğru değildir:

1. Din Yönünden

İslam'ın Müslümanlara ahlak öğretilerinden biri vefadır. *"Ahlakı Kur'an olan"* Nebi'nin *sallallahu aleyhi ve sellem* zatında muşahhaslaşan vefaya dair en çarpıcı örnek Mut'im bin Adiyy kıssasıdır.

Siyer kaynakları Allah Rasûlü'nün Taif dönüşünde Mut'im'in korumasıyla Mekke'ye girdiğini kaydederler. Bunun yanında bazı kaynaklar ekonomik boykot sahifesinin yırtılmasında rol alan grubun içinde Mut'im bin Adiyy'in de olduğunu zikreder.

Bu şahıs Müslüman olmasa dahi Allah Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* ve Müslümanlara iyilikte bulunmuş ve zor zamanlarında onlara yardımcı olmuştur. Ne Allah Rasûlü ne de Müslümanlar onun bu iyiliğini hiçbir zaman unutmadılar.

Mut'im, hicret döneminde vefat etti. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* şairi Hassan bin Sabit *radıyallahu anh* onunla alakalı bir mersiye yazdı. Müslümanlar arasında bu mersiyeyi okudu. Şairlerin şiirleri, bir şeyi kalıcı kılmak içindir. Cahiliyye döneminde dostluklar ve düşmanlıklar meşhur şairlere havale edilir, karşılıklı yazılan şiirlerle sözlü tarih haline getirilirdi. Cahiliyye dönemi Araplarının tarihini de bugün şiirlerden öğreniyoruz. Yani; Allah Rasûlü, Mut'im'in iyiliklerinin unutulmamasını ve ümmetin ortak hafızasına kaydedilmesini istemişti.

Sonra Bedir Savaşı vuku buldu. Müslümanlar galibiyet kazandı. Müşriklerden yetmişe yakın esir bulunuyordu. Kimi sahabe onların öldürülmelerini istiyor, kimisi fidye karşılığı serbest bırakılmalarını...

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

"Şayet Mut'im bin Adiyy yaşıyor olsaydı ve bu leşler (esirler) hakkında benimle konuşsaydı, onun hatırı için hepsini karşılıksız bırakırdım." [3]

Ümmet için en önemli olan Bedir Savaşı'nda bu sözler söylenmişti. Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* Hassan bin Sabit *radıyallahu anh* aracılığı ile ümmetin hafızasına sözlü tarih olarak kaydettiği Mut'im'in durumunu pekiştirmişti. Anlıyordu ki müşrik de olsa yapılan iyiliği unutmamak ve sahibinin hatırını gözetmek Kur'an ahlakıydı.

Türkiye/AKP Hükümeti cihad eden gruplara yardım etmiyor olabilir. Lakin Suriye halkının ilticalarını kabul ediyor, yaralarını tedavi ediyor, insani yardım faaliyetleriyle sürece katkıda bulunuyor. Direniş gruplarının en ciddi avantajı halkın Esed rejiminin düşmesini istemesidir. Şayet halk bu süreçten bıkacak olsa ve rejimle işbirliğine girse, direnişin seyrinin değişeceği kesindir. Çeçenistan ve Irak cihadında yaşanan manzaralar, Suriye'de de yaşanacak. Kitlesel mücadele marjinalleşecek ve gerilla hareketine dönüşecektir.

---

3. *Buhari*

Halklarda, uzayan savaş sürecinin olumsuz şartlarını kaldıracak İslamî alt yapı olmadığı gibi, siyasi bir bilinç de yoktur. Suriye'de süreç beklenenden çok daha fazla uzadı. Halkın; Çeçenistan ve Irak cihadında olduğu gibi rejimle işbirliğine kaymamasında Türkiye'nin yardımlarının ciddi katkısı vardır.

Yani Türkiye en az Mut'im bin Adiyy kadar bu sürece destek vermiştir. Müslümanlardan beklenen, vefa ehli olmaları ve Kur'an'ın ahlakını mücadelelerine yansıtmalarıdır.

Bu iddialar yalan olsa dahi bu konuda açıklamalar yaparak vefalarını ortaya koymalıdırlar. Bu söylediklerimizin hiçbiri Türkiye'nin İslam anayasasını yürürlükten kaldırmış tağutî bir rejim olduğunu, AKP'nin de rejimin temsilcisi olduğu gerçeğini değiştirmez. İnanç gereği bir taifenin küfrüne itikad etmek başka, İslam ahlakının gereği ile ona muamele etmek başkadır. Yukarıda zikrettiğimiz rivayetlerin Mut'im bin Adiyy'in müşrik olduğu gerçeğini değiştirmediği gibi.

Halklarda, uzayan savaş sürecinin olumsuz şartlarını kaldıracak İslamî alt yapı olmadığı gibi, siyasi bir bilinç de yoktur. Suriye'de süreç beklenenden çok daha fazla uzadı.

2. Maslahat ve Mefsedet Yönünden

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* cihadı ve mücadele hayatı, İslam'ın siyaset anlayışının aynasıdır. O *sallallahu aleyhi ve sellem* davranışını, tutum ve sözünü rasgele sarf etmemiştir. Şeriatın belirlediği maslahat ve mefsedet ölçülerini gözeterek hareket etmiştir. Mekke'de, açıktan putlara müdahale etmemiş, O'na ve ashabına *radıyallahu anhum* her türlü işkence ve eziyeti reva görenlere sabırla karşılık vermiştir.

Medine'de münafıkların varlığına müsaade etmiş ve onları öldürmemiştir. Hicretin ilk yıllarında Yahudileri karşısına almamış, onlarla sözleşme imzalayarak aynı toprakta yaşamıştır.

Fetihlerde, yeni Müslüman olanlara ayrıcalık tanımış, eski Müslümanlara vermeyip, ganimeti onlara dağıtmıştır.

Mekke'yi fethedince olası bir başkaldırıyı önlemek için Mekke'nin ileri gelenlerinin evlerini *'güvenli'* ilan ederek onları taltif etmiştir. Kâbe'yi yıkmamış ve müşriklerin bozduğu hal üzere terk etmiştir. Hz.Aişe *radıyallahu anha* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bana: *"Eğer kavmin küfürden yeni kurtulmuş olmasaydı, ben Kâbe'yi yıkar onu tekrar İbrahim'in aleyhisselam kurduğu temel üzerine yeniden inşa ederdim. Çünkü Kureyş Kâbe'yi bina ederken işi kısadan tutmuştur. Ben, Kâbe'ye bir de arka kapı yapardım"* buyurmuştur. [4] Bunu da onların henüz İslam olan bir kavim olmalarına bağlamıştır.

Bu örnekler O'nun *sallallahu aleyhi ve sellem* mübarek siretinden çoğaltılabilir. Örneklerin her birinde Allah Rasûlü yapılması gerekeni yapmamış, uygun bir zamana ertelemiştir. Bunun nedeni ise, yapılması gereken icra edildiğinde ortaya çıkacak mefsedetin/zararın daha büyük olmasındandır.

Burada, sahada cihad eden grupların şu soruyu sorması kaçınılmazdır.

Türkiye'yi/AKP Hükümetini karşımıza almanın ne gibi bir faydası vardır? Bunun işgal altında olan topraklarda süren mücadeleye ne tür bir katkısı olacaktır?

Kanaatimizce bu sorunun cevabı 2003 Sinagog ve HSBC patlamalarında mevcuttur. Müslümanlara hiçbir faydası olmadığı gibi, ABD güdümünde Türkiye'de palazlanan *'Ilımlı İslam'*cıların Tevhidî camiaya saldırmasına fırsat sundu. Öyle ki yaptıkları her operasyonun başına 2003 iddianamesinden pasajlar koyarak adeta yeni eylemler yapılacakmış havası oluşturdular. Bu durum Hükümeti de sıkıştırdı. Olaylarla ilgisinin olmadığını göstermek için Batı'ya yakın durdu. Dünyada var olan mücadeleye destek veren İslamî camia, belli isimlerle anılmamak adına mücadeleye olan desteğini kesti. Ayrıca çoğunluğu İslam'a davet vazifesini üstlenmiş Müslümanlara ne denli zarar verdiği de araştırma konusu olacak boyuttadır.

Örneğin; Suriye'de mücadeleye aktif katılan ve yaralanan Müslümanlar... Acaba bunlar hangi ülkede tedavi görecek? Suriye'nin komşularına kısa bir göz gezdirmek dahi fecaatin boyutunu gözler önüne serecektir.

---

4. Müslim 2367

İran, Ürdün, Irak veya Lübnan... Üçü Şii ve Esed'i ayakta tutan unsurlar. Diğeri ise ABD ve İsrail'in Ortadoğu'daki en muhkem karakollarından biri.

Bir başka mesele ise geçişler konusudur. Dünyanın dört bir tarafından *'Suriye Cihadı'*na destek olmak için akın eden insanlar nereden giriş yapacaklar ülkeye, yukarıda ismi zikredilen ülkelerden mi?

Türkiye'de bu Hükümeti ayakta tutan şey ekonomi ve uzun yıllar sonunda oluşan istikrardır. Bu ikisini zedeleyecek her durum Hükümetin aleyhindedir.

İçeride cemaatten gelen hamle ekonomiyi hedef almıştır. Dışarıda, yani Suriye sınırındaki her gelişmeyi Hükümet; istikrara, bir anlamda da kendi bekasına yönelik tehdit olarak algılayacaktır. Buna binaen müdahalesi de beklenenden daha sert olacaktır.

AKP'siz Türkiye demek, -Allah *subhanehu ve teâlâ* en doğrusunu bilir- CHP'li bir Türkiye demektir. Başından beri Esed'e desteğini açıktan veren Sol'un siyasi ayağı olan CHP... Bu koalisyonda Gülen Cemaati'nin de olacağı düşünüldüğünde durumun Müslümanların aleyhine olacağı izahtan varestedir.

Burada Esed'in savaşın ilk zamanlarında devreye soktuğu bir taktiği hatırlatmada fayda vardır. Esed, Golan Tepeleri'nde bulunan askerlerini çekmişti. İsrail'in sınırı olan bu nokta savaşın en hararetli yerinde başıboş bırakılmıştı. Amaç; cihad eden grupların bu bölgeye yerleşmesi ve Suriye meselesinde mücahidlerle İsrail'i, doğal olarak da Batı'yı karşı karşıya getirmekti. Bu hatırlatmadan sonra, Müslümanlar başından bu yana süreci bir daha gözden geçirmelidir. Bir ihtimal olmakla beraber acaba yaşanan son süreçte birileri onları sınırlara itmek suretiyle Türkiye ile karşı karşıya getirmek mi istiyor? Elbette bunun bir ihtimal ve zandan ibaret olduğunu biliyoruz. Lakin yapılan mücadelede maslahat ve mefsedetin hesaplanması Nebevi metoda ittiba için şarttır. Bu da her seçeneği gözden geçirmeyi gerekli kılıyor.

3. Vakıa Yönünden

Gezi parkı olaylarıyla başlayan ve 17 Aralık süreciyle zirveye ulaşan AKP karşıtlığına şahit oluyoruz. Bu, Müslümanların özellikle dikkat etmeleri gereken bir süreçtir.

AKP'ye karşı başlatılan bu atakları Hükümet iki şekilde kontrol altına almış görünüyor.

1. Toplumu harekete geçirmek... Mütemadiyen milli iradeye vurgu yapılıp buna yönelik mitingler; meseleyi AKP-Sol, AKP-Cemaat meselesi olmaktan çıkarıp, %50 halk/sol ya da %50 halk/cemaat meselesi haline getirdi. Yapılan operasyonlarda gaye halkı galeyana getirmek ve AKP'ye olan güveni zedelemekti. AKP yaptığı mitinglerle meseleyi halkın meselesi haline getirdi.

2. Bu hareketlerin Batı kaynaklı olduğu vurgusuydu. İlk günden itibaren buna vurgu yapıldı. Batı, yaptığı açıklamalarla bu algıyı destekledi. Mavi Marmara, MİT krizi, Gezi Parkı ve 17 Aralık süreci İslam dünyasında şu algının oluşmasına zemin hazırladı:

'AKP ümmetçi bir politika izliyor... Ekonomik olarak kalkınıyor... Dünya siyasetinde söz sahibi

"Eğer kavmin küfürden yeni kurtulmuş olmasaydı, ben Kâbe'yi yıkar onu tekrar İbrahim'in aleyhisselam kurduğu temel üzerine yeniden inşa ederdim. Çünkü Kureyş Kâbe'yi bina ederken işi kısadan tutmuştur. Ben, Kâbe'ye bir de arka kapı yapardım" buyurmuştur.

olmaya başladı... Mazlum halkların yanında yer alarak büyük devletlere kafa tutuyor... Bu durum İslam âleminin faydasına olduğu için, Batı bundan rahatsız olmaya başladı. Ve içerideki müttefiklerinden solcular ve Gülen Hareketi'ni harekete geçirerek AKP'ye darbe yapmak istedi.'

Doğal olarak şu anda özel bir vakıa oluşmuş durumda. AKP karşıtı her eylem ve söylem, insanı Batı safında göstermeye veya *'birileri tarafından kullanılıyor'* konumuna sokuyor. Müslümanların bundan şiddetle sakınması gerekiyor.

Bizler Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmetiyiz. O günlük hayatta oluşabilecek zanları dahi bertaraf ederdi.

Bir gün eşi Safiyye *radıyallahu anha* ile yürürken iki sahabeyle karşılaşmıştı. Safiyye annemiz, O'nu *sallallahu aleyhi ve sellem* itikafta ziyaret etmiş, Allah Rasûlü, onu eve bırakıyordu. Sahabelerin yanlış anlayacağını düşünerek; *"O, anneniz Safiyye'dir."* buyurdu. *'Ey Allah'ın Rasûlü! Nasıl senin hakkında kötü düşünebiliriz.'* dediler. *"Şeytan insanın damarlarında dolaşan kan gibidir."* buyurdular. [5]

İslam için mücadele eden insanların vefayı, maslahat ve mefsedeti gözetmeyi ve yaşadıkları anın fıkhına sahip olmaktan alıkoymamalıdır.

Evet, bu saydıklarımızın hiçbiri Türkiye Devleti'nin gayri İslamî bir devlet olduğu, AKP Hükümeti'nin de İslam'ı bozan birçok unsuru işleyip insanları da demokrasi dinine davet etmesiyle tağutlaşmış olma gerçeğini değiştirmez.

Ancak bu durumun da İslam için mücadele eden insanların vefayı, maslahat ve mefsedeti gözetmeyi ve yaşadıkları anın fıkhına sahip olmaktan alıkoymamalıdır.

Önceki sayılarımızda müteaddit kereler dile getirdik. Yerel seçimler ve sonrasında yapılacak genel seçimlerde ülkede istikrarın bozulacağı tahmin ediliyor. Özellikle Güneydoğu'da bazı odakların buna yönelik çalışmalar yaptığı tescillenip suç duyurusunda bulunuldu. *'Takva Okuma Salonu'* tarafından deşifre edilen, detayları basınla paylaşılan vakıada polis muhbiri çarpıcı açıklamalarda bulunmuştu.

'2008'de PKK çevresinden bazılarına tesadüfen tanıştım. Emniyet'ten bunu öğrenen bazıları, Emniyet adına çalışmam için bana teklifte bulundu. Faydalı olacağına inanarak kabul ettim. Süreç içerisinde kanunsuz işler bana yaptırıldı.

Bana para verilerek, Emniyetin görevli polisleri tarafından Molotof, ses bombası alınması, hazırlanması talimatı aldım. Beş defa bu iş bana yaptırıldı.

Sonra, 2012'de ise İslamî gruplara yönlendirildim. Bu iş bana zorla yaptırıldı. Hatta bir defasında bir grubun ders yaptığı ortama keleş tabir edilen silahı saklamamı istediler, Yapmadım. Bu olaydan sonra Diyarbakır Barosu'na müracaat ettim ve savcılığınıza geldim. Bana yaptırılan kanunsuz işler:

1. Molotof ve ses bombası için gençlere ve çocuklara para vermemi sağladılar.

2. İslamî bir grubun Kur'an Kursu olarak kullandığı bahçeye silah saklamamı istediler.

3. Kur'an Kurslarının kapılarının anahtarlarını temin etmemi istediler ve yaptırdılar.

4. Ensar Market olayını muhbir olarak önceden haber vermeme rağmen engellemediler.

Bu ve benzeri olaylardan sonra onlarla çalışmamayı kararlaştırdım. Beni çalışmam ve kanunsuz işler için tehdit etmeye devam ediyorlar. Emniyetteki bu şahıslar: Diyarbakır Polis Okulu 2. İstihbarat Daire Başkanlığında (uğradığım yer) görevli (mustear-kod adları da olabilir) H., A., T., N. ve Y isimli kişilerle çalışıyordum, bunları tanıyorum.

Bugün bile beni arayan Y isimli şahıs ısrarla beni arayarak, tedirgin etmektedir. Bunlarla görüşmek istemiyor ve devletten tedbir istiyorum. Beni kanunsuz işlerde kullanan kişi ve görevlilerden şikayetçiyim. Bendeki malumat daha fazladır. Savcı beye daha detaylı bilgi vermek istiyorum. Emniyetin bana bir kötülük yapıp, örgütlerin üzerine atacağını düşünüyorum. Yapmadıkları şey değildir.'

5. *Müslim*

http://www.haberler.com/takva-okuma-salonunun-iddiasi-gundeme-bomba-5340003-haberi/[6]

Polis içinde bir kanadın çatışmayı körüklediğini, İslamî camia içerisindeki insanları PKK'ya, PKK militanlarını da Müslümanlara karşı kışkırttığını, bunun için özel ödenek ayırıp malzeme temin ettiğini anlatıyordu. Bu konuyu işlediğimiz sayıda kardeşlerimizi ve umumen Müslümanları uyarmış, bu tip durumlardan şiddetle kaçınmalarını tavsiye etmiştik.[7]

İster içeriden, ister dışarıdan oluşacak bu tip durumlara karşı tavrımız aynıdır. Sükûneti ve başkalarının hesabına gelecek işlerden kaçınmayı düstur ediniyoruz.

Müslümanlar kendi siyasetleri ile mücadele etmelidirler. Arkasından ne geleceği bilinmeyen ortamlar, kurgulanmış olaylar kısa vadede faydalı olsa dahi -ki bu durumda fayda görünmüyor- başkalarının çarkını döndüreceği için kaçınmanın ve uzak durmanın gerekliliğine inanıyoruz.

Suriye'de bulunan Müslüman kardeşlerimize bir saldırı olması durumunda bunun karşısındayız. Hususen Suud destekli; adı Sahve, kendi ne idüğü belirsiz grupların saldırılarına karşı kardeşlerimizin yanındayız. Ancak herhangi bir grup, medyada dolaşan iddiaları destekleyecek bir tavır içerisinde olursa bunu da dinen, aklen ve vakıa olarak tasvip etmeyiz.

6. *22 Kasım 2013 15:34*

7. *Planların En Çirkin Olanı*

PYD'nin bu süreçle hedeflediği ve belki de planlarının en çirkini hem Suriye hem de Türkiye'yi etkileyecek şekilde sınır kapılarını kapattırmaktır. Genelde Suriye halkı, özelde mücahidler için sınır kapısı çok önemlidir. Gerek var olan cihada yapılan yardım gerek de halka yönelik insani yardımlar sınırdan rahatlıkla geçebiliyor. Özellikle sınır kapılarının kapanması demek, savaştan perişan düşmüş Suriye halkının ölüm fermanı demektir.

PYD bu süreçle uluslararası bir baskıyla sınır kapılarına müdahale edilmesini istiyor. Adeta savaşı sınıra çekmek suretiyle insanlarda şeriat ve laiklik mücadelesinin sınır kapılarında olduğu algısını oluşturuyor. Mücahidler bu güne kadar sınır konusunda çok hassas davrandılar. O bölgelerde karışıklık çıkmaması için özen gösterdiler. Bu hem halkın yardımlardan mahrum olmaması, hem de Türkiye'yi sıkıntıya sokmama çabasıydı. Ancak PYD bu hamlesiyle hem Suriye halkı hem de Türkiye devleti için tehlikeli bir oyun oynuyor.

ÖZCAN YILDIRIM | ozcanyildirim@tevhiddergisi.com

Allah ile Yalnız Kaldığında…

Yalnız kaldığında Rabbin ile konuş, O'na tek başına iken ibadet et.. Sevgi, ümit ve korku ile... İşte bu şuur da bir çok kimsenin tatmadığı mutluluğun lezzetidir.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salat ve selam olsun…

İnsanın yalnızlık hali, insanlarla beraber geçirmiş olduğu vakitlerdeki halden çok farklıdır. İnsanların bakışlarından, onların takiplerinden uzak olduğu için bu hale, insanın içerisindeki hakikati izhar ettiği hal olarak da söylememiz mümkündür. Çünkü nefisten gelen sesleri, sesli bir ortamda işitmek, nefisten gelen pis kokuları, kokuların yoğunlaştığı ihtilatî[1] bir ortamda hissetmek mümkün değildir.

Kişinin ihtilat halinde olması, kendi nefsini hesaba çekecek bir vaktinin olmayışı, sadece karşısındakilerin hatasını görme gibi bir hastalığı beraberinde getireceği gibi, bunun yanında en büyük afete de düçar olacaktır: **Kendi hastalığını fark edememek! Yani, kişiye söylenildiği halde bu hastalığın kendisinde olmadığını nakarat haline getirmesi hali…**

Bunun tedavisi için de bizlerin şu iki şeyi tekrardan gözden geçirmesi gerekiyor:

1. Hatamızı teşhis eden bir kardeşimizin/yapının yaptığı nasihati kabul ederek teslimiyet içerisinde olmak,

2. Hatamızı iyi tefekkür ettikten sonra Allah ile halvet halinde iken bunu Allah'a arz etmek ve bunun izalesi için dua ile yardım dilemek.

1. *İnsanlarla karışık*

Burada ikinci maddeye daha detaylı temas edeceğiz inşallah…

Kişinin kendisini tezkiye etmesindeki yöntemlerden bir tanesi de hiç şüphesiz Allah ile halvet halinde iken kendisini muhasebe etmesidir. Peki bu halvet halinde Allah *subhanehu ve teâlâ* ile muamelemiz nasıl olmalıdır? Allah ile yalnız kaldığımızda amellerimiz ne yönde olmalıdır?

Allah'ın Gölgesini Aralayan Bir Kapı: Halvet!

Salih amellerini çokça yapan bir kişi, bu amelleri tek başına yaptığı zaman yapılan bu amellerden daha fazla ecir alacağı bir gerçektir. Farz namazlarını cemaat ile kılmak, hac vb. amelleri ise bunlardan istisna tutmak gerekir. Sünnette varid olduğu üzere, bunların ecri tek başına yapmaktan daha faziletlidir. Nafilelere gelince, bunların en faziletlisi gizli bir şekilde, Allah ile yalnız kalındığında yapılmasıdır.

Akıllı bir kimse, halvet halinin kıymetini bilen ve tek başına bazı amelleri yapma fırsatını yakalayandır. Çünkü söz konusu ameli zahirde/açıkta yapması ona aynı ecri vermeyecektir.

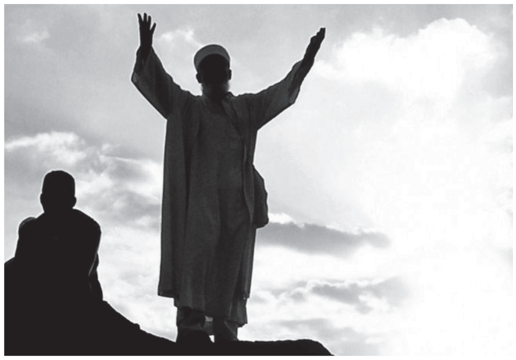
Öyleyse kula düşen tek başına kaldığı her dakikadan, her lahzadan faydalanmasıdır. Peki neden?

Çünkü hayatına şöyle bir bak… Özellikle şu asrın getirdiklerine… Hayatımızın bir çoğunu insanlarla geçirmekte, onlarla hemhal olmaktayız. İşte, yolculukta, evde vs… Hemen her alanda insanlarla beraberiz…

Kişi kendi nefsi ile çok az başbaşa kalabiliyor. Sürekli birileri ile oturuyor ve vaktimizi onlarla geçiriyoruz. Öğrenciysek, derslerde arkadaşlarımız ile… Çalışıyorsak iş yerinde çalışanlar ile… Sonra eve dönüyoruz, eşimiz, çocuklarımız ile… Dışarı çıkıyoruz yine arkadaşlarımız ile… Bir de önceden verilmiş randevularımız… Peki mev'id-i halvet? Yani kendi başımıza kalma randevumuz? Ona çok az bir vakit kalıyor değil mi?

Halvet halinde ecri çok olan amellerden bir tanesi de, kulun Allah korkusu ile gözyaşı dökmesidir. Bu ona umumen çok fazla ecir verecektir.

Gün boyu katılaştıkça katılaşan kalbinin yumuşamasını sağlayan bir sıvıdır gözyaşı…

Yüreğinde kopan günah fırtınalarını dindiren, kalbinde oluşan günah noktalarının verdiği sancının yüzüne yansıması halidir gözyaşı… Allah'ın korkusu ile yüreğinin tercümanı olan gözlerinden akan gözyaşları… En son hangi gün bu sıvıyı gözlerimizden aşağı akıttık? Acaba kendi maslahatımız için ne zaman ağladık? Bunun karşısında Âlemlerin Rabbi olan, O'ndan başka sığınılacak olmayan Rabbimiz için en son ne zaman ağladık? İnsanlarla karışa karışa kendi nefsimizi unuttuk kardeşim…

Halvet halinde gözyaşı bizi nereye götürür biliyor musun?

Kıyamet günü en sağlam kaleye…

Allah'ın gölgesine…

Hem de hiçbir gölgenin olmadığı o günde!

*"Allah, yedi sınıf insanı hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde (arşının) gölgesinde gölgelendirecektir. (Bunlar, şu özelliğe sahip müminlerdir): Adil yöneticiler, Rabbine ibadet ile yetişen gençler, kalbi mescitlere bağlı olanlar, Allah için birbirlerini seven, Allah için bir araya gelen ve Allah için ayrılan kimseler, asil ve güzel bir kadın kendisini arzu ettiği halde 'ben Allah'tan korkarım' diyerek iltifat etmeyen kimseler, sağ elinin verdiğini sol eli bilmeyecek kadar gizli sadaka verenler, **tenha yerlerde Allah'ı anıp göz yaşı dökebilenler.**"* [2]

Her masiyeti terk etmenin bile iki ortamdaki ecirleri farklıdır. Bir masiyeti genel bir ortamda terk etmen, senin Allah katındaki dereceni yükseltir. Fakat bir masiyeti yalnız iken terketmen, Allah katındaki dereceni daha da fazla yükseltir. Bizden kim Âlemlerin Rabbi'ne karşı hatasız ve günahsız olabilir ki?

"Rablerinden gaybda (gizlide) korkanlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır."

---

2. *Buharî, Zekat 16, Ezan 36; Müslim, Zekat 91*

Peki bu günahı terk ettikten sonra onu nasıl sileceğiz biliyor musun? İleride karşılaşacağın bir günah söz konusu olduğunda ve sen tek başına olduğunda onu gücün nispetince terk etmeye çalış. O zaman ise, Allah diğer günahlarını da bağışlayacak, katındaki tüm nimetleri büyük bir ecir olarak sana verecektir.

"Rablerinden gaybda (gizlide) korkanlar için bir bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır." [3]

Ayetin siyakına baktığımızda, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bu ayeti cehennemi vasfettikten sonra getirdiğini görmekteyiz. O halde Allah'tan yalnız başına iken korkanlar için cehennemden kurtuluş vardır diyebiliriz.

Allah ile yalnız, halvet halinde kaldığın zaman yapacağımız muamelelerden bir tanesi de hiç şüphesiz ki O'na karşı sevgimizi hissetmemizdir. Şurası malumdur ki, seven bir kimse sevdiği bir kimse ile yalnız kalmak, ona açılmak, onunla konuşmak, dertleşmek ister.

Kulun bundan sonra erişeceği yer cennet denilebilir. Fakat Allah *subhanehu ve teâlâ* ona öyle güzel nimetler verecek ki bu en başta bir tane değil iki tane cennet olacaktır. Diğerlerinin bir tane cenneti var iken, Allah'tan korkanlar için iki tane cennet var!

"Rabbinin makamından korkanlar için iki cennet vardır" [4]

Bazı salih zatlar şöyle demişlerdir: ***'Gizliden işlenen nice masiyet, beni bu ayetten mahrum etmiştir.'***

O halde kardeşim, **Allah ile halvet bir ganimettir. Her insan bunu kullanamadığı gibi, bununla da kurtulamaz!**

Halvet Halinde Allah'tan Korkmanın En Büyük Semeresi

Halvet halinde Allah'tan korkarak elde edeceğin en büyük semere de Allah'ı görmek olacaktır. Allah'ı svt cemali, celali ve sıfatlarını kıyamet gününde görmek gibi bir nimeti de elde edeceksin. Tıpkı şimdi gece ayı gördüğün gibi… Böyle bir hissi, böyle bir lezzeti de doğduğundan beri asla hissetmeyeceksin. Bu sebeple Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* duasında şöyle diyordu:

"Senden yüzüne bakmanın lezzetini; sana kavuşmanın şevkini istiyorum."

Hangi şey Allah'ın vechinden daha güzel olabilir ki? O, hicabını kaldırdığı ve kul, benzeri olmayan Rabbi'ne bakacaktır. Evet, hiçbir benzeri yoktur…Sadece bu nimet bile, bizlere ondan yalnız iken korkmayı gerektirir.

"İşte size vâdedilen cennet! Ki o, Allah'a yönelen, emirlerine riayet eden ve Rahman'dan gaybta (gizlide) korkan ve ona yönelmiş bir kalp ile gelen kimseler içindir. Oraya esenlikle girin. İşte bu ebedilik günüdür. Orada kendileri için diledikleri her şey vardır. ***Katımızda daha da fazlası vardır."*** [5]

Yine başka bir yerde Allah *subhanehu ve teâlâ* *"Güzel davrananlara daha güzeli ve fazlası var"* [6] buyurmaktadır.

Ayette geçen mezid, yani *'daha fazla'* ne demektir biliyor musun? Cibril'in, Rasulullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* haber verdiği, müminlerin Allah'ı görme günüdür ki buna mezid günü denir. [7] Bu da Allah'ın bu güzel amele karşılık verdiği en güzel nimetidir.

Halvet Halindeki Bir Muamele: Muhabbet!

Allah ile yalnız, halvet halinde kaldığın zaman yapacağımız muamelelerden bir tanesi de hiç şüphesiz ki O'na karşı sevgimizi hissetmemizdir. Şurası malumdur ki, seven bir kimse sevdiği bir kimse ile yalnız kalmak, ona açılmak, onunla konuşmak, dertleşmek ister. Bu, seven kimse için her zaman aradığı bir fırsattır.

Şair der ki:

'Geceye dedim ki senin içinde sözler ve sırlar gizli midir?'

'Dedi ki, sevenlerin seher vaktinde söylediklerini hayatımda hiç gizleyip de atmadım.'

Yalnız kaldığında Rabbin ile konuş, O'na tek başına iken ibadet et.. Sevgi, ümit ve korku ile… İşte bu şuur da birçok kimsenin tatmadığı mutluluğun lezzetidir.

3. 67/Mülk, 12
4. 55/Rahman, 46
5. 50/Kâf, 32-35
6. 10/Yunus, 26
7. İlgili ayetin tefsirine bakılabilir.

Davud Et-Tâî *rahimehullah* der ki: *"Allah'a yemin olsun ki, gece vaktinde ibadet olmasaydı, bu dünyanızda kalmayı asla sevmezdim"*

Hasan El-Basri'ye *rahimehullah* sorarlar: *"Gece ibadet eden kimselere ne oluyor ki yüzleri nurludur?"* O da şöyle cevap verir: *"Çünkü onlar Rabbleri ile yalnız kalıyorlar. Rabbleri de onları nuru ile giydiriyor."*

Halvet Ehli! Size Gizli ve Sürpriz Bir Nimet Var!

Bir vakit olur insan uzun uzun secde yapar. Rabbi ile konuşur, konuşur, konuşur… Fakat uzun uzun konuşması ile gözyaşlarından aldığı his ve lezzeti asla alamaz.

Halvette dökülen gözyaşları… Bunun manası bu satırları ne yazmakla, ne okumakla anlaşılır. Bunu ancak tadan kimseler anlayabilir…

Ne mutlu o kimseye ki, Rabbi ile halvet halinde iken, sevgi ibadetinden başka bir şeyi yoktur. Çünkü Allah onlara kıyamet gününde sürpriz bir nimeti vaad ettiğini buyurmaktadır. Allah *subhanehu ve teâlâ* bunu bize açıklamamış, kıyamet gününe bırakmıştır. Allah *subhanehu ve teâlâ* halvet halinde kendisine ibadet edenlerden bahsederken şöyle buyuruyor:

"Onların yanları yataklarından uzaklaşır. Korku ve ümit ile Rabblerine yalvarırlar. Verdiğimiz rızıklardan da infak ederler. Yaptıklarına karşılık olarak onlara gözlerin aydın olacağı, ***nelerin gizlenmiş bulunduğunu kimse bilmez.****"* [8]

Allah onlara sürpriz, gizli ve bu dünyada bize bildirmediği bir nimet hazırladığını buyuruyor… Bunun ne olduğunu da ancak Allah *sallallahu aleyhi ve sellem* bilir…

Şuraya dikkat etmenizi isterim: **Halvet Ehli, Allah'a ibadetlerini, gözyaşlarını, yakarışlarını dünyada gizledikleri için, Allah da buna karşılık ismini dahi diğer kimselerden sakladığı bir nimeti onlara verecektir.**

"İyiliğin karşılığı iyilikten başka bir şey midir?" [9]

Allah ile yalnız kaldığında günahtan kaçınan, ibadetlerine devam eden, sevgi, ümit, korku duy-

gularını gözyaşları ile besleyenleri bu sürpriz nimet beklemektedir.

O halde kardeşim bu fırsatları kaçırma ve halvet halinden mutlaka istifade et! Sakın ama sakın halvet halinde hüsrana uğrayan, günah bataklığına saplananlardan olma! Yalnız kaldıklarında ilk işleri Rablerine isyan olan, bugün teknoloji ile beraber günahlarda yarışan kimselerden olma. Allah ile yalnız kaldığında bu vakti ibadet ve gözyaşları ile süsle…

Son olarak, halveti bir ganimet olarak düşün… Herkesin kullanamayacağı ve bazılarını da ateşe götüren bir ganimet…

Allah'ım bizlere bu vakti seninle sevgi, korku ve ümit ile yaşayıp, gözyaşları ile besleyen ve katındaki gizli, sürpriz nimeti celbeden kullarından yaz. Allahumme Âmin.

"Âlemlerin Rabbi olan Allah'a Hamdolsun" duamız ile…

8. 32/Secde, 17
9. 55/Rahman, 60

Enes Yelgün | enesyelgun@tevhiddergisi.com

HILFU'L FUDÛL

Bu topluluk bir zulmü ortadan kaldırmak için biraraya geldi. Sizin Hılfu'l Fudûl'u örnek alıp da girdiğiniz meclisler ise zulmün en büyüğü olan şirkin merkezleridir.

Mekke cahiliye yaşantısına ait hemen hemen tüm özellikleri üzerinde barındıran bir yerdi. Sanki Allah *subhanehu ve teâlâ* Peygamberinin gelişinden önce karanlığı gitgide koyulaştırıyordu. Ki insanlar aydınlığı daha rahat fark edebilsinler, O'na *sallallahu aleyhi ve sellem* daha hızlı bir şekilde yönelebilsinler.

Bu cahiliye yaşantısı insanlar arasında uzun soluklu savaşların ve zulümlerin kapısını da daha rahat bir şekilde aralıyordu. Kabileler kavmiyetçilik bağı ile hareket ediyor, en basit mevzularda başka kabilelere saldırabiliyorlardı.

Kavmiyetçilik davası ile hareket etmedikleri zamanlarda ise güçlü olanlar nefislerinin istekleri doğrultusunda hareket ediyor, insanlara zulmediyorlardı. Özellikle Arap yarımadasında bir devlet otoritesinin olmaması bu savaş ve zulümlerin başlamasında ve gelişip, kolay kolay bitmemesinde önemli bir etkendi.

Savaşlar her ne kadar sonuç itibariyle bir tarafın galibiyeti ile sonuçlanıyor gibi gözükse de aslında pek kazançlı çıkanı olmuyordu. Özellikle Mekke toplumu için savaş ve karmaşa bütün gelir kaynaklarının kuruması demekti. Çünkü onlar Hac yapmaya Arap yarımadasının her bir köşesinden gelenlerin Ukaz ve benzeri panayırlarda alışveriş yapmaları sayesinde ayakta duruyorlardı.

Patlayacak bir savaş direk onların ticaretine zarar verecekti. Araplar hem ticaret hem de dini vecibelerini yerine getirmek yani Hac yapmak için Haram aylara dikkat ederlerdi.

Zilkâde, Zilhicce, Muharrem ve Receb aylarında Harem bölgesinde herhangi bir savaşa kalkışmazlardı. Kan davalılar bu zamanda birbirlerini Harem bölgesinde görseler dahi birbirlerine asla saldırmazlardı.

Tüm bu önlemlere rağmen bazen savaşların önüne geçemiyorlardı. Ficar savaşları bunun örneğidir.

Bu savaş da diğerleri gibi çok basit meselelerden çıkmış ve Haram aylarda gerçekleşmiştir. Başta Mekke eşrafı olmak üzere savaşın tüm tarafları maddi olarak ciddi manada zarar görmüşlerdi.

Burada Ficar savaşlarıyla alakalı bir konuya değinmekte fayda var. Kureyş ile Kays kabileleri arsında geçen bu savaşa Allah Rasûlü iştirak etmiş midir?

Bazı alimler bir rivayete dayanarak Allah Rasûlü'nün amcaları için ok topladığını, bu şekilde savaşa iştirak ettiğini söylerler.

'Peygamberimiz yirmi yaşlarında iken bu savaşa amcaları ile birlikte katıldı. Fakat kimseye ok atmamış, kimsenin kanını dökmemiştir. Sadece karşı taraftan atılan okları toplayıp, amcalarına vermiştir.' [1]

Diğer bir grup alim ise bunun mümkün olmadığını ileri sürerler ve görüşlerinin dayanaklarını da şu şekilde açıklarlar:

'Bu savaş cahili bir savaştır. İki tarafta cahili bazı kazanımları elde etmek için savaşmaktadırlar. Böyle bir savaşta Allah Rasûlü'nün bulunması mümkün değildir. Çünkü Allah, Rasûlü'nü ancak hak üzere savaşmasını, hakkın tabiileri ile mücadele etmesini ister ve buna izin verir. Bunun dışındakilerden ise Peygamberini korur.'

Özellikle ikinci görüşü savunan alimler dayandıkları noktayı destekleyecek başka olayları da sıralamışlardır. Geçen yazımızda Allah Rasûlü'ne sallallahu aleyhi ve sellem Peygamberlik gelmeden önce de haram olan şeylerden ve cahili yaşantıdan uzak durduğunu ya da bizzat Allah tarafından korunduğunu anlatmıştık. Bu rivayetlerin hepsi ikinci görüşü savunan alimler tarafından ortaya konulmaktadır.

Allahu Âlem.

Ficar savaşlarının etkisinin hala hissedildiği ortamda bazı zorbalar kimsenin bir daha böyle bir savaşa kalkışamayacağını düşünerek, bireysel zulümlerine devam ediyorlardı. Bu zorbalardan birisi de Mekke'nin kodamanlarından As bin Vail idi. Onun zulmü Hılfu'l Fudûl'ü doğurdu. Şimdi Hılfu'l Fudûl'ün nasıl oluştuğuna bir göz atalım.

'Sehm'li bir tüccar Mekke'ye satmak için bir miktar mal getirir. As bin Vail bu tüccardan bir miktar mal alır ancak adamın parasını ödemez. Adam kimden yardım isterse kendisinden ya yüz çevrilir ya da kovalanır. Tüccar son bir çare olarak Mekke'ye hakim bir noktada olan Ebu Kubeys dağına çıkar ve Kabe'nin gölgesinde oturan Mekke eşrafının duyabileceği bir şekilde uğradığı haksızlığı dile getirir.

Sehm'li tüccarın bu girişimi karşısında ilk olarak Zübeyr bin Abdulmuttalib ayağa kalkar, hakkı gasbedilmiş bu adama yardım etmenin üzerlerine vacip olduğunu söyler. Zübeyr'in bu görüşü destek bulur hemen girişimlere başlanır. Bunun için Abdullah b. Cüd'an'ın evinde toplanılır. Toplantıya Mekke eşrafından birçok kişi katılır. Temsilciler hep birlikte Kabe'ye gelirler. Haceru-l Esved'i yıkarlar. Yıkadıkları suyu bir kaba toplar ve yapılacak anlaşmanın kutsal bir yönünün olması açısından suyu içer ve yemin ederler. Faziletli kimselerin anlaşması anlamına gelen Hılfu'l Fudûl birliğinin oluşumunu başlatan yemin şu şekildedir:

'Allah'a yemin ederiz ki, zulme uğrayanın yanında, zalim olanın karşısında yer alacağız. mazlumun hakkını zalimden alma konusunda hepimiz birlik ve beraberlik içinde yer alacağız. Bu birlik ve beraberlik, denizin bir kılı aşındırıp yok etmesine, Hira ve Sabir dağlarının yerlerinden ayrılmasına kadar devam edecek; herkes verdiği söze yaptığı yemine sadık kalacaktır.'

Birlik ilk olarak Sehm'li tüccarın uğradığı zulmü ortadan kaldırır ve As bin Vail'den adamın alacağını geri alırlar. Bununla birlikte faziletli kimselerin bu birliği kısa sürede büyük bir şöhret kazanmış, birçok zulme engel olmuştur. Bunlardan bir tanesi de Mekke'ye Hac için gelen bir adamın kızına Nübeyh bin Haccac'ın el koyması olayında Hılfu'l Fudûl üyelerinin devreye girmesidir. Kızı elinden alınan kişi:

— Bu adama karşı kim bana yardım edecek? deyince kendisine

— Hılfu'l Fudûl üyelerine git, denilir.

Adam Kâbe'ye gelir ve:

— Ey Hılfu'l Fudûl üyeleri! diye bağırır.

1. *İbni Hişam*

Her taraftan ona doğru insanlar gelir ve:

— Sana ne oldu? derler.

Adam:

— Nübeyh kızım konusunda bana zulmetti, onu benden zorla aldı, der.

Onunla birlikte Nübeyh'in evinin kapısına kadar yürürler. Nübeyh onların karşısına çıkınca ona:

— Yazıklar olsun sana, kızı çıkar! Bizim kim olduğumuzu ve ne üzerine antlaştığımızı biliyorsun, derler.

Nübeyh:

— Tamam, ancak bu gece ondan faydalanmama izin verin, deyince onlar:

— Hayır, devenin sağılacağı vakit kadar dahi olsa sana izin vermeyiz, derler.

Bunun üzerine kızı çıkarır ve babasına teslim eder.' [2]

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem daha sonra Medine'de iken bu cemiyeti hatırlatmış ve ondan övgü ile bahsetmiştir:

"Ben Abdullah b. Cüd'an'ın evinde öyle bir antlaşmaya şahit oldum ki, onu en güzel kızıl develerle dahi değişmem. Devr-i İslam'da dahi böyle bir anlaşmaya çağırılsam kabul ederim." [3]

Olay bundan ibaret olmakla beraber günümüzün saptırıcıları bu meseleyide kendi şirkleri için malzeme olarak kullanmaktan çekinmemişlerdir. Ve parlamentolaragirip mücadele(!) etmenin delili olarak Hılfu'l Fudûl meselesini ileri sürmüşlerdir.

Bu zatlar diyorlar ki: *'Nasıl Allah Rasûlü müşriklerle bir araya gelmiş ve bir zulmü ortadan kaldırmak için aynı çatı altında beraber olmuşsa, bunu da Peygamberlik geldikten sonra tasdiklemiş ise bizde aynı amaçlar ile meclislere girip milletvekili olabiliriz.'*

Bu iddiaya cevap vermek için ya da iddiayı çürütmek için ilim ehli olmaya gerek yoktur! Biraz muhakeme yeteneğine sahip herkes meselenin, verilen örneğin, yapılan kıyasın alakasız olduğunu anlayacaktır! Çünkü karşılaştırılan iki şey arasında *'müşrik'* kelimesi hariç hiçbir alaka yoktur! Bilakis neresinden tutulsa elimizde kalacak olan bu kıyasta birçok zıtlık mevcuttur!

Acaba Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*, bu antlaşmaya bağlı kalacağına dair söz verirken şirk kanunlarının ve Mekke tağutlarının tazim edildiği bir yemin ile mi işe başladı?

Acaba Hılfu'l Fudûl de Allah'ın haramları helal, helalleri haram mı yapılıyordu?

Acaba Allah Rasûlü'nün övgü ile bahsettiği bu kurumda çoğunluk *'Bu zülme sessiz kalınacak'* dediğinde geri kalanlarda bunu uygulama mecburiyetinde mi kalıyorlardı?

Bu ancak *'müşriklerle beraber bir yardım kuruluşu çatısı altında faaliyet yapabilir miyiz?'*

sorusuna verilecek olumlu yanıtta kullanılabilecek bir delil olabilir.

Son olarak Hılfu'l Fudûl'u kendi şirklerine mazeret olarak ileri sürenlere şunu hatırlatalım:

Bu topluluk bir zulmü ortadan kaldırmak için biraraya geldi. Sizin Hılfu'l Fudûl'u örnek alıp da girdiğiniz meclisler ise zulmün en büyüğü olan şirkin merkezleridir.

"Şüphesiz ki şirk zulümlerin en büyüğüdür.." [4]

Duamızın sonu Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdır.

2. *İbni Hişam*
3. *İmam Ahmed*
4. *31/Lokman, 13*

muratguc@tevhiddergisi.com | MURAT GÜÇ

-4- Havaric/Hariciler

Kelam fırkaları gibi ilk olarak itikatlarını asıllara dayandırma ve sonra o asıların yansımalarını zikretme gibi bir çaba içerisine girmemişlerdir. Çünkü Hariciler itikadî değil siyasi olan bir fırkadır.

Haricilerin İtikadları

Haricilerden bize ulaşan sabit itikad yoktur. Haricilerin itikatlarının net şekilde ulaşmamasının nedenleri şunlardır;

1. Savaşan bir kavim olmaları. Hariciler genelde savaş halinde ve gerilla gibi varlıklarına devam etmişler. Ayrıca sürekli muhalif halde kaldıkları için Müslümanların toplumundan uzaklaşmak ve saklanmak zorunda kalmışlar. Bu insanlar sürekli savaş halinde olduklarından işin teorik ve itikadî boyutunu konuşmaya fırsat bulamamışlardı. Doğal olarak neye tam inandıkları bize ulaşmamıştır.

2. Haricilerin arasında ilim ehli olan insanlar yoktu. Bir kavim herhangi bir inancı itikad edindiğinde içlerinde; onların, neye ve neden dolayı inandıklarını anlatacak ilim ehline ihtiyaçları vardır. Hariciler, içlerinde hem yönlendiren hem de yönlendirilenler arasında ilim ehli olmadığı için itikatlarını beyan edebilecek seviyeye sahip değillerdir. Ki yönlendirilen insanlar bedevi olduklarından dolayı iki kelimeyi bir araya getirip konuşamazlar. Onları yönlendiren insanlar da iyi niyetli olmadıkları için kimsenin karşısına çıkarak konuşmaya cesaret edemediler.

3. Hariciler, itikatlarını kitap ve risale haline getirmemişlerdir. Bir kavmin neye itikad ettiğini öğrenmek için kitaplarına bakılır. Fakat Haricilerin, itikatlarını anlattıkları herhangi bir kitapları yoktur. Bundan dolayı onların itikatları net bir şekilde öğrenilememiştir. Nitekim İbni Teymiyye rahimehullah bu konu hakkında şöyle demekte: *"Biz Haricileri kendi kitaplarından öğrenmedik. Onlara muhalif olan ve onların fırkalarını anlatan imamların kitaplarından öğrendik."*

4. Basit meselelerde sürekli birbirinden ayrılıp, bölünmeleri. Bölünmeleriyle beraber her ayrılanın ayrı bir fikirle ayrılması, itikatlarının net anlaşılmamasına neden olmuştur.

Hariciler, Harura bölgesinde bir araya toplandıklarında bölünme yoktu. Bunlara Muhakkimetu'l Ûla/İlk Hakemciler ismi verilmiştir. Abdullah bin Zübeyir radıyallahu anh zamanında Ezarika, Necedat, Sufriyye ve İbadiyye olarak dört ana kola ayrıldılar. Her kol da kendi içinde gruplara ayrıldılar.

Haricilerin sürekli bölünmelerinin nedeni ise, önceden sürekli savaş halinde oldukları için inançları hakkında konuşma fırsatı bulamamışlardı. Kendi aralarında meseleleri konuşmaya başladıkları zaman hemen ayrılmaya, bölünmeye başladılar. Çünkü bunlar cahil olan insanlardı. Hepsi bir konuda kendilerine bir ayeti delil alıyor diğer ayetleri görmüyorlardı. Doğal olarak

konular hakkında konuşmaya başlamaları bölünmelerine neden oldu. Sürekli kendi aralarında ayrıldıkları için tam olarak üzerinde ittifak ettikleri fikirlerin tespit edilmesi mümkün değildir.

Fırkalar hakkında kitap yazan alimler Haricilerin fikirleri hakkında tespitte bulunmuşlardır.

Bağdadi *'El Fark Beyne'l* Firak kitabında Haricilerin itikadı hakkında şunu der*: 'Hariciler bu kadar ayrı mezheplere ayrılmalarına rağmen, üzerinde birleştikleri hususlar ihtilaf edilmiştir. El Ka'bi Makalat'ında der ki: 'Mezheplerinin ayrılıklarına rağmen Havaric; Ali, Osman, Cemel ashabı* *radıyallahu anhum* *ve iki hakemin hükmünü kabul eden herkesi ve büyük günahları işleyenleri tekfir etme ve zalim imama ayaklanmayı vacip görme hususlarında birleşirler.'*

Şeyhimiz Ebu'l Hasan El Eş'ari dedi ki: *'Haricileri bir araya toplayan şey, Ali, Osman, Cemel ashabı, iki hakem ve onların hükmüne razı olanlar ile ikisinden birinin doğru olduğunu söyleyenleri tekfir etme ve zalim imama karşı çıkmayı vacip görmeleridir.'*

'Ama şeyh, El Ka'bi'nin zikrettiği büyük günahla tekfir etmelerine razı olmadı. Bu meselenin doğrusu, şeyhimizin onlardan aktardığıdır. Ka'bi bu konuda hata yapmıştır. Çünkü Haricilerden Necedat grubu kendilerinden olanları büyük günahla tekfir etmiyor.' [1]

Şehristani *'El Milel ve'n Nihal'* kitabında şöyle der: *'Haricileri toplayan fikirler şunlardır; Ali ve Osman'dan teberri, büyük günahla tekfir, halifeye; muhalefetinden dolayı ayaklanmadır.'*

Alimlerin yanında Haricilerin Ali ve Osman'ı *radıyallahu anhum* tekfir ettiklerinde ittifak vardır. Büyük günahla tekfir konusunda alimlerin geneli Haricilerin ittifak ettiğini söyleseler de içlerinden azınlık bir kesim muhalif fikre sahipler. Kimisi büyük günahla tekfiri küçük küfre yorumlamış, kimisi de kendinden olanları tekfir etmemiştir.

Son olarak şunu da belirtmek lazım; Hariciler, Mutezile veya Eş'ari gibi kelam fırkası değildir. Yani kelam fırkaları gibi ilk olarak itikatlarını asıllara dayandırma ve sonra o asıların yansımalarını zikretme gibi bir çaba içerisine girmemişlerdir. Çünkü Hariciler itikadî değil siyasi olan bir fırkadır. Doğal olarak onların problemi itikadî olarak kendilerini ortaya koymaktan ziyade toplumda var olan münkerlere karşı gelmek olmuş. Tabiri caizse kendilerini toplumun avukatı gibi görmüşlerdir. *'Biz toplumdaki bütün hatalarda söz sahibi olmalıyız ve bunu düzeltmeliyiz.'* gibi bir anlayışa sahipler. Bu da Haricilerin itikatlarının bizim elimize net şekilde ulaşmamasına neden olmuştur.

Onların problemi itikadî olarak kendilerini ortaya koymaktan ziyade toplumda var olan münkerlere karşı gelmek olmuş. Tabiri caizse kendilerini toplumun avukatı gibi görmüşlerdir.

Ondan dolayı İslam alimleri; tek görüş üzere mi yoksa farklı görüşler üzere midirler diye ihtilaf etmişler. Bizim buradaki tercihimiz ise, Haricilerin tek bir görüş üzere değil farklı görüşler üzere olmalarıdır.

Haricilerin inançlarını zikrederken, fırkalarıyla ele almak ve her fırkayı ayrı ayrı incelemek hem yorucu hem de akılda kalması noktasında fayda verecek bir iş değildir. Onun yerine Haricilerin kendisiyle ön plana çıktığı meseleleri ele alarak incelemek faydalı olur.

Ehli Sünnet'in ortaya koyduğu asıl olan meseleler şunlardır;

- Telakki ve istidlal metodu
- Allah'ın isim ve sıfatları
- İmanın tanımı
- Kader inancı ve Allah'ın meşieti
- İmamet meselesi

Fırkalar genelde bu meseleler etrafında Ehli Sünnet'e muhalefet etmişler. Haricilerin itikatları anlatılırken, bu meseleler üzerinden anlatılması konunun daha iyi anlaşılmasına yardımcı olmuş olur, inşallah.

1. *Necedat, Haricilerden de olsa kendilerinden olmayan veya kendilerine hicret etmeyenleri tekfir ediyor. Fakat onlardan olanları büyük günah işlediklerinde tekfir etmiyorlar. Kendilerinden olmayanları her halde tekfir ettikleri için günah işlemeleri veya işlememeleri bir şey ifade etmiyor. Haricilerin içinde günümüze kadar varlığını sürdüren tek grup İbadiyye fırkasıdır. Bunlar da büyük günah işleyenleri tekfir etmiyor. Bunu nimete küfür olarak yani küçük küfür olarak yorumluyorlar.*

Haricilerin Telakki ve İstidlal Metodu

Bu başlıktan kasıt, Haricilerin dini anlarken referans kabul ettikleri kaynaklar ve bu referansları hangi anlayış üzere anlamalarıdır.

Haricilerin tek referansı Kur'an-ı Kerim'dir. Kaynak olarak sünneti kabul etmezler. Sünnet hakkında herhangi bilgileri yoktur. Bunun sebepleri ise;

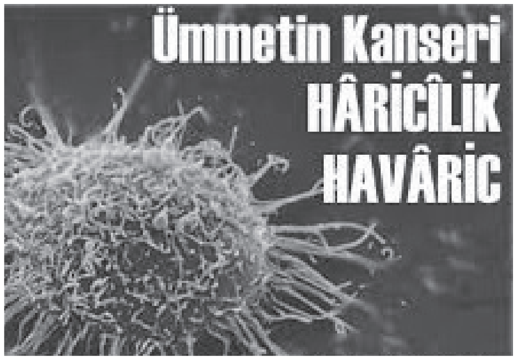
- Sahabeyi tekfir etmeleri
- Müslümanların beldelerinden uzak yaşamaları
- Sürekli fitne dönemlerinde ortaya çıkmalarıdır. Bundan dolayı onlar tek kaynak olarak Kur'an-ı Kerim'i kabul ederler.

Hariciler, istidlal metodu olarak kendi örf ve anlayışlarını kabul ederler. Yani Kur'an'ı anlarken yetiştikleri ortama ve kendi anlayışlarına göre anlarlar. Kısacası ayetleri nasıl anlamak istiyorlarsa o şekilde yorumlarlar. Çünkü kim sünneti ve sahabenin fehmini aradan çıkarırsa Kur'an onun hevasına kalmıştır. Kendi yetiştiği örf ve kendi anlayışı nasıl şekillenmişse kişi Kur'an'ı o şekilde yorumlar.

Hariciler, sünneti kabul etmedikleri için kitabın nasıl anlaşılacağında, asıl problemi yaşamışlardır. Çünkü kitabın açıklayıcısı olan sünnet olmadığında Kur'an, insanın hevasına kalır. Kitabı nasıl anlamak istiyorsa o şekilde anlayabilir. Haricileri, sorun çıkardıkları bütün konularda getirdikleri ayetleri, kendi bedeviliklerine göre anlayarak delil almışlardır. Buna örnekler verecek olursak;

"Ey müminler en yakınınızdaki kafirler ile savaşınız, bunlar sizde sertlik bulsunlar ve biliniz ki, Allah kendisinden korkanlar ile beraberdir." [2]

Sünnet olmadan bu ayeti anlamak tamamen insanın örfüne kalmış olur. Yani yaşamış olduğu ortama göre ayetteki *'Gılza'* -sertlik- kelimesinin içeriği de değişecektir. Hayatı boyunca kavga etmemiş, sakin olan bir ortamda yaşamış olan birinin ayetteki sertlikten anladığı ile bedevi olan; günde on tane adamı kesen kişinin anlayacağı sertlik kesinlikle bir olamaz. Birine kafirle savaş

denilirse savaşır ama kafiri yakaladığında elini sıkı bağlamak olarak anlar. Haricilerin sertlikten anladıkları ise hamile kadının karnındaki çocuğu bıçakla deşip çıkarmaktır. Abdullah bin Eret'in radıyallahu anh karısına yaptıkları gibi. Hariciler bunu *"Kafirlere karşı sert olun."* ayetiyle yaptılar.

Başka bir örnek ise;

"Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez." [3]

Ayette geçen *'haddi aşmak'* kavramı aynı şekilde insanların örfüne göre farklılık arz edebilir. Şer'i olan savaş kuralına göre, Müslüman yakaladığı kafire elini, kolunu keserek işkence edemez. Çünkü Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem müsle (işkence) yapılmasını yasaklamıştır. Müslümanın içi kin ile dolsa bile bunu yapamaz. Şer'i zabıtlarla savaşmak zorundadır. Fakat Harici, sünneti aradan çıkardığı zaman haddi aşma onun hayaline/aklına nasıl geliyorsa o şekilde yapar. Bunun pratik örneği Haricilerin kendilerinden olmayanların çocuklarını öldürmeleridir. Çocuklara babalarına yaptıkları muameleyi yaparlar. Bu yapılan onlara göre haddi aşmama kısmına dahildir.

Hariciler zahiri midirler? Yoksa tevilci/akılcı mıdırlar?

Buradan kastedilen Hariciler, Kur'an'ı anlarken ayetleri zahiri üzere mi alırlar? Yoksa ayetleri delil alırken akla başvurarak tevil mi ederler?

Haricilerin telakki ve istidlal metodlarını izah ederken şunu söyledik; sünneti ve sahabe anlayışını aradan çıkararak Kur'an'ı kendi heva-

2. 9/Tevbe, 123

3. 2/Bakara, 190

larına göre anlarlar. Bunu söylediğimizde akılcılığı Mutezile'den önce Haricilere nispet etmek zorundayız. Çünkü bu metod, akıl ile Kur'an'ı anlamaktır. Fakat Haricilerin uygulamalarına bakıldığında kimi yerde akıl ile kimi yerde nassların zahiri ile amel etmişler. Bu sebepten dolayı alimler farklı görüşler zikretmişler;

İmam Eş'ari rahimehullah diyor ki: *'Onlar sınıf sınıftır. Kimisi cumud/zahiri ehli, kimisi ise tevile gider.'*

İbn Kayyım rahimehullah Nuniyye kitabında, onların sapık tevil ile İslam dinin dışına çıktığını söylüyor.

Şehristani ise, fırkalar arasında en çok kıyasa başvuranların Hariciler olduğunu söylüyor. Yani kıyas ancak akıl ile yapılabildiği için onların akılcılığını ifade ediyor.

'Mezhepler Tarihi' kitabın yazarı Ebu Zehra, onların zahiri olduğunu söylüyor.

Allah en doğrusunu bilmekle beraber bu sözlerin arasını birleştirmede en isabetli yol şudur; *'Tevil edilmesi gereken bir ayetin zahirine yapışmak batıl tevil olduğu gibi, tevil edilmemesi gereken bir ayetin zahirinden sapmak da sapıklıktır.'*

Akılcılığı Mutezile'den önce Haricilere nispet etmek zorundayız. Çünkü bu metod, akıl ile Kur'an'ı anlamaktır. Fakat Haricilerin uygulamalarına bakıldığında kimi yerde akıl ile kimi yerde nassların zahiri ile amel etmişler. Bu sebepten dolayı alimler farklı görüşler zikretmişler.

Alimlerin farklı görüşler zikretmelerinin nedeni Haricilerin her iki yola düşmelerinden kaynaklanıyor. Bundan dolayı onları kimisi zahiri, kimisi de muevvile diye isimlendirmiş. Bu ihtilafın aslı, Haricilerin gerçekten zahiri veya tevilci olmalarından kaynaklanmıyor. Hariciler kelam fırkaları gibi yaptıklarını asıllara dayandırma ihtiyacı duymadıklarından dolayı ayetlere istedikleri gibi yaklaşmışlardır. Çünkü Hariciler kelamî değil, siyasi bir fırkadır.

Tahsin ve takbih meselesi

Nasları akla göre anlamada en önemli meselelerden bir tanesi, tahsin ve takbihtir. Tahsin ve takbih meselesinin aslı şudur; Allah, şeriat göndermeden önce bir şeylerin çirkin ya da güzel olması akıl ile sabit midir? Yoksa akıl ile sabit değil midir? Yani Peygamber gelmeden önce ipek giymenin, içki içmenin ve benzeri konuların hükmünü bilebilir miyiz? Burada bu soruya verilecek olan cevap tahsin ve takbih meselesi olmuş olur.

Tahsin ve takbih konusunda üç ayrı görüş vardır;

1. Mutezile'nin görüşü: Allah; Peygamber ve şeriat göndermeden önce de eşyanın iyi-güzel ve çirkin-kötü olduğu fıtrat ve akılla sabittir. Ve Allah bunun karşılığını da insana verecektir. Yani insan bununla sorumlu olacaktır.

Örneğin; Peygamber ve şeriat olmadığı halde biri yalan söyledi. Birinci görüşe göre, bunun söylediği yalan çirkindir. Kıyamet gününde de Allah'ın bu adama yalancı muamelesi yapması gerekir. Çünkü fıtrat yalanın çirkin olduğunu bilir. Ve akıl tek başına doğru ile yanlışı ayırt edebilir. Akılcılık da bu demektir.

2. Maturidi ve Şeyhu'l İslam'ın görüşü: Ayrıca hadis ehlinden birçoğunun görüşü de bu şekildedir. Eşyanın çirkin ve güzel olduğu şeriat gelmeden önce de akıl ve fıtrat ile bilinir. Fakat Allah, onun gereğini şeriat göndermeden yapmaz.

Mesela, bir adam zina yaptı. Zinanın kötü bir şey olduğu fıtratla sabittir. İnsanın rastgele, heva ve hevesine göre başkalarıyla birlikte olması kötüdür. Fıtratta bunun kötü olmasının delili şudur; bir insan kendi annesine ve bacısına bunun yapılmasını istemez. Çünkü insan, şeriat olsa da olmasa da böyle bir fiilin kendi ailesine yapılmasını istemez. Aynı şekilde bunu kendi ailesine istemeyen biri, başkasına da bunu yapamaz. O zaman zinanın kötü olduğu fıtratla bilinen bir şeydir.

Bir adam zina yaptı ve henüz şeriat yok. Bu adamın durumu ne olur?

Birinci görüşe göre, Allah kıyamet gününde bu adama zani muamelesi yapmalı ve ateşe

atmalıdır. İkinci görüşe göre ise, yaptığı çirkin bir fiil olmasıyla birlikte Allah şeriat göndererek onun hükmünü beyan etmediğinden dolayı ona azap etmez.

3. Eş'arilerin görüşü: Allah şeriat göndermediği müddetçe bir şeyin ne zatında ne de hükmünde iyi-kötü veya güzel-çirkin olduğu akıl ile bilinemez.

Mesela: Küfür ve şirk gibi en önemli meselelerde dahi onlara göre Allah; Peygamber göndermediği müddetçe bir şeyin küfür ve şirk olduğu bilinemez.

Bu konuda Hariciler genel itibariyle birinci görüşü seçmişler. Demişler ki, Allah; şeriat ve Peygamber göndermeden önce de kötü ve çirkin bilinir ve Allah bununla insanlara muamele eder.

Bu görüş içerisinde racih olan ikinci görüştür. Çünkü Allah, eşyanın güzel-çirkin olması ile hükmünü birbirinden ayırmıştır. Buna dair birkaç delil verecek olursak;

Allah *subhanehu ve teâlâ* diyor ki:

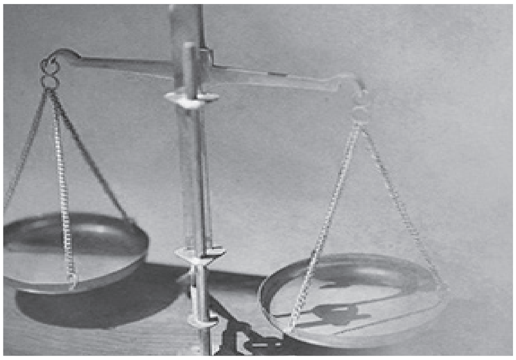
"Hani Rabbin, Musa'ya: 'Zalimler topluluğuna git! Başlarına geleceklerden hâlâ korkmuyorlar mı?' diye seslenmişti." [4]

Musa *aleyhisselam* daha o kavme gelmeden Allah onların fiillerini zülüm olarak isimlendirdi. Demek ki Peygamber gelmeden önce de zulmün, zulüm olduğu fıtratla sabittir. Zulmün fıtratla sabit olmasının delili ise; hiç kimse başkasının; kendi sırtına vurarak zorla bir işte çalıştırmasını istemez. Bunu başkası için de yapamaz.

Allah bir kavme Rasûl gönderdiğinde onlar için diyor ki:

"Allah'a ibadet edin. Sizin Allah'tan başka ilahınız yoktur. Siz ancak iftira eden insanlarsınız." [5]

Fıtrat bu fiilin çirkin olduğunu kabul ettiğinden dolayı Allah, Rasûl göndermeden bu kavmi iftiracı olarak isimlendirdi. Bunun fıtrattaki delili ise, insan kendisini hiç görmeyen ve tanımayan birinin kendisi hakkında konuşmasından

"Hani Rabbin, Musa'ya: 'Zalimler topluluğuna git! Başlarına geleceklerden hâlâ korkmuyorlar mı?' diye seslenmişti."

hoşnut olmaz. İnsan bunu nefsi için istemezken âlemlerin Rabbi olan Allah için nasıl ister? Bu kavim de yanlarında burhan olmadan Allah adına konuşarak iftira atmışlardı.

Yine Allah *subhanehu ve teâlâ* Sebe kraliçesi Belkıs için diyor ki:

"Daha önce Allah'tan başka ibadet ettikleri ona engel olmuştu. Çünkü o kafir olan bir kavimden idi." [6]

Süleyman *aleyhisselam* bu melikeye kendisine gelmesi için bir mektup yazıyor. Melike daha Süleyman'a gelmeden Allah, onu ve kavmini kafir diye isimlendiriyor.

Bu delillerden anlaşılmaktadır ki; şeriat gelmeden önce de şirk, zulüm, iftira gibi çirkin olan işlere verilen isimlerin hepsi sabittir.

Peki, kişi Peygamber gelmeden isminin hükümlerini alır mı? Yani şirk işlediğinden dolayı kendisine azap edilir mi? Hayır. Hükümlerin uygulanması için Peygamberin gelmesi gerekir. Allah *subhanehu ve teâlâ* buyuruyor:

"Biz, bir Peygamber göndermedikçe azap edici değiliz." [7]

Sonuç olarak, Ehli Sünnet'in yanında bunların çirkinliği akıl ve fıtrat ile sabittir. Bu çirkinlikleri yapanlara gereğince azap edilmesi ise Râsullerin gelmesine bağlıdır.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi Allah'a hamdetmektir.

4. *26/Şuara, 10*
5. *11/Hud, 50*
6. *27/Neml, 43*
7. *17/İsra, 15*

muratmuslihan@tevhiddergisi.com

MURAT MÜSLİHAN

Kavaidu'l Erba'
Üçüncü Kaide -7-

Cahiliye döneminde insanların şirkleri ve onları şirke iten sebepleri birbirinden farklıydı fakat Allah subhanehu ve teâlâ buna bakmadan hepsine müşrik dedi. Peygamber de sallallahu aleyhi ve sellem buna bakmadan hepsiyle savaştı. Demek ki şirkin sebepleri ve çeşitleri şirkin hükümlerinin kişiye uygulanmasına engel değildir.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Metin

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem farklı farklı şekillerde ibadet eden insanların arasından çıktı. Onlardan bir kısmı meleklere, bir kısmı Peygamberlere, bir kısmı salihlere, bir kısmı ağaç ve taşlara, bir kısmı da Güneş ve Ay'a ibadet ediyordu. Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bunların arasından hiçbir ayrım yapmadan hepsiyle savaştı.

Bunun delili Allah'ın şu sözüdür:

"Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın" [1]

1. 8/Enfal, 39

Şerh

Şirk; Allah'a yapılması gereken bir ibadeti ondan başkasına yapmaktır. Kişi bunu hangi sebeple ve hangi şekilde yaparsa yapsın önemli değildir. Allah'a şirk koşan müşriktir ve şirke terettüp eden bütün hükümler kendisine uygulanır.

Peygamberimizin geldiği dönemde insanların şirkleri çeşit çeşitti. Bunların her birinin nedenleri de farklıydı. Kimisi babalarını taklit ettiği için, kimisi Allah'a yaklaşmak için, kimisi de cehaletinden ve tevilinden ötürü bunu yapıyordu. Fakat Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bunların arasında hiçbir ayrım yapmadan hepsine müşrik dedi ve hepsiyle savaştı. Demek ki şirklerinin ve nedenlerinin farklı olması insanların müşrik olmasına ve şirkin hükümlerinin kendilerine uygulanmasına engel değil.

Şirke terettüp eden hükümler;

1. Onun şirk ve yapanın müşrik olduğuna itikad etmek.

2. Şirkten ve onun ehlinden teberri etmek.

Teberri iki şekilde olur;

a. Dil ile onlardan teberri etmek: Bu onları tekfir etmek ile olur.

b. Fiilen onlardan teberri etmek: Bu ise üç şekilde olur;

- Onlara kin ve düşmanlık beslemek,
- Onlardan ve beldelerinden hicret etmek,
- Onlarla savaşmak.

Bu saydıklarımız Kur'an ve Sünnet'in şirke terettüp ettiği hükümlerdir. Şeyh metinde bize en üst mertebe olan cihadı yani onlar ile savaşmayı zikretti. Zaten müşriklerle savaş vacipse diğerleriyle evveliyatla vaciptir. Çünkü kital en zor ve en çetin olanıdır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Müşrikler nasıl sizinle topyekûn savaşıyorlarsa siz de onlara karşı topyekûn savaşın." [2]

Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ayette müşriklerin şirkleri ve sebepleri arasında hiçbir ayrım yapmadan hepsiyle savaşmayı emretmiştir. Ve bunu Allah *subhanehu ve teâlâ* Arap dili kurallarına göre te'kidli bir şekilde söylüyor.

Başka bir ayette ise şöyle buyuruyor;

"Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın." [3]

Yani yeryüzünde şirkin her türlüsü ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar müşriklerle savaşmak vaciptir.

Sonuç olarak; Cahiliye döneminde insanların şirkleri ve onları şirke iten sebepleri birbirinden farklıydı. Fakat Allah *subhanehu ve teâlâ* buna bakmadan hepsine müşrik dedi. Peygamber de

sallallahu aleyhi ve sellem buna bakmadan hepsiyle savaştı. Demek ki şirkin sebepleri ve çeşitleri şirkin hükümlerinin kişiye uygulanmasına engel değildir.

Günümüzde de insanlar farklı şekillerde ve farklı sebeplerle Allah'a şirk koşuyorlar. Örneğin; demokratların, tasavvufçuların, komünistlerin şirkleri ve sebepleri birbirinden farklıdır. Bunların şirklerinin ve nedenlerinin farklı oluşu bizi aldatmamalı Allah'a şirk koşanlara şirkin hükümlerini uygulamaktan alıkoymamalıdır. Günümüzde bazı insanlar şirkin nedenlerinin farklı oluşunun şirke terettüp edecek hükümlere etki edeceğini zannediyorlar. Adam iyi niyetle şirk koşuyorsa müşrik olmaz diyorlar. Bu doğru değildir. Çünkü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde de iyi niyetinden ötürü, Allah'a yaklaşmak istediği için şirk koşanlar vardı. Buna rağmen Peygamberimiz onlara müşrik dedi ve onlara şirk ahkâmını tatbik etti. İkrah dışında hiçbir neden şirki meşru kılmaz.

Metin

Müşriklerin Güneş'e ve Ay'a ibadet ettiklerinin delili Allah'ın subhanehu ve teâlâ şu sözüdür:

"Gece ve gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindendir. Eğer Allah'a ibadet etmek istiyorsanız, Güneşe de Ay'a da secde etmeyin. Onları yaratan Allah'a secde edin!" [4]

Şerh

Ayette Güneşe ve Ay'a ibadeti iki kavim için zikredilmiştir.

1. İbrahim *aleyhisselam* kavmi:

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

2. 9/Tevbe, 36

3. 8/Enfal, 39

4. 41/Fussilet, 37

"Gecenin karanlığı onu kaplayınca bir yıldız gördü, 'Rabbim budur' dedi. Yıldız batınca, 'Batanları sevmem' dedi. Ay'ı doğarken görünce, 'Rabbim budur' dedi. O da batınca, 'Rabbim bana doğru yolu göstermezse elbette yoldan sapan topluluklardan olurum' dedi. Güneşi doğarken görünce de, 'Rabbim budur zira bu daha büyük, dedi.' O da batınca, dedi ki: 'Ey kavmim! Ben sizin (Allah'a) ortak koştuğunuz şeylerden uzağım. Ben hanif olarak, yüzümü gökleri ve yeri yoktan yaratan Allah'a çevirdim ve ben müşriklerden değilim.' " [5]

Not: Tarih kitaplarında İbrahim'in *aleyhisselam* kavminin Irak taraflarında olduğu geçmektedir. Fakat bizim toplumumuzda bu kavmin Şanlıurfa tarafında olduğu söylenir.

2. Süleyman *aleyhisselam* döneminde yaşayan kadın melikenin kavmi:

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Süleyman, kuşları araştırarak: 'Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplarda mı? Bana apaçık bir delil getirmelidir; yoksa onu ya şiddetli bir azaba uğratırım yahut keserim' dedi. Çok geçmeden Hüdhüd gelip Süleyman'a: 'Senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sana Sebe'den doğru bir haber getirdim. Orada halkına hükmeden, her şeyden kendisine bolca verilen ve büyük bir tahta sahip olan bir kadın buldum; onun ve milletinin Allah'ı bırakıp Güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, kendilerine yaptıklarını süslü göstermiş de onları doğru yoldan alıkoymuş. Bunun için doğru yolu bulamıyorlar.' " [6]

Bu ayetten Süleyman *aleyhisselam* döneminde yaşayan kadın melikenin kavminin Güneşe secde ettikleri anlaşılmaktadır.

Ayrıca siyere baktığımızda cahiliye toplumunda bazı insanların Güneşe ibadet etiklerini görüyoruz. Mekkeli müşrikler ibadet ettikleri şeylerin putlarını yapıyorlardı. Güneşin de putunu yapmış ve ona ibadet ediyorlardı. Güneşe ibadet edenlere de *'Abduşşemsoğulları'* [7] deniliyordu. Demek ki azınlıkta da olsa Peygamberimizin *sallallahu aleyhi ve sellem* döneminde de güneşe ibadet edenler vardı.

Siyere baktığımızda cahiliye toplumunda bazı insanların güneşe ibadet etiklerini görüyoruz. Mekkeli müşrikler ibadet ettikleri şeylerin putlarını yapıyorlardı. Güneşin de putunu yapmış ve ona ibadet ediyorlardı.

Metin

Meleklere ibadet ettiklerinin delili Allah'ın subhanehu ve teâlâ şu sözüdür:

"Ve size: 'Melekleri ve Peygamberleri rabler edinin' diye de emretmezler." [8]

Şerh

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor;

"Hiçbir insanın, Allah'ın kendisine kitap, hikmet ve Peygamberlik vermesinden sonra (kalkıp) insanlara: 'Allah'ı bırakıp bana kul olun!' demesi mümkün değildir. Bilakis (şöyle demesi gerekir): 'Okutmakta ve öğretmekte olduğunuz Kitap uyarınca Rabbaniler olunuz.' Ve size: 'Melekleri ve Peygamberleri ilahlar edinin', diye de emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra hiç size kâfirliği emreder mi?" [9]

Abdullah b. Abbas *radıyallahu anhum* bu ayetin nüzul sebebi hakkında şöyle der: *"Yahudi Hahamlarıyla Necran Hristiyanları, Rasûlullah'ın huzurunda bir araya geldikleri zaman, Rasûlullah onları Müslüman olmaya davet etti. Bunun üzerine Kureyza Yahudilerinden olan Ebu Rafi şöyle dedi:*

— Ey Muhammed, Hristiyanların İsa'ya yaptıkları gibi, bizim de sana ibadet etmemizi mi istiyorsun?

Necran Hıristiyanlarından biri de:

— Ey Muhammed, sen bizden kendine ibadet etmemizi mi istiyor ve bizi buna mı davet ediyorsun? dedi.

Bunun üzerine Rasûlullah:

— Allah'ın dışında başka bir şeye ibadet etmekten veya O'nun dışında başka bir şeye ibadet etmeye davet etmekten Allah'a sığınırım. Allah beni ne böy-

5. 6/En'am, 76- 79
6. 27/Neml, 20-24
7. Güneşinoğulları
8. 3/Âl-i İmran, 80
9. 3/Âl-i İmran, 79- 80

le bir şeyle göndermiş ne de bunu bana emretmiştir, buyurmuştur.

İşte bunun üzerine de bu ayet nazil olmuştur." [10]

Meleklere ibadet eden iki kavim vardır:

1. Hristiyanlar

Hristiyanlar melekleri tazim edip onlara ibadet ediyorlar. Allah *subhanehu ve teâlâ,* Hristiyanlar *"İsa Allah'ın oğludur"* dediklerinde onlara cevaben şöyle diyor:

"Ne Mesih ve ne de Allah'a yakın melekler, Allah'ın kulu olmaktan geri dururlar. O'na kulluktan geri durup büyüklenen kimselerin hepsini (Allah) yakında huzuruna toplayacaktır." [11]

Dikkat edilirse Hristiyanlar meleklerle ilgili bir şey demiyorlar fakat Allah *subhanehu ve teâlâ* onların İsa *aleyhisselam* hakkında ki yanlış inançlarını düzelttikten sonra melekler hakkındaki inançlarını da düzeltiyor.

2. Mekkeli Müşrikler

Mekkeli müşrikler meleklerin Allah'ın kızları olduğunu söylüyorlardı. Meleklerin kız suretinde putlarını yapıp sonra onlara ibadet ediyorlardı. Allah'ın kızlarına dua ediyoruz onlarda bizim dualarımızı Allah'a iletiyorlar diyorlardı.

Metin

Allah subhanehu ve teâlâ şöyle buyuruyor:

"Allah: 'Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara, 'Beni ve annemi, Allah'tan başka iki tanrı bilin' diye sen mi dedin, buyurduğu zaman o, 'Haşa! Seni tenzih ederim; hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışmaz. Hem ben söyleseydim Sen onu şüphesiz bilirdin. Sen benim içimdekini bilirsin, halbuki ben Senin zatında olanı bilmem. Gizlilikleri eksiksiz bilen yalnızca Sensin. Ben onlara, ancak bana emrettiğini söyledim: Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin, dedim. İçlerinde bulunduğum müddetçe onlar üzerine kontrolcü idim. Beni vefat ettirince artık onlar üzerine gözetleyici yalnız Sen oldun. Sen her şeyi hakkıyla görensin.' " [12]

Şerh

Hristiyanlar İsa *aleyhisselam* için: *'Allah'ın çocuğudur, Allah'ın kendisidir ya da Allah'tan bir ruhtur' diyorlardı. Bundan dolayı da İsa'yı aleyhisselam yüceltip ona ibadet ediyorlardı. Hristiyanlar Meryem'e aleyhisselam ibadet etmiyorlardı, ona ilahtır da demiyorlardı. Peki, Meryem'e aleyhisselam ibadet etmiyorlarsa Allah subhanehu ve teâlâ neden "Beni ve annemi, Allah'tan başka iki ilah bilin" diye sen mi dedin,"* dedi?

Bunun iki sebebi olabilir:

1. Hristiyanlar *'İsa ilahtır'* diyorlardı. *'Meryem de İsa'nın annesidir. İsa ilah ise annesinin de ilah olması gerekir. Çünkü ilahı ancak ilah olan doğurabilir. Nasıl ki insanı ancak insan doğuruyorsa, ilahı da ancak ilah doğurur. Bu Allah'ın yarattıkları hakkında bir kuralıdır. Bir hayvanın bir insanı doğurması mümkün olmadığı gibi ilah olmayanın da ilahı doğurması da mümkün değildir.'*

2. Hristiyanlar Meryem'e dua edip onunla Allah'a istiğasede bulundukları için Allah *subhanehu ve teâlâ* böyle dedi. Çünkü bunlar ibadettir ve ancak Allah'a yapılabilir. Hristiyanlar bunu Meryem'e *aleyhisselam* yaptıkları için onu ilah edinmiş oldular. Onlar bunu Meryem'i ilah edinmek için yapmış olmasalar ve bunu söylemeseler bile Allah *subhanehu ve teâlâ* onların yaptıkları fiile göre onlara isim verdi. Çünkü ibret hakikatlere göredir, isimlendirmeye göre değildir. [13]

Metin

Salihlere ibadet ettiklerinin delili Allah'ın subhanehu ve teâlâ şu sözüdür:

"Onların yalvardıkları bu varlıklar Rabblerine -hangisi daha yakın olacak diye- vesile ararlar; O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, sakınılacak bir azaptır." [14]

“Ne Mesih ve ne de Allah’a yakın melekler, Allah’ın kulu olmaktan geri dururlar. O’na kulluktan geri durup büyüklenen kimselerin hepsini (Allah) yakında huzuruna toplayacaktır.”

10. İbni İshak, Beyhaki
11. 4/Nisa, 172
12. 5/Maide, 116-117
13. Bir önceki yazılarımız da bu kaidenin tafsilatını anlatmıştık.
14. 17/İsra, 57

Şerh

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"De ki: 'Allah'ı bırakıp da (ilah olduğunu) ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler. Onların yalvardıkları bu varlıklar Rablerine -hangisi daha yakın olacak diye- vesile ararlar; O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, sakınılacak bir azaptır.' " [15]

Bu ayetin nüzul sebebi ile ilgili tefsir kitaplarında iki rivayet zikredilir:

1. Abdullah İbni Mesud *radıyallahu anh* şöyle der:

" 'Hangisi Rabblerine daha yakın olacak? diye vesile arıyorlar...' ayeti cinlerden bir gruba ibadet eden insanlar hakkında nazil oldu. Onların ibadet ettikleri cinler Müslüman oldular. Onlara ibadet eden o Araplar ise cinlerin Müslüman olduklarından habersiz bir şekilde onlara ibadet etmeye devam ettiler de bu ayet nazil oldu." [16]

Araplar çöllerin asıl sahiplerinin cinler olduğuna inanıyorlardı. Ondan dolayı yolculuğa çıktıklarında cinlerin efendisine dua edip ona sığınıyorlardı. Bu şekilde diğer cinlere karşı korunacaklarını zannediyorlardı. Bu cinler Peygamberin *sallallahu aleyhi ve sellem* davetini işittiklerinde icabet edip Müslüman oluyorlar. Araplarda cinlerin Müslüman olduklarından habersiz onlara dua etmeye ve sığınmaya devam ediyorlar. Bunun üzerine de Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ayeti indiriyor.

2. İbni Abbas *radıyallahu anhum* buradan kastın: *"İsa ve Üzeyir olduğunu söylüyor."* Hristiyanlar ve müşrikler İsa'ya ve Üzeyir'e *aleyhimusselam* ibadet ediyorlardı onlar ise Allah'a ibadet ediyorlardı.

İbni Teymiyye *rahimehullah* bu ayet hakkında şöyle der: *'Bu ayet kendisine ibadet edilenlerin Allah'a hakkıyla kulluk yaptığı herkesi kapsar.'* Yani birisi Allah'a hakkıyla ibadet ediyor başka birisi de o kişiye ibadet ediyorsa, bu ayet bunun gibi olan herkesi kapsar.

Metin

Taşlara ibadet ettiklerinin delili Allah'ın subhanehu ve teâlâ şu sözüdür:

"Gördünüz mü o Lat ve Uzzâ'yı? Ve üçüncüleri olan ötekini, Menat'ı." [17]

Şerh

Lat, Menat ve Uzza Arap toplumunun en büyük putlarıydı. Arap toplumunda başka putlar da vardı fakat bunlar diğerlerinin başı olarak kabul ediliyordu. Bunları kısaca açıklamaya çalışalım;

Lat: Lat kelimesinin ilah kelimesinden geldiği sonundaki 'te'nin ise sonradan eklendiği söylenmiştir. Lat putu, cahiliye döneminde unu yağ ile kavurup hacılara dağıtan bir adamın putuydu. Yıl boyunca kazandığı şeyleri karşılıksız hacılara dağıttığı için insanlar tarafından sevilen, sayılan birisiydi. O adam ölünce putunu yapıp kabrine diktiler, sonra da buna ibadet etmeye başladılar.

Uzza: Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* El-Aziz isminden geliyor. Aziz, kuvvetli olan demektir. Fakat bu öyle bir kuvvettir ki hiç kimse ona galip gelemez.

Menat: Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* El-Mennan isminden geliyor. Mennan, karşılıksız olarak iyilik yapan ve bu iyilikleriyle karşıdakine minnet etme hakkına sahip olan demektir.

Mekkeli müşrikler salih olduğuna inandıkları bu kişileri kendileri ile Allah *subhanehu ve teâlâ* arasında aracı kılıyorlardı. Allah onların bu inançlarının yanlış olduğunu Kur'an-ı Kerim'in birçok yerinde belirtmiştir.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdetmektir.

---

15. 17/İsra, 56-57

16. Buhari, Müslim

17. 53/Necm, 19-20

emreacar@tevhiddergisi.com

EMRE ACAR

Davanın Sebatı ve Kuvveti için -1- Sırları Gizli Tutmak

Ümmetin eğitilmediği noktalardan biri de 'sırların gizli tutulması' konusudur. Her eğitimcinin öğrencisine, her emirin kendi ferdine, her ebeveynin kendi evlatlarına; sırların gizli tutulması konusunu kuvvet ve davanın sebatı için eğitim olarak vermesi gerekir.

Bizleri İslam ile şereflendiren Allah'a hamd olsun. Gecesi dahi gündüz gibi olan sünnetin sahibi Rasûlullah'a, onun güzide ailesine ve ashabına salat ve selam olsun. İslam dinini öğrenmede ve bir menhec üzere davaya sahip çıkmada bizlere öncülük ve komutanlık eden üstatlarımıza da selam olsun.

Kardeşim! Seninle yeni bir konuya başladık. İslam'ın önem verdiği fakat bizlerin göz ardı ettiği sırların gizli tutulması muhabbetimizin konusu olacak inşallah.

Davaya veya Müslüman kardeşlerimize zarar vermemiz İslam tarafından yasaklanmıştır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*: *"Zarar vermek de yoktur, zarar görmek de yoktur."* düsturuyla bu mesajı bizlere vermektedir. Hatta *'Müslüman kimdir?'* diye Rasûlullah'a sorsak, alacağımız cevap bellidir:

"Müslüman dilinden ve elinden emin olunan kimsedir."

Anlaşılan o ki, Müslümanın ahlakı öyle bir ahlak olmalıdır ki güvenilir olduğu gibi bu emniyeti zedeleyecek zararlarda da bulunmamalıdır.

Bil ki, Müslümanların ve davanın sırlarını ifşa etmek zarar kapsamındadır. Hatta sırların ifşası günümüz deyimi ile sancağa ve ümmete yapılan en büyük darbedir.

Sen de takdir edersin ki kardeşim, vakıamızın en büyük problemi, sırların ifşa edilmesidir. Davanın ve ümmetin hızlı ve kuvvetli ilerlememesinin nedenlerinden biri de budur belki. Ümmetin sırları öyle bir hal almış ki dine küfreden, beş para etmeyen piyasa adamlarının, hatta elinin hamuruyla bayanların bile ağzında sakız olmuş.

Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* şu sözü vakıamızı gözler önüne sermektedir:

"Yırtıcı hayvanların avına üşüştüğü gibi diğer ümmetlerin de sizin başınıza üşüşeceği zaman yakındır. Sahabe soruyor:

— O gün biz az olduğumuzdan dolayı mı ya Rasûlullah?

Rasûlullah:

— Hayır. Bilakis siz o gün çoksunuz fakat suyun üzerindeki çerçöp gibisiniz… buyurur." [1]

Bu hadisi şerif bizlere sayımızın çok olacağını haber vermektedir. Nitekim şu anda Müslümanların sayısı çoğalıyor, artık dünyaya seslerini duyurabiliyorlar. İnsan çokluğun olduğu yerde kuvvetin ve yön vermenin kendi elinde olmasını bekler. Fakat Peygamber: *"Siz suyun üzerindeki çerçöp gibi olacaksınız."* diyerek normalin dışında olan bir durumu haber vermiştir. Kalabalık olup, yönlendirilen çerçöp olmak çok ağır bir durumdur. Belki de bu, Allah'ın bu ümmete verdiği azabı ve uyarısıdır.

Sayıca çok olup çerçöp olmak, neden kaynaklanmaktadır?

Bunun nedenlerinden bir tanesi eğitimsizlik veya şuursuzluktur. Kalabalık, gücün alametidir. Fakat kontrolsüz güç, güç değildir. Ümmetin kontrol altına alınması ve gücünün bir araya toplanması eğitim ile mümkündür. Ümmet eğitimden geçirilirse işte o zaman çerçöp olmaktan çıkıp, tağutlara yön veren konumuna gelir.

İşte ümmetin eğitilmediği noktalardan biri de *'sırların gizli tutulması'* konusudur. Her eğitimcinin öğrencisine, her emirin kendi ferdine, her ebeveynin kendi evlatlarına; sırların gizli tutulması konusunu kuvvet ve davanın sebatı için eğitim olarak vermesi gerekir.

1. Ebu Davud

Sırlarda esas olan gizliliktir. Çünkü sırlar mahrem meselelere dahildir. Mahrem, örtülmesi ve gizli tutulması gereken şeylerdir. Sırlar da bu kapsamda mahremdir ve gizli tutulması gerekir. Mahrem olan meselelerin açığa çıkması ise güçsüzlüktür.

Dava arkadaşım! Sır ne demektir bilir misin?

Burada öncelikle şunu bilmende fayda var, Müslümanlar genel olarak *'bunu kimseye söyleme'* diye tembihte bulunulan şeyleri sır olarak kabul etmektedir. Müslümanların bu anlayışı eksik bir anlayış ve eksik bir tanımdır.

Peygamber şu sözlerinde sırrın tanımını oldukça geniş tutmuştur:

"Meclisler emanettir. Ancak şu üç meclis bunun dışındadır: Haram cana kıymak, ırza tecavüz etmek ve haksız yere malı almak." [2]

Başka rivayette:

"Kişi, söz söyleyip daha sonra uzaklaşırsa, o söz, dinleyen için bir emanettir." [3]

Okuduğun üzere sır, meclislerde konuşulan, duyulan ve görülen her türlü emanettir.

İbni Useymin sır konusunda şunları söyler:

"Sır; kişi ile karşı tarafın arasında bulunan gizli şeydir. İster açıkça 'bunu kimseye söyleme' demiş olsun, isterse de onun fiillerinden ve halinden bunun açıklanmasını istemediği anlaşılsın, fark etmez. Hepsi sırdır.

Birincisine örnek: Arkadaşın sana bir şey anlatır, ardından 'bunu kimseye anlatma' der. Bu senin boynunda bir emanettir.

İkincisine örnek: Sana bir şey anlatıyordur, ancak anlatırken sürekli sağa sola bakıyordur. Birinin bakmasından endişe eder gibi bir hali vardır. Bu da sır kabul edilir. Çünkü sağa sola bakınması, kimsenin bunu duymasını istemediği anlamı taşır.

Üçüncüsüne örnek: Sana anlattığı konu, konuşulmasından utanılan veya korkulan bir konudur. Bunu anlatman veya beyan etmen caiz değildir. Çünkü bu da sır kapsamındadır." [4]

2. Ebu Davud
3. Ebu Davud ve Tirmizi
4. Riyazu's Salihin Şerhi, 3/277.

Anladığın üzere sır, gizli tutulması gereken emanetlerdir. Meclis ortamında görülen hal ve duyulan sözlerin hepsi sır kapsamındadır. Meclis sahibinden izin almadan başka yerlere aktarılmamalı, gizli tutulmalıdır. Örneğin, ümmetin sana ve kardeşlerine düzenlediği umuma açık olmayan özel bir programınız var sayalım. Bu programın içeriği ve o mecliste konuşulan konular, hatta görevlinin kimliği dahi artık sana ve program arkadaşlarına emanet edilen sırdır. Artık o sırrı muhafaza etmek senin üzerine vecibedir.

Sırlarda esas olan gizliliktir. Çünkü sırlar mahrem meselelere dahildir. Mahrem, örtülmesi ve gizli tutulması gereken şeylerdir. Sırlar da bu kapsamda mahremdir ve gizli tutulması gerekir. Mahrem olan meselelerin açığa çıkması ise güçsüzlüktür.

Bir dönemler medyada Amerika diplomatlarının sağda solda yaptığı; Wikileaks belgeleri yayınlanmıştı. Bunlar Amerika'nın sırrı olan şeylerdi. Bunların internet gibi birçok medyada yayınlanması bir zaaflık ve güçsüzlüktür.

Hakeza geçen senelerde Türkiye'de, devletin içinde gizli yapılanma olan Ergenekon'un varlığı ortaya çıkmıştı. Bu örgüt sırları ifşa edilmeden önce güçlüydü. Hatta hükümete darbe girişiminin planlarını bile yapmışlardı. Fakat AKP'nin başa geçmesiyle bu darbe planları kendilerinin başına patladı. Şu anda çoğu cezaevinde mahkemeden mahkemeye gidiyor. AKP bu oluşumu yıkmayı nasıl başardı? AKP hükümeti Ergenekon yapılanmasının sırlarını, mahremlerini ifşa ederek bu oluşumu çökertti ve bu şekilde başarıya ulaştı. Aynı durumun bizler için garantisi yoktur. Tecrübeyle de sabittir ki sırlar gizli tutulmadığı zaman bizlerin düçar olacağı akıbet de aynıdır.

Müslümanlar her meselede olduğu gibi sır meselesini de Kur'an ve Sünnet'in nasıl değerlendirdiğine bakmalıdırlar. Kur'an ve Sünnet'in sırlara bakış açısı:

1. Sırları ifşa etmek, münafıkların alametidir. Emanetlere riayet etmemek ve verdikleri sözde durmamak nifak ehlinin en bariz karakteridir. Peygamber şöyle buyurur:

"Münafığın alameti üçtür: Konuştuğu zaman yalan söyler, söz verdiği zaman tutmaz ve emanete hainlik eder." [5]

Münafığın bu vasfına hilaf olarak Kur'an'da Allah *subhanehu ve teâlâ*, müminleri; sözlerini gözeten ve emanetlerini muhafaza eden olarak vasıflandırmıştır. Allah müminlerden bahsederken şöyle buyurur: *"Onlar emanetlerini ve sözlerini gözetendir."* Hakeza Peygamber Müslümanı dilinden ve elinden emin olunan olarak isimlendirmiştir.

Kardeşim! İki vasıf da önümüzdedir. Bundan sonra muhasebe bizim görevimizdir. Sırları muhafaza edip dilinden ve elinden emin olunan Müslüman mıyım? Yoksa sırları ifşa ederek söz verdiğime ve emanetlere hainlik eden münafıklardan mıyım? Rabbim bizleri birinci kısım sadıklardan eylesin. Allahumme âmin.

2. Sırları ifşa etmek, Allah'a *subhanehu ve teâlâ*, Rasûlüne ve emanetlere hainliktir. Dava her türlü hatayı kabul eder. Fakat hainliği asla kabul etmez. Allah *subhanehu ve teâlâ* hainliği kesin bir dille yasaklamıştır. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

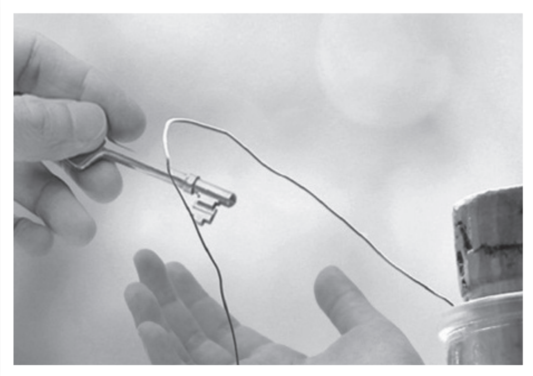
"Ey iman edenler! Allah'a, Rasûlüne hıyanet etmeyin ve bile bile emanetlerinize de hıyanet etmeyin." [6]

Bu ayeti kerime, sahabeden Ebu Lubabe *radıyallahu anh* hakkında nazil olmuştur. Olay şöyle cereyan etmiştir:

"Beni Kureyza kuşatması esnasında Yahudiler istişarede bulunmak üzere Ebu Lubabe ile görüşmek istediler. Zira Ebu Lubabe onların anlaşmalılarından idi ve Ebu Lubabe'nin malları ve çocukları

"Meclisler emanettir. Ancak şu üç meclis bunun dışındadır: Haram cana kıymak, ırza tecavüz etmek ve haksız yere malı almak."

5. *Muttefekun Aleyh*
6. *8/Enfal, 27*

onların mıntıkasında bulunuyordu. Ebu Lubabe onların yurduna gittiğinde Yahudilerin kadın ve çocukları onun yanında ağlaştılar. Bundan dolayı Ebu Lubabe'nin onlara karşı kalbi biraz yumuşadı.

Onlar 'Rasûlullah'ın hükmüne uymamız hakkında ne dersin?' diye sorduklarında Ebu Lubabe 'Rasûlullah'ın hükmüne uyun' derken Rasûlullah bu konuda bilgi vermemesini tembihlemesine rağmen eliyle de boğazını gösterip Rasûlullah'ın hükmüne uymamaları halinde kafalarının kesileceğini işaret etti. Fakat Ebu Lubabe bunu söyledikten hemen sonra bu hareketiyle Allah ve Rasûlüne hıyanet ettiğini anladı. Bunun üzerine Allah yukarıdaki belirttiğimiz ayeti indirdi:

"Ey iman edenler! Allah'a, Rasûlüne hıyanet etmeyin ve bile bile emanetlerinize de hıyanet etmeyin." Bundan sonra Rasûlullah'a uğramadan Medine mescidine gitti ve mesciddeki bir direğe kendisini bağladı. Allah'tan af ettiğine dair ayet gelinceye kadar altı gün orada kaldı. Daha sonra Allah onu affettiğine dair ayeti kerime indirdi."

Değerli kardeşim! Bu olaylar kıssa olarak bize nakledilse de içerisinde bizlere verilmek istenen birçok ders yatmaktadır. Bunlardan bir tanesi de sırların gizli tutulması, ifşa edilmemesidir.

Ebu Lubabe'nin yaptığı işaret küçük de olsa ortaya çıkardığı zarar büyük oldu. Allah *subhanehu ve teâlâ* bunu, Rasûlüne ve müminlerin emanetine ihanet etmek olarak isimlendirdi. Oysa Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* Beni Kureyza Yahudileri hakkında verdiği hüküm beş dakika sonra açıklanacaktı. Ve bunu, Ebu Lubabe sözleriyle anlatmadı. Bilakis işaret yoluyla gösterdi. Allah *subhanehu ve teâlâ* ise onun bu hatasının büyüklüğü nedeniyle bu durumu kendisiyle ibadet edilen Kur'an'a konu etti ve bunu Allah ve Rasûlüne ihanet gibi ağır lafızlarla bildirdi.

Durum Ebu Lubabe için böyle ise her meclíste ümmetin sırlarını, projelerini ve yaptıklarını işaret etmek bir yana sözlü beyanatlarda bulunup anlatan insanın durumu nedir? Ebu Lubabe ihanet damgasıyla mühürlenirken bizim vakıamızın patavatsızları hangi mühürle damgalanırlardı?

Kardeşim!

Sırlar emanettir. Nasıl ki emanete hıyanet etmek büyük günahlardandır, kişi mahşer gününe bu günahla Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* huzuruna gittiğinde azabını çekecektir; hakeza söz ve sır da Müslümana teslim edilmiş emanettir. Bunu gizlememek, sağda solda, her türlü kulis ortamlarında bu sırrı ifşa etmek de büyük bir günahtır. Kişi bu günah nedeniyle mahşer günü azap görecektir. Fakat tevbe etmesi ve sır sahibinden helallik dilemesi kişinin hatasının Ebu Lubabe'nin hatası gibi temizlenmesini sağlar.

Sonuç olarak; Kur'an ve Sünnet'e baktığımız zaman Allah ve Rasûlü sırra emanet olarak bakmıştır. Bunun muhafaza edilmemesini ümmete hainlik ve münafıklık olarak değerlendirmiştir.

Rabbim bizleri emanetlerini muhafaza eden, münafıkların alametlerinden uzaklaşanlardan kılsın. Cahili olduğumuz konularda eğitim almayı ve edindiğimiz bilgilerle amel edip aktarmayı nasip etsin. Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir. Bir sonraki sayımızda devam etme ümidi ile...

emreuyar@tevhiddergisi.com | EMRE UYAR

Emirlere Karşı Sorumluluklarımız

Emiri ismen emir olmaktan çıkarıp, hakiki anlamda emir yapacak şey; kendisine itaat edilmesidir. Emir kendisine itaat edildiği oranda hakiki anlamda emirdir. Kendisine itaat edilmeyen kişinin emirliği ise sadece isimden ibarettir.

Müslümanların başında Müslümanlardan olan tek bir emirin bulunması gerektiğini söyleyen şeriat, emirlerimize karşı bir takım sorumluluklarımızın olduğunu da bize haber vermiştir.

Bu sorumlulukları şeriatın bize bildirmiş olduğu şekliyle izah etmeye çalışacağız. Başarı Allah'tandır.

1. Emire İtaat Etmek

Emiri ismen emir olmaktan çıkarıp, hakiki anlamda emir yapacak şey; kendisine itaat edilmesidir. Emir kendisine itaat edildiği oranda hakiki anlamda emirdir. Kendisine itaat edilmeyen kişinin emirliği ise sadece isimden ibarettir. Ömer *radıyallahu anh* diyor ki: *'Cemaat cemaat olmaz emir olmadıkça, emir emir olmaz itaat olmadıkça.'*

Emirlere itaatin asıl delili şu ayeti kerimedir:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Rasûle itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onu Allah'a ve Rasûlü'ne döndürünüz. Bu daha hayırlıdır ve sonuç olarak daha güzeldir." [1]

Rabbimiz dikkat edilirse kavline *"Ey iman edenler!"* sözü ile başlamıştır. Bu söz işitildiği takdirde bütün müminlerin dikkatlerini o yöne çevirmeleri gerekir. Sahabeden Abdullah bin Mesud'un *radıyallahu anh* dediği gibi Allah *subhanehu ve teâlâ* *"Ey iman edenler!"* dedikten sonra gözlerin ve kulakların açılması gerekir. Çünkü Rabbimiz bu sözden sonra ya bir şeyi bize emredecek ya da bizi bir şeyden nehyedecektir.

1. 4/Nisa, 59

"Allah'a itaat edin, Rasûle itaat edin..." kısmı, Rabbimizin *"Ey iman edenler!"* sözünden sonra bize emretmiş olduğu şeydir. Ancak Rabbimizin bunları bize emretmesi bizi şaşırtmamalıdır. Çünkü Allah'a ve Rasûle itaat noktası Kur'an-ı Kerim'de sık sık vurgu yapılan bir noktadır. Rabbimizin bize bunu emretmesinin hikmeti ise bir sonraki noktaya biz *'iman edenleri'* hazır hale getirmektir.

"...sizden olan emir sahiplerine de." sözüyle Rabbimiz bizden bizim gibi insan olan bir varlığa itaat etmemizi istiyor ki bu çok zor olan bir durumdur. Çünkü insanoğlu çatışmacı bir fıtrata sahiptir. Kendi gibi olan bir varlığın sözünü dinlemesi ve onun emirleriyle hareket etmesi kolay olan bir durum değildir. Lakin Allah *subhanehu ve teâlâ* *'emir sahiplerine'* itaati çok sağlam asıllara bağlamıştır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* ve Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* emire itaati kendilerine itaat, emire isyanı ise kendilerine isyan olarak belirlemişlerdir. Şurası kesindir ki; Rasûle itaat Allah'a itaat, Rasûle isyan ise Allah'a isyandır. Nitekim Allah şöyle buyuruyor:

"Kim Rasûle itaat ederse, gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, Biz seni onların üzerine koruyucu göndermedik." [2]

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Kim bana itaat etmişse mutlaka Allah'a itaat etmiştir. Kim de bana isyan etmiş ise, mutlaka Allah'a isyan etmiştir. Kim emire itaat ederse mutlaka bana itaat etmiş olur. Kim de emire isyan ederse mutlaka bana isyan etmiş olur." [3]

2. *4/Nisa, 80*
3. *Buhari, Müslim; Ebu Hureyre'den radıyallahu anh.*

Bilindiği üzere İslam zulmün her türlüsüne karşıdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* kudsi bir hadiste diyor ki:

"Ey kullarım ben zulmü kendi nefsime haram kıldım, onu sizin aranızda da yasakladım." [4]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Kardeşin zalim de olsa mazlum da olsa ona yardım et." Sahabe diyor ki: *"Mazluma yardım ederiz, peki zalime nasıl yardım edeceğiz?"* Bunun üzerine Rasûlullah şöyle buyuruyor: *"Onu zulümden alıkoyarsın, bu da ona yardımdır."* [5]

Şeriat şiddetle karşı çıktığı zulüm meselesinde bile emire ayrıcalık tanımış, zalim dahi olsa ona itaat edilmesi gerektiğini vurgulamıştır;

"Sırtına da vursa, malını da alsa işit ve itaat et." [6]

"Kim emirinden hoşuna gitmeyen bir şey görürse sabretsin. Kim emire itaat etmekten bir karış çıkarsa ve bu hal üzere ölürse onun ölümü cahiliye ölümüdür." [7]

Şeriat emire itaat ile ortaya çıkan maslahatı, zulüm sonucu ortaya çıkacak mefsedetin önüne geçirmiştir.

Şeriat daima işlerin ehliyet sahibi olan kişilere verilmesi gerektiğini vurgulamıştır.

"Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor." [8]

"Emanet kaybedilince kıyameti bekleyin." "Emanet nasıl kaybolur?" diye sordular. *"İşler ehil olmayanlara teslim edilince."* buyurdu. [9]

Şeriat emire itaat konusunu bu meselenin de önüne geçirip emir sıradan biri dahi olsa, zihnimizde şekillenen liyakatlere sahip olmasa da, ona itaat etmemiz gerektiğini söylemiştir.

4. *Müslim*
5. *Buhari, Enes'ten radıyallahu anh.*
6. *Müslim*
7. *Müslim*
8. *4/Nisa, 58*
9. *Buhari, Ebu Hureyre'den radıyallahu anh.*

"İşitin ve itaat edin! Hatta üstünüze, başı kuru üzüm tanesi gibi olan siyah Habeşli bir köle bile tayin edilmiş olsa, aranızda Allah'ın Kitabı'nı tatbik ettikçe (itaatten ayrılmayın.)" [10]

Şeriat hemen hemen her farz ile beraber hafifletmek adına ruhsatı da zikretmiştir. Mesela; namaz farzlardan bir tanesidir. Ancak sefer gibi zorluk zamanlarında şeriatın vermiş olduğu ruhsattan istifade ederek namazı kısaltabiliyoruz.

Ancak emire itaat meselesinde herhangi bir ruhsat söz konusu değildir. Aksine şeriat, her durumda ve koşulda emire itaat etmemiz gerektiğini söylemiştir.

Ubade bin Samit *radıyallahu anh* diyor ki:

"Rasûlullah'a zor durumlarda olsun, kolay durumlarda olsun, hoş şartlarda olsun, nahoş şartlarda olsun, aleyhimize kayırmaların yapılıp, hakkımızın çiğnendiği hallerde olsun itaat etmek, idareyi elinde tutanlara karşı iktidar kavgası yapmamak, nerede olursak olalım hakkı söylemek, Allah'ın emirlerini yerine getirmede kınayanların kınamalarından korkmamak üzere biat ettim." [11]

Emire itaat meselesinde herhangi bir ruhsat söz konusu değildir. Aksine şeriat, her durumda ve koşulda emire itaat etmemiz gerektiğini söylemiştir.

Emire İtaat Mutlak Mıdır?

İslam, emirlere itaat meselesini öyle asıllara bağlamıştır ki akıllara bu gibi soruların gelmesi kaçınılmazdır.

Emirlere itaat Allah'a ve Rasûlü'ne itaat gibi mutlak olan bir itaat değildir. Dikkat edilirse Allah *subhanehu ve teâlâ* emir sahiplerine itaati emrettiği ayette bu noktaya işaret etmektedir. Rabbimiz dedi ki:

"Allah'a itaat edin, Rasûle itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de."

Allah ve Rasûlü için kullanılan *'itaat edin'* ibaresi emir sahipleri için zikredilmemiştir. Bu da onlara yapılacak itaatin mukayyed bir itaat olduğuna işaret etmektedir.

Şimdi bu kayıtlar nelerdir, bunları zikretmeye çalışalım;

1. Emirlerin emretmiş oldukları şeyin muhteviyatı masiyet ise burada emirlere itaat söz konusu değildir. Nitekim Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Yaratıcıya isyan konusunda yaratılmışa itaat yoktur." [12]

"Masiyet ile emredilmediği sürece Müslümanın, hoşuna giden ya da gitmeyen her konuda dinlemesi ve itaat etmesi gerekir. Ancak masiyet ile emredilirse dinlemek ve itaat etmek yoktur." [13]

Ancak burada şöyle bir tafsilata gidilmesinde fayda vardır. Allah'ın razı olmadığı masiyetler iki türlüdür;

Birincisi; Küfür ve şirktir. Emir küfrü emrediyor, insanları küfre davet ediyorsa bu emire itaat edilmeyeceği gibi Müslümanların bu emiri azletmeleri üzerlerine vaciptir. Çünkü bu emir bu şekilde hareket etmek suretiyle ayette işaret edilen *'sizden olan'* vasfını yitirmiş ve mürtedlerden olmuştur. Kâfir olan kimselerin ise Müslümanların üzerinde yönetici olmaları mümkün değildir. Nitekim Allah *subhanehu ve teâlâ* ayette şöyle buyuruyor:

"Allah kafirlere müminlerin aleyhine yol vermez." [14]

İkincisi; Küfür veya şirk seviyesine ulaşmayan haramlardır. Emirin içki içilmesini, zina yapılmasını, haksız yere insanları katletmeyi emretmesi gibi durumlarda emire itaat edilmesi söz konusu değildir. Çünkü *"Yaratıcıya isyan konusunda yaratılmışa itaat yoktur."*

Bunu birincisinden ayıran nokta ise bu tür masiyetleri bize emreden kişinin imameti düşmez. Ancak bu emirden daha salih bir kimse var ve bu emrin azli fitneye sebebiyet vermeyecek-

"Kim bana itaat etmişse mutlaka Allah'a itaat etmiştir. Kim de bana isyan etmiş ise, mutlaka Allah'a isyan etmiştir. Kim emire itaat ederse mutlaka bana itaat etmiş olur. Kim de emire isyan ederse mutlaka bana isyan etmiş olur."

10. *Buhari, Enes'ten radıyallahu anh.*
11. *Buhari, Müslim*
12. *İmam Ahmed*
13. *Muttefekun Aleyh*
14. *4/Nisa, 141*

se, onun azledilip yerine salih olanın getirilmesi daha efdaldir. Eğer böyle bir durumda fitne kapıları açılacaksa, bu durumda sabretmek ve masiyet olmayan konularda bu emire itaat etmek Müslümanın üzerine gereklidir.

"Sırtına da vursa malını da alsa işit ve itaat et." [15]

İtaatin ortadan kalkıp kişinin imamlığının son bulması ise küfür halinde söz konusudur. Yukarıda zikri geçen Ubade İbni Samit'in *radıyallahu anh* rivayetinin sonunda şöyle geçmektedir;

"Ancak açık bir küfür görmeniz ve buna dair elinizde Allah'tan bir delil bulunması hali müstesna." [16]

2. Emirin emretmiş olduğu şeyin, güç sınırları içerisinde olması gerekir. İbni Ömer *radıyallahu anh* şöyle diyor:

"Rasûlullah'a dinlemek ve itaat etmek üzere biat ettiğimiz zaman bize; 'Gücünüz yettiği kadar' derdi." [17]

Kişinin gücünün yettiği şeylerde itaat etmesi, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* *"Allah hiç kimseye gücünün yetmediği bir şey yüklemez"* ve *"O halde gücünüz yettiğince Allah'tan korkun"* genel hükmünün kapsamına girmektedir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Size neyi emredersem, ondan gücünüzün yettiği kadarını yapınız." [18]

Güç yetirmek kişiden kişiye göre değişebilen bir durumdur. Kimisine zor gelen bir durum başkasına kolay gelebilmekte ya da aksi cereyan edebilmektedir. Güç yetirme konusunda doğru sözlüler ile yalancıları birbirinden ayırabilecek ölçü Tebuk günüdür. Allahu alem mesele misal verildiği takdirde daha net anlaşılmış olacaktır.

Medine'de bir grup insan bazı durumlarda güçlerinin yetmediğini öne sürerek bir takım işlerden imtina edince Allah *subhanehu ve teâlâ* onları nifak ile damgalıyor. Bunun en bariz örneklerinden birisi şüphesiz Tebuk günüdür. Ki bugün Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* da ikrarıyla zorlu bir gün idi. Bu savaş için yola çıkan ordu Allah tarafından 'zorluk ordusu' anlamına gelen *'Ceyşu'l Usra' ismiyle isimlendirilmişti. Zorluk bu kadar bariz olmasına rağmen bir takım insanların 'gücüm yetmiyor'* iddiaları, onları nifak ile damgalanmaktan kurtaramamıştı.

Bu durum, *'gücüm yetmiyor'* iddiasını dillendirecek olan insanları, bu iddiayı dillendirmeden önce kendi kendilerini muhasebe etmeye sevk etmeli ve sahada mücadele ederken *'Bu iş Tebuk günü ile kıyaslandığında gerçekten zor bir iş midir?'* şeklinde düşündürmelidir. Şüphesiz ki Allah göğüslerde olanı en iyi bilendir.

Bir düşünelim; öyle zor bir zamanda *'gücüm yetmiyor'* diyenler nifak ile damgalandılar ve münafık olarak isimlendirildiler. Peki, bugün her fırsatta *'gücüm yetmiyor'* iddiasını öne süren biz Müslümanların hali nice olur? O zamanın zorluklarıyla kıyaslanamazken bugün bazı meselelerde bu iddiayı öne sürmek gerçekten tehlikeli ve sakınılması gereken bir iştir.

Dualarımızın sonu alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

---

15. Müslim

16. Muttefekun Aleyh

17. Buhari

18. Muttefekun Aleyh

keremcaglar@tevhiddergisi.com | Kerem Çağlar

Olağanüstü Süreçler, Fetoperatif Manzaralar

'Hizmet'çiler, böyle bir kompleksin altında muvahhidlere Fetoperatif muamele çekmekle kalkmaya çalışmaktadırlar. Kemiklerini eritecek böyle ağır bir kompleksle başa çıkabilirler mi çıkamazlar mı bilinmez.

Bir insan ömrü kadar geçmişi olan Cumhuriyet tarihi boyunca yöneticilerin bol bol tekrar ettikleri basmakalıp bazı cümleler vardır, bilirsiniz.

'Ülke olarak çok kritik bir dönemden geçiyoruz...'

'Olağanüstü bir süreçten geçmekteyiz...'

Bu klişeleşmiş cümleler o kadar sıkça tekrar edilir ki *'Ba-ba!'* sözcüğünü hecelemekte zorlanan bebelerin dahi neredeyse bu cümleleri sular seller gibi konuşmaları pek de garip karşılanmaz herhalde.

Her ne hikmetse şu kritik dönemden halen de *'geçebilmiş'* değiliz. Malumunuz süreç de halâ *'olağanüstü'* halden aşağısı kurtarmaz ayarından çıkmadı!

Olağanüstü gündemin olmadığı bir günü dahi geçmeyen böyle bir memlekette *'olağan'* bir konumda kalmaya muvaffak olabilen bazı Müslümanlar da şu kritik(!) süreçte olağan şüpheli olmayı fazlasıyla hak etmiş olmalılar ki bu *'olağanüstü'* süreç ahengini bozdukları için olsa gerek ğadirdîde bir surette derdest edildiler.

Herkesin ve her kesimin *'olağanüstü süreç'*leri de farklı farklıdır.

Mesela, Kemalistlerin olağanüstü süreçlerinde, minberde yahut mihrapta olması gereken ilim ve fazilet ehli alimlerden birçoğu ya darağacında sallandırılmakta ya da diyar-ı gurbette ömür törpülemektelerdi.

Çatlamış damarlarında full safevî kanı dolaşan, Tuğyaniye şiasının baş tağutu Hamaney'in

Şam ve Bağdat'taki cellatları Esad ve Maliki'nin, halkı füzeleyip bombalamaları ile beraber Neo-Kemalistler de şanlı(!) mazilerini yad etme imkanı buldular. Üzerine bomba yağdırdıkları ve kalan sağları da tenkilata maruz bıraktıkları Dersim günlerini hatırlayan veya okuyan her kemalistin öz libidosu tavan yapar. İşte bu olağanüstü motivasyonla nevzuhur Neo-Kemalistlerden *'arpa ambarlarına'* yeniden hücum edip dalacakları günlere kavuşmanın emel ve hayalleriyle avunup ömürlerini şenlendirmekteler şu sıralar.

Çok partili dönemin *'olağanüstü süreçleri'* darbeci generallerin *'kritik dönem'*leri, *'Hassas devir'*leri, *'Zor günler'* vs. derken nihayet bugünlerde ülke gündemini işgal eden *'olağanüstü Fetotik'* bir süreçle karşı karşıya bulunmaktayız.

Olağanüstü süreçlerde dahi fıtri ve tabii duruş ve pozisyonlarını koruyabilenler de her zaman olduğu gibi yine Müslümanlardır.

Müslümanlar, kuvve-i azamiyeleri ile it dalaşı ameliyesinde teşrik-i mesaide bulunan tarafları taşlamaya vakit ve efor harcamaktan her daim sarfı nazar etmişlerdir. Zira Müslümanların Rasûlullah Efendimize *sallallahu aleyhi ve sellem* hakiki mânada ümmet olmak için, bir gücün yirmi dört saatten fazla olmamasına hayıflanırcasına yoğun gayretleri vardır.

Muhteviyatında biraz muhafazakârlık olan ve gerçek amacı hakkında 'Hizmet'çi müritlerin dahi bilgi sahibi olmadıkları Fethulîye tarikatının Pennsyllvania'da patlayan bağırsaklarının kokusu bütün memleketin kimyasını bozdu. Hal böyleyken *'Hizmet'*çiler sınıfından müridlerin kümelendikleri polis ve yargıda kurdukları kumpas ile müşterek bir zulüm mekanizması marifetiyle hem de giderayak can havliyle bazı Müslümanları paçalarından dişleme teşebbüsünde bulundular.

Tarikat mensubu *'Hizmet'*çiler tarikat liderlerinin göz torbalarında depolanmış kin ve düşmanlıktan ikmal ettikleri mühimmat ile mazlum Müslümanlara yönelik olarak insaniyetten ve ahlaktan mahrum zulüm operasyonlarına ara vermeden devam etmektedirler.

Tarikat mensubu 'Hizmet'çiler tarikat liderlerinin göz torbalarında depolanmış kin ve düşmanlıktan ikmal ettikleri mühimmat ile mazlum Müslümanlara yönelik olarak insaniyetten, ve ahlaktan mahrum zulüm operasyonlarına ara vermeden devam etmektedirler.

İktidar paylaşımı savaşında it dalaşı içerisinde oldukları diğer taraf karşısında (en azından şimdilik) bulundukları mevzileri terk etmek zorunda kaldıkları için hezimete uğramış sütoğlanları taburunun besili neferleri gibi kıçın kıçın geriye çekildikleri şu sıralarda ellerindeki kurşunları da, kabaran Fetoist damarlarından yayılan ve ruhlarını sarmalayan vecd haliyle muvahhidlere sıkmanın tarifsiz keyfini(!) yaşamaktan geri durmadılar.

Özellikle de emniyet, istihbarat ve yargı kurumları başta olmak üzere devlet kademelerinde işgal ettikleri makamlar ve pozisyonlar olmasa, selik ve edilgen kişiliklerinin varlığından, eşleri ve gözlerinin altındaki yedek *'gözyaşı torbaları'* ile her an ortalığa salyalar, sümükler püskürtmeye amade nursuz tağuttan başka da kimseciklerin haberi bile olmayacak. *'Hizmet'*çiler, böyle bir kompleksin altında muvahhidlere Fetoperatif muamele çekmekle kalkmaya çalışmaktadırlar. Kemiklerini eritecek böyle ağır bir kompleksle başa çıkabilirler mi çıkamazlar mı bilinmez. Fakat eğer bu psikopatolojik halleri böyle devam edecekse her bir tanesinin dünyasının harap olacağını tahmin etmek zor değildir. Bu hal üzere devam ettikleri müddetçe ahiretteki akıbetleri de aynı olacaktır.

Müslümanlara yönelik olarak icra ettikleri her operasyondan sonra küfrün ana karargâhlarında Pennsyllvanıa'ya yağan tebrikler, *'Hizmet'*çilerden emeği geçenlerin her birisine son derece mütevazi(!) küçük boy bir tencere kapağı ebatında *'Pheto'* marka kol saatleri ile taltifat şeklinde cüz'i olarak tevdi edilmektedir.

Yeni *'İkiz Kule'* Tarikat-i Fethulîye

Bundan on beş-yirmi yıl evveline kadar zahire göre Panturanist olarak tavsif edilebilecek olan *'Hizmet'*çiler taifesinin gerçek yüzleri her geçen

sene biraz daha netleşti. *'Dinlerarası Diyalog'* için Papalık Konseyi'nin organize ettiği Batı destekli misyonun, Vatikan'da mukim Kardinallerden sonraki en önemli mümessili olan *'Timsah civcivi, Gözyaşı ambarı'*nın tahıl tanesi gibi mebzul miktar müridleri de bu *'Hizmet'*e işte böyle katkıda bulunmaktadırlar.

Fethulîye Tarikatı müntesipleri, görevleri, yetkileri ve bulundukları pozisyonlara göre bu *'Kutsal'* hedefe ulaşmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Papa 6. Paul'ün, 28 Ekim 1965'te Papalığın 3. bin yıl hedefi olarak belirlediği *'Bütün İnsanları Kiliseye Döndürmek'* amaçlı diyalog misyonunun bilerek ve isteyerek yüklenicisi olan cuntacı tarikat mensuplarının nezdinde; ha kilise, ha cami, ha havra... Aralarında herhangi bir fark olmadığına, zira en nihayetinde her üçünün cemaatlerinin de cennet'te(!) buluşacaklarına itikad etmektedirler. Sahih tevhid akidesine sahip olmasın da, artık üçünden hangisi nasip olursa, onlar için fark etmeyecektir.

Evveliyatı dini görünümlü bir yapı iken şu son hali ile böyle bir iddiayla ortaya çıkmış bir camianın başına gelebilecek en büyük belalardan olan *'Dış mihraklı milis bir güç'* olarak maruf ve meşhur olmaları da artık defterlere kaydedilmiş bulunmaktadır. Deftere nasıl kaydedildiyse tarihte de hep o kayıtlar üzere anılacaklardır. Bugünden başlayarak her hatırlandıklarında Karmatîlerden hallice bir ilgi ve duyguyla anılacaklardır.

Her ne kadar dini bir yapı olarak ortaya çıktılarsa da asıl misyonları, İslam'ın özü olan tevhid inancı, Yahudiler ve Hristiyanlar başta olmak üzere genel anlamda Batı nezdinde daha makbul(!) ve kabul edilebilir bir temelde tecdid ile teorize etmeye cüret edebilmişlerdir. Böylece bir eliyle Hırka-î Şerif'i mesheden(!) tarikat lideri, diğer eli ile de Papa'sının cübbesine yapış yapış yapışmış, samimiyetten, sahihlikten ve sağlıklı muhakemeden de mahrum bir pozisyonda *'basılmış'*tır!

Müslümanlar Allah'a kulluk yolunda tevhid ile soluklanırken Fethulîye tarikatı mürşidinin ana yakıtı, duyguları terörize etmektedir.

Müslümanlar ancak ve yalnız kendileri gibi muvahhidleri dost ve kardeş edinirken tarikat-ı Fethulîye'de bu durum çingene bohçasını andırır. Oldukça geniştir ve çıfıt çarşısı gibi bol çeşitli dinler ve ideolojiler barındırır.

"Yoksa kalplerinde hastalık olanlar; Allah'ın, kinlerini asla meydana çıkarmayacağını mı zannettiler."

Müslümanlar; Allah *subhanehu ve teâlâ*, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ve müminlerin derin muhabbetiyle kalplerini ısıtıp yoğururken, tarikat-ı Fethulîye'nin sevgi ölçüsü tarikata şekil veren Fetoizm ideolojisinin ilkelerine ve tarikat önderine mutlak bağlılık ve itaattir.

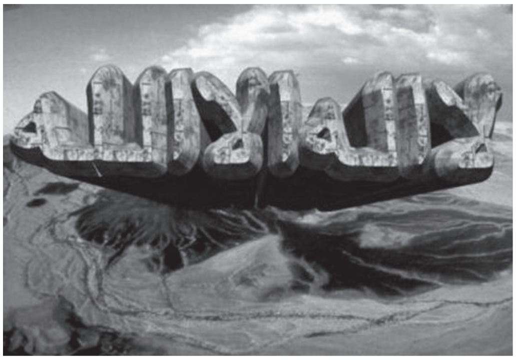
Müslümanlar her türlü ins ve cin şeytanların şerrinden tek ve Kahhar olan Allah'a sığınırlar. Fethulîye tarikatında ise ilim, cihad ve davet ehli faziletli alimlerden ve Müslümanlardan *'Vatikan ve Pentagon'*a sığınılır.

Tarikat ve Fetoizm

Fetoizm diye kavramsallaştırdığımız bu hareket ilginç bir biçimde zaman ilerledikçe radikalleşmiştir. Şöyle ki: Eskiden halim, selim, mülayim olmaları, naiflikleri ve çıtkırıldım nezaketleriyle bilinen tarikat müntesipleri; Fetoizm ideolojisinin teorisyeni ve tarikat lideri olan zat tebdil-i diyar eyleyip Pennsyllvania'ya göçtükten sonra gayr-ı tabiî bir mutasyona uğramışlar gibi daha haşin tutum ve tavırlar sergilemeye başladılar. Dost ve düşman algıları, tanımlamaları ve fiili uygulamaları da buna paralel bir şekilde değişti. Ya da aslında öyleydi de bunu daha görünür bir biçimde göstermeye cesaret etmeye başladılar.

Bir taraftan laik-demokratik cumhuriyetin tüm değerlerini, ilkelerini ve muhabbetini kalplerine içirip damarlarına pompalarlarken, öte yandan küresel küfür güçlerinin onay ve rızalarını almak ümidiyle tevhid davetinin ve cihadın faziletli önder şahsiyetleri başta olmak üzere tüm muvahhidlere; ne Papa(ları)'ndan ne de *'President'*lerinden duyulmuş küfür ve hakaretlerle köpük köpük salyalar fışkırtmaktan geri durmadılar.

Tevhid davasının gayretli davetçilerine buğz ve adavette dillerini en az bir kürek kadar uza-

tırlarken; Mukaddesat-ı İslamîye'ye hakaretler, mustazaf Müslümanlara da bombalar ile füzeler yağdıran Haçlılar ve Siyonistler karşısında dillerini kediler kapmış gibi zillet içerisinde suskunluktan dolayı badem boyu bıyıklarla erkeksi bir görünüm kazandırmaya çalıştıkları matruş suratlarının bir milimetrekaresi dahi kızarmamıştır.

"Yoksa kalplerinde hastalık olanlar; Allah'ın, kinlerini asla meydana çıkarmayacağını mı zannettiler." [1]

İstikamet: Gayya Kuyuları

Yaptıkları ameller bakımdan en çok zarar eden ve dünya hayatında ayrılmaz bir bütünün parçası gibi müşterek iş tuttukları Evangelist-Siyonist Haçlılar ile birlikte yaptıkları bütün çalışmaları boşa gidecek olan *'Hizmet'*çilerin varlık nedenleri dahi muvahhidlerdir. Zira karanlık, ancak aydınlığın arkasına sığınarak varlığını görünür kılabilir. *'Hizmet'*çilere de miadlarını dolduruncaya dek küresel küfrün sularındaki tağutî düzenin kayığında kürek çekmelerine izin verilmiştir.

Fetoizm, batinî-ruhanî karakteri nedeniyle sözde *'hasım' olarak ilan ettiği Şia'*daki masumiyet ve takiyye özelliklerine pratikte, sınırların zorlayıcı ölçüde sarılmaktadır.

Kendisini kusursuz ve huzurlu bir toplum oluşturmaya adadığını iddia eden Fetoizm ideolojisinin kurucusu ve fiili liderinin baş döndürücü *'eylemlerinin'* ise, büyük Mason locasının büyük üstatlarının faaliyet programından da daha yoğun olduğu görülecektir.

İslam coğrafyasındaki mustazaf halklar bir dilim kuru ekmeğe muhtaç iken 'Hizmet'çi başı Pennsyllvania'daki hane-i saadet'inde kendisine biat etmelerine mukabil taltifat-ı mahsusadan milyon milyon dolarlık ihalelerin ihsanı ile meşgul olur.

Ka'b bin Ebi'l Eşref'ten çok şey öğrendikleri pek aşikâr olan medya grubunun hizmetçi müridleri o gün neler yazmaları gerektiğini mürşidlerinin muştulamalarıyla öğrenme saadetine ulaşırlar!

Söz sahibi olduğu kurumlarda Fetoizm ideolojisine sıkı sıkıya bağlı *'Hizmet'*çi tarikat mensupları dışında başkaca herhangi bir kesimden hiç kimseye yer verdirmez, eğer böyle birileri varsa da acilen ayağını kaydırtır. Zira kendileri dışındaki herkes düşmandır. Düşmana karşı yürütülen bu harpte ise her türlü ayak oyunları *'meşru'*dur.

Ömrü boyunca mürekkep yalayıp yuttuğu iddia edildiği için bazı kesimlerce alim sıfatı yakıştırılan tarikat önderi, temeli faize dayalı olduğu için her an Allah ve Rasûlü ile savaş halinde bulunan bankalar arasında para trafiğini yönlendirme vazifesini de ihmal etmemektedir.

Kendisine masumiyet atfeden bağlılarından oluşan eğitim kurumlarındaki öğretmenlerine laik cumhuriyetin okullarında olduğundan çok daha kötü olmak üzere Batı'yı Beytullah'tan sonraki ikinci kıble olarak empoze ettirir.

Ehli kitap ile cennette buluşmak(!) hayalleriyle yaşayıp onlara karşı azami derecede ülfet ve muhabbet gösterirken, kendisini ve önderi olduğu sapkın tarikatın ideolojisini reddeden muvahhidlere karşı kaynağı net olmayan bir hamiyet ile *'yıldırın!'* talimatları yağdıran *'Hizmet'*çi başı ve peşinden yürüyen diğer *'Hizmet'*çi müridlerin, nihayetinde varacakları menzil, *'azabın hiç hafifletilmediği ve kurtuluştan ümit kesecekleri...'* bir yer olan gayya kuyularıdır.

Müslümanların aleyhinde küfürle işbirliğinde bulunanlar, doğru yoldan sapan ve saptıranlar, Allah'a karşı yalan uyduranlar, kafirleri dost edinerek müminlere zulmedenler, tabiilerini kendisine kulluk ettiren ve küresel çaptaki tağutlara kullukta bulunup bütün gücüyle tevhid davetçilerine karşı harp ilan eden tağut için:

— Bijî Cehennem![2]

1. 47/Muhammed, 29

2. Yaşasın Cehennem!

mahi@tevhiddergisi.com

Mahi

Ben Ne Yapmışım?

Önce değişmelisiniz. Değiştiğinizi onlara ispat etmelisiniz. Sesinizden başlayarak yumuşamalısınız. İçinizde dibe attığınız çocukluğunuzu bulup çıkarmalı, çocuğunuzla çocuk olmayı başarmalısınız.

Uyumuş kalmıştı yatağın üstünde. Üstü de açıktı. Donmuştu soğuktan. Uyuyan insanın üzerine kar yağarmış derler doğruymuş. Her tarafı tutulmuştu. Telefonunu aradı el yordamıyla. Saate baktı. Gece iki otuz olmuştu. Remzi bey yine gelmemişti yatağa. Günlerdir köşe kapmaca oynuyorlardı evin içinde. Birbirleri ile göz göze gelmemek için uğraşıyorlardı.

Tüm uykusunu almış gibiydi. Odadan çıktı. Remzi bey kanepenin üzerinde uzanmıştı. Üstüne ince bir battaniye almış uyumuştu. Mutfağa geçti. Bir iki bir şey atıştırdıktan sonra radyoyu açmak istedi. Bazı programların tekrarı yayınlanıyordu. Belki Hanelere Rahmet programının da tekrarı olabilirdi. Frekansı ayarladı. Evet evet yanılmamıştı. O ses... Çok sevindi. Başladı dinlemeye.

Program tekrar değil arşivden yayınlanmıştı. Konu çocuk ve anne idi.

Çocuk lunaparka yeni girmiş meraklı kişi gibidir. Ses ve ışıkların peşinde coşku ile koşar. Bu çocuksu bir heyecandır. Peki ebeveynler ne yapar? Önce çocuğu hiperaktif diye etiketler, sonra çeşitli baskılarla, azarlamalarla, cezalarla içindeki yaratılış enerjisini söndürür. Kimi bunu beceremeyince çocuğunu psikoloğa götürüp, ben söndüremedim siz söndürün dercesine verilen ilaçlarla çocuğu uyuşturur. Hele bilgisayar başına oturtulan çocuklar yok mu? Onların duru-

mu daha içler acısıdır diyordu bayan incecik ve sükûnet veren sesi ile.

Fatime hanım duydukları karşısında şaşırmadan edemiyordu. O da hep çocuklarının hareketliliklerinden yakınırdı. Küçükken ellemedik eşya bırakmaz, çekmeceleri boşaltmaktan sonsuz mutluluk duyarlardı. Fatime hanım ise bunlara hep engel olmuş, onları kısıtlamıştı.

Devam ediyordu sunucu:

Kimi ebeveynler zaten tahammülsüzdür, gergindir. Bu kişi için koltukların tepesinde gezip yere atlayan çocuk asla kabul edilebilir değildir. Oysa bunlar çocuğa yapılan büyük bir haksızlıktır. Çünkü o sırada çocuk içindeki enerjiyi kullanmakta; emdiği, ellediği, kurcaladığı hatta yere vurduğu her cisim sayesinde eşyayı yani hayatı tanımaktadır. Koltukların tepesinde gezen ya da eline ne geçti ise emip yere atan, odalarda pıtır pıtır dolaşan yetişkin biri olsaydı, evet tepkilerinizde haklı olabilirdiniz. Ama o bir yetişkin değil, ÇOCUK...

Tam da beni anlatıyor diye düşündü.

Evde ses yapılmasına tahammül edemezdi. Çocuk dediğin edepli olur, laf dinler, sus deyince susar, otur deyince oturur derdi. Demek içlerindeki doğal enerjidendi.

Sen ne yaptın Fatime? Baskı ve aşağılayarak o enerjiyi tükettin.

Çocuk eşyayı merak duygusu ile tanır. Sen engel olunca hızla büyüdüğü için artık bu şansı da, merak duygusu da kalmayacaktır. Merak etmeyen insan ileriki yaşlarda neden okumak istesin ki? İşte anneler çocuğunuzdaki merak duygusunun katili de sizsiniz...

Aşağılanan, baskı altına alınan çocuk kişilik kaybına uğrar. Baskıyla yaptığı her davranış onun iradî davranışı değildir. Zorla yapıyordur. Ki ergen olduğunda da artık yapmayacaktır.

Aslında hanımlar çocuklarımızı saatli bomba gibi kurup ayarlayan bizzat biz anneleriz farkında mısınız?

Fatime hanım şoktaydı. Neler yapmıştı meğer bilmeden. Doğru hiçbir davranışı yoktu şimdiye kadar. Ettiği hakaretleri düşününce hepten kötü oldu... Siz ne biçim çocuklarsınız! Siz insan mısınız! Ömür törpüleri... Sizi doğuracağıma taş doğursaydım... Sözleriyle nasıl da ezerdi onları. Hele tehditleri... Bırakıp gideceğim sizi derdi. Çocuklar anne diyerek hepten eteklerine yapışır bu sefer de iterdi onları. Oysa mahcup edilen çocuk mahcubiyetini kaybeder, arsız olur demişti bayan.

Ettiği hakaretleri düşününce hepten kötü oldu... Siz ne biçim çocuklarsınız! Siz insan mısınız! Ömür törpüleri... Sizi doğuracağıma taş doğursaydım... Sözleriyle nasıl da ezerdi onları. Hele tehditleri...

Çocuk engellendikçe hırslı ve içinde uhdeler kalmış ikinci bir dünya oluşturacak ve gerçek dünyadan kopacaktı. Zarara uğramamak için de olduğu gibi görünmemeyi tercih edecek, sahte bir benlik oluşturacaktı... Yani dinî literatürde münafıklığa başlayacaktı...

Kendi gibi olamayan, yaşadığı duygusal boşluğu kapatmak için sevmeye, sevilmeye şiddetle ihtiyaç duyacaktır. Kendisine ilgi gösteren ilk kişiye hemen bağlanacaktır... Bu tür çocuklar suiistimal edilmeye çok müsaittir.

Çocuk ebeveyne ihtiyaç duyduğunda yoğunluğunu bahane gösterip ruhen ona yönelemeyince, çocuk dışlanmışlık hisseder. Bu da aşağılamanın farklı bir versiyonudur. Oysa kendileriyle vakit geçirilen çocuklar anne babalarının yanında değerli olduklarını hissedecektir...

Offffffffff Allah'ım peki bunların hiç mi telafisi yok diye düşündü.

Tüm bunların telafisi için yeni bir sayfa açılmalı... Önce değişmelisiniz. Değiştiğinizi onlara ispat etmelisiniz. Sesinizden başlayarak yumuşamalısınız. İçinizde dibe attığınız çocukluğunuzu bulup çıkarmalı, çocuğunuzla çocuk olmayı başarmalısınız. Size yeniden güvenmelerini sağ-

lamalısınız. Sevginizi ifade etmelisiniz. Dokunuşlarınızı arttırmalı, onlarla vakit geçirmeye çalışmalısınız. Ve tabi Allah'tan yardım istemeyi başta da sonda da unutmamalısınız. Onlar size emanet. Bunun hesabının sizden sorulacağını hesaba katarak davranmalısınız.

Program bitmişti. Fatime hanım da bitmişti. Enkaz yığını gibiydi. Bir müddet yerinden kalkamadı.

Çocuklara bakmak için odaya girdi. İçi sızladı. Üst başlarıyla girmişlerdi yatağa. Taha'nın başucuna yaklaştı. Baştan aşağı süzdü onu. Ne kadar da zayıftı. Kemikleri dahi sayılabilirdi. Uykuda kaşlarını çattığı için olsa gerek ufacık çocuğun yüzü kırış kırıştı. Belli ki huzursuz uyumuştu. Durakladı... Saçları uzamış ensesini kaplamıştı. Yüzünü okşadı şefkatle... Acaba kaçta yatmışlardı diye düşünmeden edemedi. Süha'ya baktı. Yavrum diyebildi. Sanki yetimdi her biri. Ne kadar ilgisizim. Ne kadar kaygısızım Allah'ım... Ne yapıyorum ben? Remzi haklı galiba, ben bu evin kadını da bu çocukların anası da değilim sanki. Kendi hayatımı yaşamanın peşindeyim. Onları yetiştirme, eğitme adına hiçbir şey yapmamışım. Yapmadığım gibi bir de kişiliklerini, ruh dünyalarını bozmak için olağanüstü gayret sarf etmişim.

Büyük bir pişmanlık çöktü içine. Çocukları ile ilişkisini düşündü. Onları içten kucakladığı görülmemişti. Hep mesafeliydi. Şımartmamak için sözde böyle davranmıştı. Daha bebekken bile sık sık kucağına almaktan kaçınırdı. Sana alışmasın demişlerdi. Ağlatarak az mı uyutmuştu çocuklarını. Oysa ki güveni bulacaktı çocuk anne kucağında. Yabancı bir dünyadan gelmişti o. Garipti. Ve sığınacağı tek liman annesinin koynu idi. Orada korkulardan emin olabilirdi. Bunları daha ilk kez bu radyo programında duymuştu. Doğru olduğuna inandığı bir çok usul hatalıymış bunu nereden bilebilirdi.

Bağırdığı anlar geldi gözünün önüne... Bağırdığında çocuklar korkudan pısıyorlardı. Zafer kazanmış hissediyordu kendini. İşte sizi böyle adam ederim ben derdi hep... Bu hareketiyle çocuklarının içine doldurduğu kini hiç hesaba katmamıştı... Yüz ifadeleri düştü zihnine... Korku dolu gözlerini hatırladı bir an... Dayak yememek için odaya kaçıp yatağa sokuluşlarını...

Bir keresinde Tuva'yı çok dövmüştü. Çocuk kekelemeye başlamış, altını uzun bir zaman ıslatmıştı. Bir de bunun için bağırıp aşağılıyordu her sabah.

Gözleri nemlendi.

Ne kadar ruhsuzum Allah'ım sanki rahmete dair ne varsa söküp alınmış içimden dedi... Çocuklarının hemen her birindeki tuhaflıkların davranış bozukluğu olduğunu duymuştu seminerlerde ancak ortaya çıkma sebebinin kendi olduğu hiç aklının ucundan dahi geçmemişti.

Küçücük dünyalarında neler de yaşamışlardı. Kim bilir içlerinde ne fırtınalar kopmuş, ne uhdeler kalmıştı.

Tuva'nın yanına uzandı sarıldı ona. Çocuk annesinin sıcaklığını hissetmiş olacak ki sokuldu iyice. Sıkıca sarıldı Fatime. Ağlıyordu bu arada...

MİRSAD AĞINT

Katre ve Köpük

Ya kaynayan kazanlardan taşmak için çırpınıyorsun, ya çalkalanan yurtlardan çıkmak için feryat ediyorsun, ya da mayalanmış ideolojilerin ekşimesinden dolayı köpük köpük köpükleniyorsun.

Dudaklarında, imanına zulüm karıştırmamış Muvahhid bir Müslüman olarak yaşamaktan doğan sevinçli bir gülümseyiş titriyordu ihtiyarın. Çocuklarının hatta başka insanların da dertleriyle alâkadar olduğunu gösteren gözlerindeki parıltılar muhatabına gönderiyordu.

Abdurrahman, babasının nasihatlerini dinliyor, sorduğu bazı sorulara kısa cevaplar veriyordu. Hep az konuşurdu Abdurrahman. Konuşurken aklında bambaşka şeyler olduğu açıkça belliydi her halinden.

Düşünceli ve bazen de buğulu bakışlarla karşısındakinin gözlerinin içine içine bakıyordu. Bu bakış tarzı, muhatabını görüp görmediği hususunda kuşkulandırırdı insanı bazen. Öyle doluydu öyle hüzünlüydü ki yüzünü kaplayan bu çocuksu masumiyet zaman zaman kayboluyor, yerini gelincik tarlasını andıran kızılca renkli bir maske takılmış gibi bir yüz alıyordu o sırada.

İbrahim Efendi, oğlunun sıkıntılarını biliyor, çözüm için çaba gösteriyor ve çokça dua ediyordu bu gaileyi selametle atlatsın diye.

Abdurrahman... Şu yaşına dek babasının bir dediğini ikilememiş, güzel ahlaklı, iyi huylu ve mürüvvet sahibi genç bir adam.

İbrahim Efendi... Oğlunun hayattaki tecrübesizliğinin ve son zamanlarda yaşanmakta olan farklı siyasal dalgalanmaların etkisini kazasız belasız atlatma telaşında bilge bir baba...

Abdurrahman, ruhundaki çoraklığı belki münbit bir iklime çevirebilir umuduyla işittiği her sese kulak, her manzaraya dikkat kesiliyordu. Miting meydanlarını hınca hınç dolduran gönüllü ve coşkulu kalabalıkların arasına katılmamak için zaman zaman zor zaptedebiliyordu kendisini.

İbrahim Efendi, hilm ile, sabırla, hikmetle oğluna öğütlerde bulunmaya devam ediyordu. Oğluyla karşılıklı oturmuşlar, rahat ve mesud iki candan arkadaş gibi muhabbet tadında anlatmaya başladı anlatacaklarını ihtiyar mümin.

— Bak oğul, sana anlatacağım bu hikayeyi ben henüz çocukken dinlemiştim. O zamandan beridir katreyi, damlayı tanıyıp sevmiş, köpüğün de ne olduğunu öğrenmiştim. Önce şu ayeti dinle, sonra hikayeyi.

" O, gökten su indirdi de vadiler kendi ölçülerince sel olup aktı. Bu sel, çıkan bir köpüğü yüklenip götürür. Süs veya (diğer) eşya yapmak isteyerek ateşte erittikleri şeylerden de buna benzer köpük olur. İşte Allah, hak ile batıla böyle misal verir. Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır. İşte Allah böyle misaller verir." [1]

Köpük ile katre arasında şöyle bir konuşma geçtiği anlatılır:

Köpük:

— Ahh! OOff!

---

1. *13/Ra'd/13*

— Hayırdır Köpük, ne oldu yine?

— Ne mi oldu? Daha ne olsun, üstüme üstüme geliyorsun ve zavallı kabarcıklarımı hiç acımadan parçalayıp dağıtıyorsun ve... Ve ondan sonra da sorduğun soruya bak, ınghh!

— Buralara neden geldiğimi sen de çok iyi biliyorsun, değil mi?

— Evet, evet... Biliyorum. Fakat, bunu biliyor olmam bana böyle tıpır tıpır darbelerle saldırmana gerekçe olamaz, anlıyor musun, olamaz...Ahh!

— Sakin ol Köpük. Hemen köpürdün yine.

— Sizin elinizden nerelere gitsem bilmem ki, Ooff!

— Gidebileceğin bir yer olamadığını defalarca kendin itiraf ettin. Her seferinde de böyle mıymıntı mıymıntı mızmızlanıp duruyorsun.

Köpük sustu, yutkundu ve ümitsiz bir tavırla ellerini yüzüne kapadı. Derinden bir of çekerken az kalsın birkaç kabarcığı daha patlatacaktı.

Yağmur damlası Köpük'ün halini her gördüğünde Allah'a hamd ediyordu. Hem nasıl hamd etmesin ki? Ya o da işte bu zavallı köpük ve kabarcıkları gibi şişkin de olsa çok zayıf bir baloncuk olsaydı? Aman Allah korusun. Böyle bir akıbeti düşünmek bile kızgın çöl kumlarına düşmekten çok daha kötü gibi geldi ona. Köpük'ün hikayesini hatırladığı zaman ona hep acımıştır. Ne acı... cık, cık, cık!

Bu Köpük, daha önce kendileri gibi duru bir yağmur damlasıydı. O da gökten uygun bir ölçüde tane tane ipeksi bir dokunuşla yeryüzüne inen yağmurun bir danesiydi, incecik, nazenin. Yağmur taneleri hep beraber kupkuru yerlere ulaşırlardı. İnsanların faydalandıkları türlü türlü ekinlerin, tane tane salkım salkım meyvelerin, çeşit çeşit sebzelerin, otların ve çiçeklerin yeşermesi ve boy vermesi için onlara hayat verirler, can suyu taşırlardı.

Her zaman olduğu gibi Allah'ın izniyle yararlardı. Kimi zaman (güzel memleket) olarak isimlendirdikleri verimli topraklara düşerler, bundan da çok mutlu olurlardı. *'Kötü'* olarak tanındıkları yerlerden ise hiç hoşlanmazlardı ama nerde inmeleri emredildi ise itaat eder güle eğlene oraya varırlardı, onları taşıyan bulutların içinde.

O zamanlar Köpük'ün adı Katre imiş. Billur gibi berrak, hoş ve temiz olduğu için herkes onu

bu isimle çağırmış. Katre bir gün bir akarsuya inmiş. Akar suya iner inmez kıyıda bulunan irili ufaklı taşlara yönelmiş. Orada kendisinden ve arkadaşlarından çok farklı şeyler görmüş. Bunlar şişkince ama içi boş baloncuk gibi varlıklarmış.

Katre bunları gördükten sonra birlikte indikleri diğer arkadaşlarına katılıp akar suyla birleşerek akıp gitmekten vazgeçmiş. Yeni varlıklar değişik bir ortam onu heyecanlandırmış tabi. 'Ooo... Ne güzel şeyler!' demiş içinden.

Arkadaşlarından ayrı kaldıktan kısa bir süre sonra arkadan dalga dalga gelen şiddetli çalkantılar onu kıyıdaki taşlara çarpıp çarpıp bırakmış. Sonra bir yosun kümesine takılmış. Tek başına kalıpta hiç alışık olmadığı şeylerle karşılaşınca aklı karışmış, hatta büyülendiğini zannetmiş. Çok tuhaf bir şekilde içini gıdıklayan bir hoşluk sarmış yüreğini sonra. 'Ohh!' demiş. 'Ne güzel şeymiş özgür olmak, yaşasın!' diye sevinçten zıpzıp zıplayıp sıçramaya başlamış.

Onun böyle sevinç içerisinde hopladığını gören haşin dalgalar tekrar Katre'ye yönelerek onu şiddetli bir şekilde savurmuşlar. Katre öyle bir şok yaşanmış ki öldüğünü zannetmiş. Ayıldığında ise artık kendi kendisini tanıyamaz olmuş. Önceki haline benzer hiçbir tarafının kalmadığını fark etmiş ve bundan biraz ürperir gibi olmuş. Ne olmuştu ona? Kıyıda yakınında duran bir su birikintisinin başında durup kendine baktığında hayretle bambaşka bir şey olduğunu görmüş. Kısa bir süre önce imrenerek izlediği köpüklerden bir çöplük olmuştu. Çevresinde de sayamadığı kadar kabarcıkların olduğunu görmüş. Akarsuyun üzerinde yüzerek gelen diğer köpük tabakaları onu tebrik etmek için sıraya girmişlerdi. Kimisi kızıla çalan pas renginde, kimisi küf yeşili, kimisi de yosun karası rengindeymiş. Hepsi bir ağızdan Köpük'ün aralarına katılmasını kutlamışlar:

— Yaşasın özgürlük!

Ahh... Katre Efendi! Ne yaptın böyle, zayi ettin kendini. Bir ismin âb-ı hayat idi. Her bir insan için can idin, ümit idin, kuvvet idin, nefes idin, su idin, hayat idin, değerliydin. Şimdi ise köpük oldun, kıyılara vuruldun. Yosunlara tutundun. Çakıllara yoldaş oldun. Katre olduğun zamanlardaki gibi artık ne yükselip bulutlarla buluşabiliyorsun, ne de toprağa düşüp nebatâta bir nefes, bir nefhâ olabiliyorsun.

Seni artık öfkeden köpürenlerin ağızlarındaki köpük olarak görüyoruz. Bazen de kudurganların sıçrattıkları salyalardaki hararetten tanıyoruz. Tıpkı ölüm denizinde sıçrayan köpük serpintileri gibi. Hayat kaynağı ile bağını kopardığından bu yana yaşayan bir cesetten farksızsın. Şirk meclislerinin estetiği ve işret sofralarının ziyneti olmuşsun.

Hırslı ve öfkeli hatiplerin coşkun kalabalıklardan almayı umdukları alkışların şiddetini artırmak için dudaklarındaki süsü olmuşsun. Ya kaynayan kazanlardan taşmak için çırpınıyorsun, ya çalkalanan yurtlardan çıkmak için feryat ediyorsun, ya da mayalanmış ideolojilerin ekşimesinden dolayı köpük köpük köpükleniyorsun.

Maden köpük olacaktın, bari dostların dudaklarında bir gülümseme kadar hafif ince bir köpük olsaydın...

İşte böyle Katre bu şekilde köpük oldu. Oysa eski dostları ve arkadaşları her zamanki gibi içten bir mutlulukla kurumuş damarlara akan, görmeyen gözlere fer, takatsiz dizlere derman, katılaşmış kalplere merhem olmaya devam ediyorlar.

Toprakları bereketlendiren akarsulara dönüşüyorlar. Katre katre deryalar oluyorlar. Kuraklıktan çatlamış topraklar hayat bulsunlar diye bir rahmet yağmuru gibi yeryüzüne yağmaya devam ediyorlar. Yeryüzü allı pulu ziynetini tamamlasın diye. İnsanlar âb-ı hayatı tanısınlar, kana kana kansınlar diye...

Ya köpük ne yapıyor? O da içi hava dolu kabarcıklarının patlamaması için çırpınıyor. Yağmur ise her zaman ki gibi katre katre, tıpır tıpır yağmaya devam ediyor.

Köpük kabarcıklarını da görünümünü ve varlığını dahi duru ve temiz olan suya borçludur. Ancak su bulabildiği zaman ortaya çıkabiliyor. Toprakta, betonda veya çölde ortaya çıkamaz, çıksa dahi orada asla yaşayamaz. Tıpkı gündüzü örtüp kapatmaya çalışan, gecenin karanlığı misali. Köpük de temiz, arı, duru, hayatının bağlı olduğu suyun üzerini örtmek için kabarıp kabarcıklanır. Ta ki bir yağmur tanesi yepyeni bir katre gelerek 'tıp!' diye baloncuklarını patlatıp dağıtana dek hemen herkes Köpük'e hayran hayran bakınır.

Köpük işte içi hava dolu minik bir baloncuktur. Akan suyun üzerine yayılır, çöreklenir.

Sudaki gücün ve hareketin köpük sayesinde ortaya çıktığına herkesi inandırmak için...

İçimi hoş ve temiz olan suyun, çirkin gösterip kirletmek için...

Şeffaflığını ve berraklığını bulandırmak için...

Tadını ve rengini bozmak için.

Kokutmak için...

Karartmak için...

Korkutmak için...

Saklamak için...

Göstermemek için...

Köpük kabarcıklanmaya devam ediyor, edecektir de. Su ise her halükarda mecrasını buluyor, bulacaktır da.

Sen; Katre ol,

Su ol,

Dere ol,

Nehir ol,

Deniz ol,

Derya ol,

Sakın köpük olma, köpükleşme!

Yaa evlat, işte böyle.

Böyle Korkunç Hırsızlık Olur Mu?

Evinize bir hırsız girse, 'hırsız var' diye bağırır veya şikayetçi olur veya şansınız yaver giderse hırsızı oracıkta enselersiniz. Ya hırsız inancınıza, dini anlayışınıza, bütün kutsallarınıza dadanmışsa ne yapacaksınız?

Böyle korkunç hırsızlık olur mu?

'Masal, menkıbe, efsane, rüya üreten din algısının temellerini sorgulamak gerekiyor. Ne zaman başladı, nasıl başladı?

Arkadaşlar biliyorsunuz, biz rüyalara karşı sorumlu değiliz. Menkıbelere, efsanelere karşı sorumlu değiliz.

Peki nasıl oluyor da hepimizi bu rüyalar aracılığıyla baskılıyorlar?..'

Birkaç yıl evvelki bir konuşmasında böyle sormuştu Atasoy Müftüoğlu?

'Dünyanın en güzel insanının 5 vakti' [1] başlıklı naçizane yazımda bir nebzecik de olsa anlatmaya çalışmıştım onu?

'Firak'la, 'Vakti Kuşanmak'la büyüdük hepimiz, demiştim; 'Sezai Karakoç'tan Nuri Pakdil'e, Cahit Zarifoğlu'ndan Atasoy Müftüoğlu'na kadar direniş abideleri, ustaları, abileri, üstadları olan 'Türkiyeli Müslümanlar' nasıl oluyor da böylesine müstekreh çamur selinde yüzüyorlar?..'

1. 14.01.2010, Yeni Şafak

Necip Fazıl, Sezai Karakoç, Nuri Pakdil, Rasim Özdenören, Atasoy Müftüoğlu edebiyatta, düşüncede öncüllerimizdi.

Atasoy Müftüoğlu'nun *'Vakti Kuşanmak'* adlı eseri fakire sorarsanız Türkçede yazılmış en güzel deneme kitabıdır. (Mavera Edebiyat Dergisini biraz da bu denemeler için okurduk.)

Atasoy Abi son zamanlarda hem yazılarında hem konferanslarında özellikle bir noktanın altını ısrarla çiziyor:

'Cemaatler' diyor, 'sadece sayıları çoğaltmanın peşinde, nitelikli, donanımlı, entelektüel yetiştirmek gibi bir dertleri yok...'

Haksız mı?

Bakınız, birkaç yıl evvelki bir konuşmasında bu hali nasıl dile getirmişti: *'Cemaatlerin sayıları çok, evet sayıları çok ve çok paraları var ama neleri yok; bir tane entelektüelleri yok. Burada bir problem var. Sayıları masal, menkıbe, efsane, rüya anlatarak çoğaltabilirsiniz. Çünkü her cemaatin bir menkıbe fabrikası var. Endüstriyel olarak menkıbe üretiyorlar. Binlerce menkıbe üretiliyor; her gün herkesin konumuna uygun...'*

Bu konuşmasında öyle bir örnek veriyor ki aklınız durur.

Buyrun birlikte dinleyelim: *'İstanbul'da evimize bir misafir geldi. Kendisi şu anda İstanbul'un kırtasiye kralı. Öyle bir adam... Kendi öyküsünü anlattı. Efendim dedi, ben Malatya'dan geldim; çerçiyim. (Çerçiyi biliyorsunuz değil mi; köylerde ufak tefek şeyler satan, çerçi işte) Hiçbir İslamî müktesebatım yok, dedi, annemden öğrendiğim üç tane kısa namaz suresiyle namaz kılıyorum. Başka hiçbir şey bilmiyorum. Ömrümde tek satır okumadım. Okuma yazmam yok (...) Eminönü'nde bir camiye gidip geliyorum. Orada, Tahtakale'de bir bürom var. (Şimdi daha uzak bir yerde fabrikası vesairesi falan var.) Bir gün diyor, koluma ifade tarzı gayet düzgün bir genç adam girdi, 'Ömer Bey, Allah kabul etsin Ömer Bey' dedi, 'Yahu Ömer Beyciğim, ben seni birkaç gün önce rüyamda gördüm.'*

'Eee peki?...'

'Peygamber aleyhisselam *ve arkadaşları sizin eve doğru geliyorlardı. Tam sizin eve gelirlerken döndüler, Hüseyin Bey'in evine gittiler. Yahu acaba Peygamber aleyhisselam niye Ömer Bey'in evine girmedi de Hüseyin Bey'in evine girdi diye sordum. Dediler ki, 'Bu Ömer Bey cemaate katkıda bulunmuyor, fakat bu Hüseyin Bey öff öfff öffff veriyor, veriyor da veriyor, veriyor...'*

Ömer Bey kendini çok büyük bir manevi baskı altında hissediyor, hemen çıkarıyor çek defterini, 25 bin yazıyor.

Neyse aradan birkaç gün geçiyor.

Başka bir ifadesi düzgün zat, *'Ömer Bey, Ömer Bey... Aaah Ömer Bey ah, ne mübarek adamsın sen! Ah Ömer Bey, ah!...'*

'Ne oldu?!!!'

'Dün Kabe'de arkandan koştum, yetişemedim. Sen ne mübarek adamsın. Sen nasıl bu dereceleri kazandın?...'

'Yahu kardeşim ne Kabe'si, ben Mahmutpaşa'da işimin başındaydım. Sen başkasını görmüş olmalısın...'

'Yok, yok, sendin. Sen bu mertebelere nasıl geldin, onu anlat...'

Neyse, Ömer Bey bir çek daha kesiyor!

Hikaye uzun, ben hepsini anlatmayacağım size. Sonunda Ömer Bey veriyor, veriyor, veriyor ve bu örgütün mütevelli heyeti üyesi oluyor. Okuma yazması yok.

Yine böyle öyküler, öyküler, öyküler derken, Ömer Bey'e İstanbul'un iki yakasında iki tane yurt yaptırtılıyor. Fakat bitmiyor; Ömer Bey'i her gün birisi uçarken kaçarken görüyor.

Neyse bir gün çok büyük bir paraya ihtiyaç duyuluyor. Ama sorun değil; menkıbe fabrikası zaten devamlı menkıbe üretiyor.

Bu defa şöyle bir şey üretiliyor:

Peygamber *aleyhisselam* cennette yemek veriyor. Bütün Peygamberler orada. Peygamber'in sav yemeğinde de bütün cennet nimetleri var. Herkes aç susuz bekliyor sofrada. Lakin bir kişi yok, bir kişi yok. *'Ya Rasûlullah kimi bekliyoruz?' diye soruyorlar. 'Yahu' diyor, 'Ömer Beyi bekliyoruz...'*

Her gün bin tane yalan kurgulanıyor, insanlardan para almak için...

Evinize bir hırsız girse, *'hırsız var'* diye bağırır veya şikayetçi olur veya şansınız yaver giderse hırsızı oracıkta enselersiniz.

Ya hırsız inancınıza, dini anlayışınıza, bütün kutsallarınıza dadanmışsa ne yapacaksınız?

Hayır, yakalayamazdınız, çünkü söğüşlenen/çalınan da sizsiniz, yakalanan da!

Peygamber adına yalan üreterek, onun adına rüyalar, menkıbeler üreterek para toplamaktan daha korkunç hırsızlık olabilir mi?

Veysel Türk

veyselturk@tevhiddergisi.com

Allah ile Güçlenmek

Mehmet Göktaş

Kitap: Allah ile Güçlenmek

Yazar: Mehmet Göktaş

Yayınevi: İstişare

Hamd ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Ancak O'na ibadet eder, ancak O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur ve yine şahadet ederim ki Muhammed O'nun kulu ve Rasûlüdür.

"Ey iman edenler! Allah'a yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." [1]

Yeni bir kitap tanıtma imkanı veren Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamdolsun. Bu ay, *'Allah ile Güçlenmek'* isimli eseri tanıtacağız. Kitabımız genel itibariyle Allah'a tevekkül konusunu ele almaktadır.

Yazar, öncelikle *'tevekkül'* kavramında yapılan tahriflere değinir. Der ki: *'Tevekkül sadece anlamında değişiklerle kalmamış, aynı zamanda tevekkül kendi mahallinden alınarak başka mahallerde kullanılmış. Kendisine ait olmayan dünyada tartışılmıştır.'*

Daha sonra tevekkül kavramının uğradığı akıbetleri anlatır. İlk olarak mutasavvıfların tevekkül anlayışını ele alır. Bunları birinci grup tevekkül anlayış olarak ele alır. Ve bunu dört madde halinde zikreder. Ondan sonra görüşünü aktarır:

'Tasavvuf ehlinin, tevekkül ile ilgili ayetleri konunun evveline yerleştirip bundan sonra tamamen Kur'an'dan bağımsız konuyu işlediği görülür' der.

Daha sonra ikinci gruptakilerin tevekkül anlayışına değinir ve akabinde çeşitli ansiklopedilerdeki tevekkül tarifini aktarır. Akabinde de şu açıklamayı yapar:

'İkinci görüşün sahiplerinin her ne kadar Kur'an'a uygun açıklamalar olsa bile Kur'an'daki tevekkülü tam olarak ortaya koyduğu söylenemez' der.

Bunun ardından *'Kur'an'da tevekkül'* konusunu ele alır. Konuyla ilgili ayet ve hadisleri aktardıktan sonra tevekkülü şöyle tanımlar:

'Tevekkül; aktif bir ortamın kavramıdır. Yani Kur'an-ı Kerim'de nerede tevekkül kelimesi geçmişse orada mutlaka bir aktivite vardır. Yani ya ortada bir savaş veya Rasûlün ya da bir muvahhidin küfrün önderlerine meydan okuması vardır. Onların kuşandığı bu tevekküle mutasavvıfların yaptığı gibi ne yarım dirhemlik yemeğe meydan okurlar, ne de yarım dirhemlik bir ilaçla tedavi edilecek hastalığa meydan okumazlar. Tam aksine Allah'ı vekil edinmek, O'na dayanmak ve güvenmek biçiminde tevekkül eden Rasûller olsun, muvahhidler olsun, bu üstünlüklerini, farklılıklarını ve avantajlı konumlarını genellikle tevhid mücadelesinde karşılaştıkları engellere karşı küfrü temsil eden güç odaklarına karşı kullandıklarını görüyoruz.' Tevekkül kavramına farklı ve olumlu yaklaşım tarzı sergiler.

Davamızın sonu Allah'a hamd etmektir.

1. *3/Âl-i İmran, 103*

03.Şubat.2014

HAMAS Anti Füze Güçlerini Geri Çekti

Bir emniyet kaynağınca AFP'ye yapılan açıklamada 'İsrail sınırında konuşlanmış kuvvetler, İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırılarını protesto etmek için dün gece geri çekildi!' denildi. Hamas Gazze'den İsraile bir saldırı olmaması için bu önlemi(!) almıştı.

El Kaide'den Kritik Suriye Adımı

El Kaide; internet sitesinden, giderek bağımsız davranan Irak-Şam İslam Devleti'nin El Kaide'nin bir kolu olmadığını duyurdu. Açıklamada, El Kaide'nin IŞİD'in eylemlerinden sorumlu tutulamayacağı da belirtildi.

04.Şubat.2014

IŞİD'den Muhaliflere Suikast Saldırısı

Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) ve İslamî Cephe ile savaşan IŞİD, bu kez doğrudan Suriyeli muhalif komutanları hedef almaya başladı. Son olarak Tevhid Tugayı ve Sukuru'ş Şam gruplarının liderlerini öldüren IŞİD, saldırılarına devam edeceğini söyledi.

Tekfir Anayasa ile Yasaklandı

Ulusal Kurucu Meclis tarafından geçtiğimiz günlerde kabul edilen Tunus Anayasası'nın 6. Bölümünde 'düşünce özgürlüğü' güvence altına alınırken, bir kişiyi tekfir edici herhangi bir fetva vermek yasaklanıyor.

07.Şubat.2014

MOSSAD'la İşbirliği Yapan Müslüman(!) Ülkeler Açıklandı

İsrail ordusunun resmi web sitesinde yer aldığı belirtilen rapor, ülkenin birçok Arap ve Müslüman(!) ülke ile istihbarat ve güvenlik ilişkilerini ortaya koyuyor. Raporda MOSSAD'la işbirliği yapan ülkeler şöyle: S.Arabistan, Bahreyn, BAE, Afganistan,Azerbaycan.

Suriye'de Ateşkes: Tahliyeler Başladı

Suriye Devlet Televizyonu ve Rusya Dışişleri Bakanlığı, Suriye'nin Humus kentinde bulunan sivillerin tahliye edilmesi ve bölgeden ayrılmak istemeyenlere insanî yardım yapılması için 3 günlük ateşkes ilan edildiğini açıkladı.

13.Şubat.2014

Maliki Dayanamayıp Kalp Krizi Geçirdi

Irak'ta Irak-Şam İslam Devleti ile merkezî yönetime bağlı ordu güçleri arasında çatışmalar, Kuzey'e yayılıyor. Bağdat-Kerkük karayolu IŞİD'in denetimine geçti. Irak Başbakanı Nuri El Maliki ise ülkede yaşanan sorunlara daha fazla dayanamayarak kalp krizi geçirdi. Maliki'nin sağlık durumunun ciddiyetini koruduğu öğrenildi.

Venezuela'da Ayaklanma

Başkent Caracas'ın yanı sıra diğer birçok kentte ekonomik kriz, yolsuzluklar ve hükümetin uyguladığı baskı politikalarını protesto eden binlerce genç sokağa döküldü.

16.Şubat.2014

ABD'den Askerlerine 30 Mart Uyarısı

Yaklaşan yerel seçimler öncesi ABD, İncirlik'te görev yapan askerini, provokasyondan ve miting alanlarından uzak durmaları konusunda uyardı. İlk kez böyle bir uyarının yapılması akla başka sorular getirdi.

17.Şubat.2014

Bosna Hersek'te Neler Oluyor?

8 Şubat'ta Kuzeydeki Tuzla Kantonu'nda işçilerin başlattığı eylem, birkaç gün içerisinde başkent Saraybosna'nın da aralarında bulunduğu 20'ye yakın kente yayıldı. 'İşsizlik ve hayat pahalılığı' sebebiyle çıkan gösteri ateşi dün birçok yeri daha yaktı.

17.Şubat.2014

ÖSO Genelkurmay Başkanı Görevden Alındı

Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) Yüksek Askeri Konseyi (YAK), ÖSO Genelkurmay Başkanı Tümgeneral Selim İdris'i görevden alarak yerine Tuğgeneral Abdullah El Beşir'i atadı. Selim İdris kararı tanımadığını söyleyerek yeni bir oluşum sinyali verdi.

18.Şubat.2014

İran'dan Pakistan'a Gözdağı

İran yönetimi, Pakistan'daki gruplar tarafından kaçırılan sınır muhafızlarının serbest bırakılması için bölgeye asker gönderileceği yönünde uyarıda bulundu.

Prens Charles Riyad'da

İngiliz Prens, dört günlük Orta Doğu ziyareti çerçevesinde Suudi Arabistan'a gitti. Geçtiğimiz günlerde de Mısır Başbakanı Hazım Biblavi, 'İkinci vatanıma selam getirdim' nidalarıyla Riyad'daki Konferans Sarayı'nda bir basın toplantısı düzenlemişti.

Tayland'da Çatışmalar Alevlendi: 3 Ölü!

Tayland'ın başkenti Bangkok'ta polisin protesto alanlarını boşaltmaya başlamasıyla göstericiler ile güvenlik güçleri ile çatışmalar yeniden başladı. Hükümet karşıtı gösteriler geçtiğimiz Kasım ayında başlamıştı.

ETA Silahlarını Teslim Ediyor

İspanya'da Bask bağımsızlığı için mücadele eden ETA'nın 2011 Ekim ayında açıkladığı silahları bırakma kararınından sonra 21 Şubat'ta silahlarını teslim etmek için ilk adımı atması bekleniyor.

19.Şubat.2014

ÖSO ve Esed 'Dostluk' Anlaşması İmzaladı

Batı yanlısı ÖSO ve Rusya yanlısı Esed rejimi Şam yakınlarında 'süreli dostluk anlaşması' imzaladı. ÖSO ve Esed askerlerinin sarmaş dolaş görüntüleri dünya gündemini meşgul ederken, İsrail Başbakanı Netanyahu ülkesindeki ÖSO yaralılarını ziyaret etti.

19.Şubat.2014

ABD'den Suriye'ye 'Bahar Operasyonu'

Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Arap ülkeleri, 'Cenevre 2' görüşmelerinden sonuç çıkmayınca Suriyeli muhaliflere uçaksavar ve tanksavar füzeler dahil olmak üzere yeni silahlar gönderme kararı aldı.

20.Şubat.2014

Esed ve Hizbullah Bir Türlü Akıllanmadı

Suriye ordusu ve Hizbullah militanlarının Kalamun bölgesindeki Yabrud kentine düzenlediği operasyonun 5 günden beri başarısız bir şekilde devam ettiği aktarıldı. Bu bölgede Hizbullah lideri Hasan Nasrallah'ın amcasının oğlunun da aralarında bulunduğu 64 Hizbullah mensubunun öldürüldüğünü duyuruldu.

Sadr'ın Geleneksel İstifadan Vazgeçme Törenleri

Irak'ta ABD ile beraber Felluce'de binlerce Sünni'nin katledilmesine destek veren ve Suriye'de Deccal Ordusu olarak ünlenen Mehdi Ordusu lideri Mukteda Sadr son 5 yılda defalarca siyasetten çekileceğini açıkladı. Geçtiğimiz hafta kendi internet sitesinden, sadece dinî alanda faaliyet göstereceklerini, siyasetten çekilme kararı ile ailesinin ismini ve itibarını korumak istediğini dile getirdi. Ancak Sadr yaptığı açıklamaya da uymayarak siyasete geri döndü.

Gannuşi: Tunus'ta Demokrasi Kazandı

Tunus'un en iyi anayasasını yaptıkları için sevinçli olduklarını belirten Gannuşi, kendilerinin yönetimi kaybettiğini fakat demokrasinin kazandığını söyledi.

21.Şubat.2014

Babu's Selam Sınır Kapısı'nda Patlama: 24 ölü

Suriye'nin Türkiye sınırındaki Es Selame Sınır Kapısı'nda bomba yüklü bir aracın infilak etmesi ile meydana gelen patlamada bilanço büyüyor. İlk gelen açıklamalarda 10 olan ölü sayısı, 24'e yükseldi.

Somali'de Başkanlık Sarayına Saldırı

Somali'de faaliyet gösteren Şebab hareketi Somali Devlet Başkanlığı Sarayı'na bombalı ve silahlı saldırı düzenledi. Başkent Mogadişu'da 'Villa Somali' olarak bilinen binanın girişinde bomba yüklü araç patlatıldı.

KARİKATÜR

KURAN
DEMOKRASİ
VATİKAN
KABE
KURAN
DEMOKRASİ
hicbir şeyin farkında olmadığımı sanıyor... sen dur dershaneleri kapatmazsam ben de Tayyib değilim...
arkandan ne işler çevriliyor bir bilsen...
VATİKAN
KABE

“Tağut’a Kulluk Etmekten Kaçınıp, Allah’a Yönelenlere Müjde Vardır. Kullarımı Müjdele!”

(39 / Zümer, 17)

